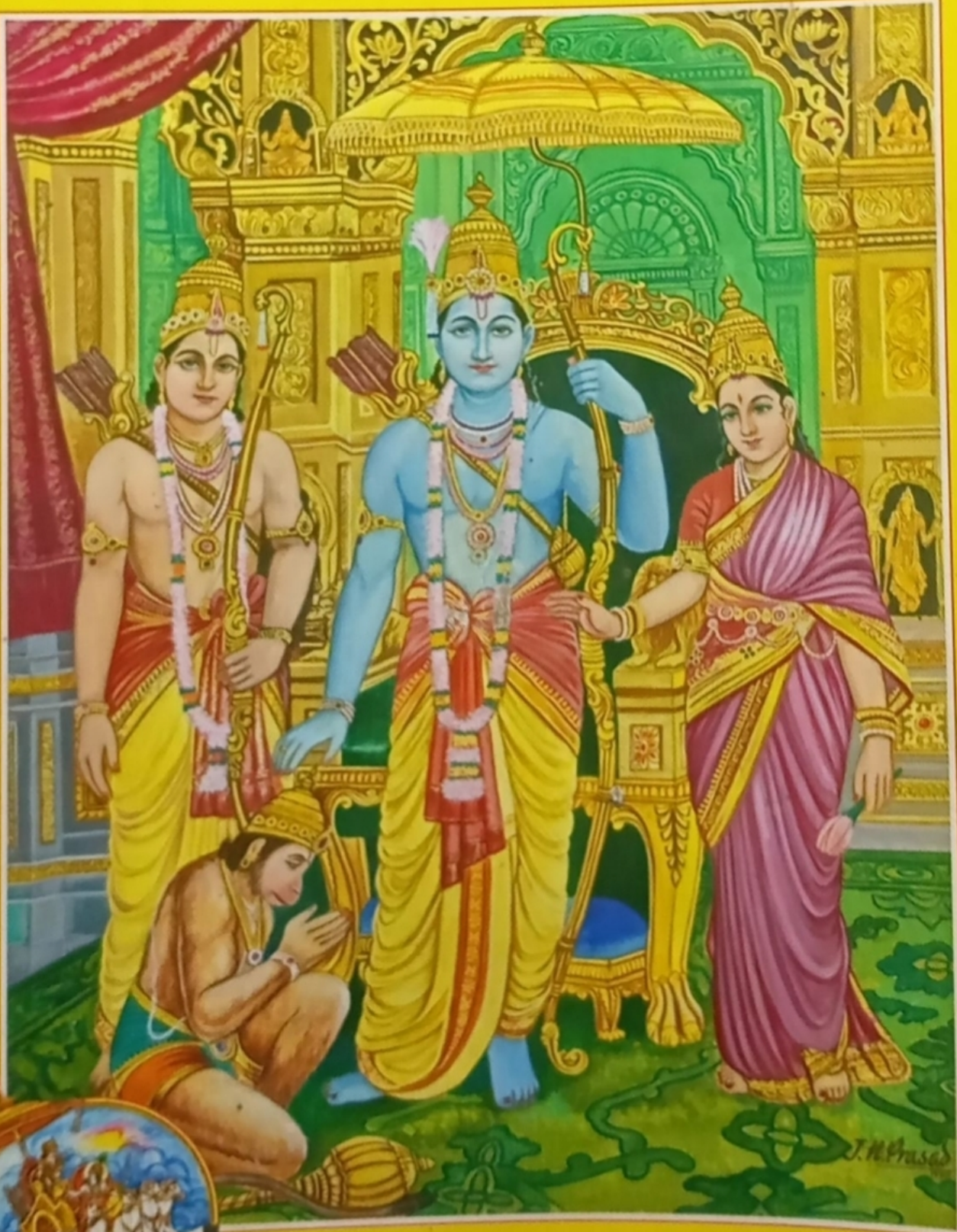

மஹான்கருடைய சீரிய உபதேசம்

சந்த-வாணி (भाग-३) தமிழ்

ஸ்ரீஹனுமான் ப்ரஸாத் பேர்த்தார்

॥ ஸ்ரீ ஹரி ॥

953

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம:

மஹான்களுடைய சீரிய உபதேசம்

सन्त-वाणी भाग-3 (तमिल)

Gita Press, Gorakhpur

Books are also available at—

1. Gita Press Sales Depot
Gita Press Mansion, 8/1M, Racecourse
COIMBATORE — 641018
☎ 0422-3202521
2. Gita Press Gorakhpur Book Shop
Electro House NO. 23
Ramanathan Street, Kilpouk
CHENNAI — 600010
☎ (044) 26615959; Fax 26615909
3. 12, Abhirami Mall, Purasavalkam, Near
Kilpouk/Veperi, CHENNAI

தமிழாக்கம்: திரு. T.சேஷாத்ரி

Thirteenth Reprint 2016 3,000

Total 42,000

❖ Price : ₹ 12

(Twelve Rupees only)

Printed & Published by :

Gita Press, Gorakhpur—273005 (INDIA)

(a unit of Gobind Bhavan-Karyalaya, Kolkata)

Phone - (0551) 2334721, 2331250 ; Fax - (0551) 2336997

web : gitapress.org e-mail : booksales@gitapress.org

Visit gitapressbookshop.in for online purchase of Gitapress publications.

॥ ஸ்ரீ ஹரி ॥
ஸ்ரீ பரமாத்மநே நம:

மஹான்கருடைய சீரிய உபதேசம்

(தொள்ளாயிரம் அருள்வாக்குகள்)

(முன்னுரை)

துய புகழாளர்களான ஸந்தர்களே! ஆகாசமணியான சூரியன் பூமிக்கு மேலே இருந்துகொண்டு ஓளி தருகிறார். ஆனால் நீங்களோ பூமியில் இருந்துகொண்டே தெய்வீக ஓளியைப் பரப்புகிறீர்கள். நாங்கள் உங்களை வணங்கிப் போற்றுகிறோம்.

சூரியபகவான் பூமிக்குச் சூடு அளிக்கிறார். தாங்கள் தங்கள் உள்ளே உள்ள ஞானக்களஞ்சியத்திலிருந்து ஞான அமுதத்தை அருளி ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸுகமாகிற இதமான சூட்டை அளிக்கிறீர்கள். எங்கே கண்களைத் திறந்து பார்த்தாலும், எந்த நாட்டுக்குப் போனாலும் அங்கெல்லாம் தங்கள் புனிதமான பாதத்தாமரைகளின் ஆனந்தமே உருவான பூத்துகள்கள் இடம்விடாது பொழிந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். தங்கள் சரணங்களுக்கு எங்கள் கோடி கோடி வணக்கங்கள்.

துயர நெருப்பில் வாடும் உலகுக்கு மிகவும் வியத்தகு 'முக்தி' என்கிற ஆனந்தத்தின் செய்தியைச் சொல்கிறவர்களே! இந்த உலகம் தங்களுடைய பவித்திரமான திருவடித்துகள்கள் படுவதாலேயே நாங்கள் வாழத்தக்கதாக இருக்கிறது. மெசபடோமியா மற்றும் அரேபியாவின் வறண்ட பாலைவனங்களில் மூஸா, ஏசு, ரஸூல் (முகம்மது நபி) போன்றோரின் அமுத ஊற்றுக்கள் வெளிப்படாமல் இருந்தால் அங்கே அந்த எரிக்கும் மணற்காட்டில் பொசுங்க

யார் போவார்கள்? ஐரோப்பாவின் சண்டைக்களத்தில் நமக்கு 'சாக்ரடிஸ்', 'பிளேட்டோ,' "அரஸ்து," "புனித பிரான்ஸிஸ்" போன்ற மஹாத்மாக்கள் வந்து காட்சி தரவில்லை என்றால் அங்கேயுள்ள மனிதர்களுக்கு அமைதிப்பாடம் யார் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்? ப்ரம்மஞானியான "லாத்ஸே", மாஹத்மா "கன்ஃபியூசஸ்" இவர்களின் பெயர்களைச் சீனநாடு இன்றும் மரியாதையுடன் நினைவு கூர்கிறது. மேலும் அவர்கள் உபதேசங்கள் அந்த நாட்டின் அழியா ஆஸ்தியாக விளங்குகின்றன. வியாஸர்-வால்மீகி, சுகதேவர்-நாரதர், யாக்ஞவல்கியர்-ஜனகர், வசிஷ்டர், ததீசி, புத்தர்-மஹாவீரர், சங்கரர்-ராமானுஜர், நிம்பார்க்கர்-வல்லபர், மத்துவர்-சைதன்யர், நாநக்-கபீர், ஸ்ரீரதாஸர்-துளசி, நம்மாழ்வார்-மாணிக்கவாசகர், ஞானதேவர்-துக்காராம், ஏகநாத்-ராமதாஸ், ராமகிருஷ்ணர்-ராமதீர்த்தர் முதலிய ஸாது-மஹாத்மாக்களைச் சரித்திரத்தில் இருந்து நீக்கிவிட்டோமானால் நம்முடைய புனிதபூமியான பாரத தேசம் கூட வெறும் பாழ்நிலமாகவே மனதில் பதியும். சான்றோர்களே பாரதநாட்டின் சுமிருதிக்காரர்கள். அவர்களே நம்முடைய உண்மையான கவிகள். சான்றோர்களே உண்மையான இறைத் தூதுவர்கள். எல்லோருக்கும் அன்பு, ஞானம், சாந்தி ஆகிய அருமையான பாடங்களைக் கற்பிக்கின்றவர்களும் சான்றோர்களே! அவர்கள் திருவடிகளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நம்முடைய நமஸ்காரங்கள்.

சான்றோர்களே மனித ஜாதியின் உயிர்கள், அவர்களே இந்த ஸம்ஸாரத்தருவின் அமுதப் பழங்கள். சான்றோர்களே நாகரீக சமூகத்திற்கு ஒளிதரும் விளக்குகள். அவர்களே பாபத்தாலும், தாபத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் மானவ ஜாதியை மேலே தூக்கி விடுபவர்கள். எனவே நாங்கள் (நாம்) எல்லா ஜாதிகளையும், எல்லா ஸந்தர்களையுமே குறித்துத் தலைதாழ்த்தி கோடி கோடி வணக்கங்கள் செலுத்துகிறோம்.

சுவாமி சுத்தானந்தா

விண்ணப்பம்

5

சான்றோர்கள் (ஸந்தர்கள்) உலகைத் தாங்கும் மிக முக்கியமான ஆதாரம். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு அசைவுமே இயல்பாக உலகின் நன்மைக்காகவே இயங்குகிறது. அவர்கள் பேச்சில் ஞானாயிர்தம் வழியும். அவர்கள் கண்களிலிருந்து பிரேமையின் குளுமையான ஸுகம்தரும் ஒளித்தாரை பாய்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும். அவர்களின் சிந்தனையிலிருந்து அனைத்துலகின் நன்மை பிறக்கும். அவர்கள் அருகில் யார் வந்தாலும் வருகின்றவரும் பாப-தாபத்திலிருந்து விடுபட்டு மஹாத்மா ஆகிவிடுவர். அவர்கள் இருக்கிற இடம் புண்ணியத்தலமாகி விடுகிறது. அவர்கள் தரும் அருளுரைகள் பாவனமான நற்கரும சாத்திரமாகி விடுகின்றன. அவர்கள் எந்தச் செயல்களைச் செய்கிறார்களோ, அவை ஆதரிசமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. சான்றோர்கள் எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா தர்மங்களிலும், எல்லா சம்பிரதாயங்களிலும் இருக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள், முகம்மதியர்கள், யூதர்கள், பார்சிகள் ஆகியோரின் இடையேயும், மேலும் மற்ற எல்லா மதங்களிலும் ஸந்தர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு தேசம் அல்லது காலத்துக்குள் அவர்களை அடக்கிவிட முடியாது. எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா காலங்களிலும் சான்றோர்கள் இருக்கவே செய்வர். அவர்கள் வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறைந்த முறையிலோ உலகுக்கு நன்மை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட சான்றோர்கள் திருவாய் மலர்ந்து அருளிய தொள்ளாயிரம் விலைமதிப்பற்ற 'அருள்மொழிகள்' இந்நூலில் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை துயரக் கடலில் முழுகித் தத்தளிக்கும் பாவிகளிலும் பாவிகளான பிராணிகளைக்கூட கரையேற்றி இன்பம் நல்க வல்லவை.

இதில் அநேகமாக எல்லா நாடுகள் மற்றும் எல்லா ஜாதிகளிலும் உள்ள அடியார்களின் அருள் மொழிகளின் தொகுப்பு இருக்கிறது. இவற்றில் பெரும்பகுதி நம்முடைய பெருமதிப்புக் குரிய சகோதரர் "மாதவ்ஜீ" அவர்கள் எடுத்துத் தொகுத்தவை. படிக்கும் ஆண்கள், பெண்கள் அனைவரும் இதைப்படித்து மேலான நன்மை பெறுவார்கள் என்று ஆசைப்படுகிறோம் நம்புகிறோம்.

ஹனுமான் பிரசாத் போத்தார்

கீதா ப்ரஸ், கோரக்பூர்,
ஸ்ரீ ஜந்மாஷ்டமி 2009
(விக்ரம் ஆண்டு)

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

மஹான்களுடைய சீரிய உபதேசம்

1701. சுகிக்க உரிய பொருட்களிடத்தில் வாசனை உதிக்காமல் இருப்பதுதான் வைராக்யத்தின் எல்லை. சித்தத்தில் அஹங்காரம் உதயமே ஆகாமலிருப்பது தான் உண்மை அறிவின் எல்லை. அமுங்கிவிட்ட விருத்திகள் மீண்டும் ஏற்படாத நிலைதான் அமைதியின் எல்லை.

1702. பகவானின் பெயரே கர்வத்தைக் களைவதுதான். அவர் அபிமானத்தையே உண்டுவிடுகிறார். அபிமானம் கொள்வதால் பெரிய பெரிய மனிதர்கள் கூட வீழ்ந்து விடுகிறார்கள்.

1703. எந்த வேலை பற்றற்று வேள்வி உணர்ச்சியுடன் செய்யப்படுகிறதோ, எந்த வேலையில் உயிர்களுள் பேதம் அற்ற அறிவு ஏற்படுகிறதோ, அதுதான் தர்மம்.

1704. பாத்திரத்தில் ஒரு சிறிய துவாரமிருந்தாலும் எல்லா நீரும் வெளியேறி விடுகிறது. இவ்விதமாகவே ஸாதகனின் மனதில் விருப்பம் ஏற்பட்டால், ஸாதனையின் பயன் மறைந்து விடுகிறது.

1705. ஸத்தியம், நற்சொல், நற்செயல், பெருந்தன்மை, பொறுமை என்ற உலக நன்மைக்கான வேலைகளில் ஏதாவதொன்றைச் செய்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் மிகவும் உதவுபவை.

1706. எந்த விஷ்ணு பகவானை நினைத்தவுடனேயே இந்த உலகில் பிறவி, முதுமை முதலியவற்றால் ஏற்படும் அச்சங்கள் ஓடிவிடுகின்றனவோ, அந்த அச்சம் நீக்கும் அச்சதன், என் உள்ளத்திலிருக்கும்போது எனக்கு ஏது பயம்?

1707. அமைதியான உண்மை ஞானத்தால் முக்தர்களான மனிதர்களின் மனம் அமைதியாய் இருக்கிறது. அவர்கள் சொற்களும், செயல்களும் சாந்தமாக இருக்கின்றன.

1708. இந்த உடல் இருக்கட்டும், போகட்டும். ஆனால் யாருடைய மனப்போக்கு ஆனந்த சொரூபமான ப்ரம்மத்துடன் இணைந்துவிட்டிருக்கிறதோ, அந்தத் தத்துவ ஞானியான மனிதன் பிறகு இதைப்பற்றி எண்ணமாட்டான்.

1709. ஏ சுவாமி! உலகில் செய்யப்படும் பெரிய பெரிய வேள்விகள், படைப்பின் ஆரம்பத்திலிருந்தே இதுவரையில் உங்களை முழுமையாகத் திருப்தி செய்விக்க முடியவில்லை. ஆனால் உங்கள் விரஜ தேசத்தில் (பிருந்தாவனத்தில்) பசுக்கள், இடைப்பெண்கள் இவர்களின் குழந்தைகளாக நீங்கள் ஆகி அவர்களின் மடியிலிருந்து அமுதம் போன்ற பாலை மிகவும் ஆனந்தமாகக் குடித்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு பாக்யம் செய்தவர்கள்!

1710. பொறுத்துக் கொள்ளும் மன ஆற்றல் இல்லாதவன் எவ்வளவு பெரிய பண்டிதன், தவசி, அறிவாளியாக இருந்தாலென்ன? அவன் ஒருபொழுதும் பகவானின் கிருபைக்கு உரியவனாக ஆக முடியாது.

1711. பகவந்நாம மஹிமை வெறும் புகழுரை (பொருளற்றது) என்று பேசுகின்றவர்களுக்குப் பெரிய பாவம் ஏற்படும். கேட்பவர்களுக்கும் அதேதான்.

1712. பக்தியில்லாமல் ஜபம், தவம், பூஜை, பாராயணம், வேள்வி, தானம், அனுஷ்டானம் என்று எவ்வளவு நற்கருமங்கள் செய்தாலென்ன? எல்லாம் வீண்தான்.

1713. எல்லோருக்கும் முன்னாலும், பின்னாலும், அதே ஸ்ரீ ஹரிதான் இருக்கிறார். அவர் இல்லாமல் பிராணிகளுக்கு

வேறு ஆசிரயம் கிடைக்க முடியாது. பிராணி மாத்திரத்திற்கு ஆசிரயம் அவரே தான். அவரை நினைத்தால் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படும்.

1714. கருணைமயமான ஸ்ரீ ஹரி எல்லோருக்கும் நன்மையே செய்கிறார். அவர் திருவடியை அடைந்தவர்களிடத்தில் பாவம் தங்குவதில்லை. பஞ்சப் பொதியில் நெருப்புப் பட்டவுடன் அது சாம்பலாகி விடுகிறது. அதேபோல் எல்லாப் பாவங்களும் பொசுங்கி விடுகின்றன.

1715. பல நூல்களின் மாயை வலையில் விழாதே. பகவான் கிடைப்பது என்னவோ நம்பிக்கையினால் தான் அவ்வளவு உலக வைபவங்களையும் புல்லாக நினை. பகவானுடைய நாமஸங்கீர்த்தனத்தில் ஈடுபட்டிரு. இதுதான் வேதங்கள்; சாஸ்திரங்களுடைய ஸாராகும்.

1716. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தயா மயமானவர். அவர் மிக விரைவிலேயே ஏழைகளுக்கு அருள்கிறார். அவரையே நீயும் வழிபடு. அவர் திருவடிகளில் படிந்துவிடு. உனக்கு நன்மை உண்டு.

1717. அன்பு மறைப்பதால் மறைவதில்லை. அதற்கு விளம்பரம் ஒன்றும் வேண்டாம்.

1718. எவன் வாயிலிருந்து ஒருமுறை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய பெயர் வெளியே வருமோ அவனே வைஷ்ணவன். இது ஒரு வெளிப்படையான அடையாளம்.

1719. இல்லறத்தானுக்கு மூன்று விஷயங்கள் முக்கியம்- 1. ஆர்வத்துடன் பகவானுக்குத் தொண்டு, வழிபாடு செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். 2. வாயினால் எப்போதும் ஸ்ரீ ஹரியினுடைய இனிய பெயர்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். 3. தன் வாயிலுக்கு யார் வந்தாலும், அவருக்கு இயன்றவரை தொண்டு செய்து கொண்டு, ஸாது மஹாத்மாக்களின் திருவடிகளில் சிரத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1720. இந்த உலகில் ஸத்தியத்தைக் காட்டிலும் வேறு தர்மம் கிடையாது. பொய் சொல்வதைவிடப் பாவம்

வேறில்லை. அதனால் எப்பொழுதும் ஸத்தியத்துக்கு அர்ச்சனை செய். அதை ஒருபொழுதும் விடாதே.

1721. ஸத்தியவாதியான மனிதன் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் தரித்திரனாக இருக்கலாம். ஆனால் அவன்தான் உண்மையில் மனிதர்களுள் அரசன்.

1722. ஒவ்வொருவரும் பிறருக்கு உபதேசம் செய்வதற்கு முன்பு தான் அதை நடத்திக் காட்ட வேண்டும். எவன் தன்னுடைய மனதையும், புலன்களையும் அடக்கினானோ, அவனே மற்றவர்களையும் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

1723. செயல் மார்க்கத்தில் ப்ரபுவின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து முன்னேறிச் செல். எப்பொழுதும் தன் பார்வையை அவருடைய சொற்களின் மேலேயே செலுத்து. அப்போது உனக்கு உன் நம்பிக்கையை மீறிய வெற்றி கிடைத்துவிடும்.

1724. எதிரியையும் நேசி. உனக்கு சாபம் கொடுத்தவனையும் வாழ்த்து. உன்னை வெறுப்பவனுக்கு நல்லதைச் செய்து ப்ரபுவிடம் அவனுக்காகப் பிரார்த்தனை செய். யார் உன்னை ஒதுக்குகிறார்களோ, அவர்களிடம் அன்புடன் நடத்து கொள்.

1725. நற்செயல்களில் நாட்டம் கொள். கனவுலகத்தில் ஈடுபட்டு இராதே. இவ்விதம் செய்தால் நீ வாழ்வு, மரணம், இந்த எல்லையற்ற காலம், இவற்றை ஒரு பெரிய இனிய சங்கீதமாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

1726. படிக்கும் பொழுது எப்பொழுதும் உலகில் வாழ்ப் போகிறோம் என்று எண்ணிக் கொள், என்றாலும் உலகில் உன் ஆயுளை நினைக்கும் போது நாளையே மரணத்துக்கு உணவாகி விடுவோம் என்று எண்ணு.

1727. பரமாத்மா இல்லாமல் நீ மட்டும் தனித்திருப்பதாக ஒரு நாளும் எண்ணாதே. அவர் உன்னுடன் எப்போதும் இருந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார். உனது நல்ல செயல், தீச்செயல் அனைத்தையும் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

1728. எவன் ஆபத்திலும், ஈசனின் க்ருபையை உணர்கிறானோ, அவன் மரணத்தின் பிடியில் அகப்பட மாட்டான்.

1729. மற்றவர்களுடைய குற்றங்களிலேயும், தர்மத்தின் தோற்றமே ஸாதுக்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

1730. எந்த மனிதன் நன்னடத்தையில் சிறந்திருக்கிறானோ, அவனுக்கு எந்தப் பொருளும் அரிதல்ல.

1731. இனிமையானது எது? செய்தல்; சொல்லாதிருந்தல். இன்னாதது என்ன? சொல்லுதல்; செய்யாதிருந்தல்.

1732. மஹாத்மாக்களுடனும், ஸாதுக்களுடனும் கூடி இருப்பதே ஸத்ஸங்கமாகும். இதை மனிதன் உறுதியுடன் செய்வானானால் அவன் இரும்பிலிருந்து தங்கமாகிவிடுவான்.

1733. எவன் ஜொலித்து எழுகிற கோபம் என்கின்ற வழி தவறிய ரதத்தை அடக்கி நிறுத்த முடியுமோ, அவனே திறமைசாலியான சாரதி. கையினால் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு மட்டும் இருப்பது ஒரு திறமையாகாது.

1734. தவசி, த்யாகி, பக்தனாயிருப்பவன், ஆத்மாவை நேருக்கு நேர் கண்டவன், அவனே தர்மத்தைப் பற்றி உண்மையாகப் பேசுகின்ற ஆசிரியன் ஆவான்.

1735. மனதின் அலைகளை அடக்குவதில் பெரிய இன்பம் இருக்கிறது. அவைகளை அடக்காத மனிதன் பேய்க்காற்றில் படகோட்டி இல்லாத படகுபோல், திசைமாறிப் போய் விடுகிறான்.

1736. இந்த உலகின் ஸுகங்களெல்லாம் கணத்தில் அழிபவையே. இறக்காத எந்த சுகியையும் நாம் உதாரணத்திற்கும் பார்த்ததில்லை.

1737. இந்த மனித உடலின் பெருமை பொருட்களைச் சுகிப்பதில் இல்லை. (உடலாகிய) இந்தச் சொத்து, தவம், ஞானம், பக்தி, தர்மம் இவற்றிற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1738. இளம்பிள்ளைக்குச் சிற்றின்பம் சொன்னால் புரியாது. அதேபோல மாயையில் மயங்கி, புலன்களில் சிக்கியிருக்கும் உலகியல் வாழ்க்கை உடையவனுக்கு ப்ரம்மானந்தத்தைப் பற்றிப் பேசிப் புரியவைக்க முடியாது.

1739. எவன் உள்ளத்தில் தெய்வப் பிரேமைக்கு இடம் இல்லையோ, அவன் மயானத்திற்குச் சமமானவன் அல்லது காற்றை உள் இழுத்துவிடும் உயிரற்ற துருத்தியைப் போன்றவன்.

1740. மகிழ்ச்சியுடன் சோகமும், பயமும், ஒளியுடன் நிழல் கூடியிருப்பதுபோல் சேர்ந்தேயிருக்கின்றன. எவனது நோக்கில் மகிழ்ச்சியும், சோகமும் ஒரே சமமாகத் தோன்றுகின்றனவோ, அவனே உண்மையில் இன்புறுபவன்.

1741. பகவானுடைய நினைவிலும், சிந்தனையிலும் எவ்வளவு நேரம் செலவழிக்கப்படுகிறதோ, அவ்வளவு நேரமே பொருள் படைத்ததாகும்.

1742. புறப்பொருட்களைக் காக்கையின் எச்சத்தைப் போல் எண்ணி, வெறுத்து ஒதுக்கக் கூடிய அறிவு நமக்கு வேண்டும்.

1743. மற்றவர்களுடைய பரமானுவைப் போன்ற நல்ல குணங்களை, பர்வதங்கள் போல் பாவித்து இதயத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸாதுக்கள் இந்த உலகில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள்?

1744. பகைவனிடம் அன்பு வை. தானம் கொடுக்கும் பொழுதோ, வேறு நல்ல செயல்கள் புரியும் பொழுதோ, பயனை விரும்பாதே. அப்பொழுது தான் ப்ரபு மகிழ்ச்சி அடைவார்.

1745. என்னுடைய பிராண நாதா! என்னுடைய தலையில் கால்களை வைத்துப் போகமாட்டாயா! என்னுடைய இதயக் கோயிலில் எழுந்தருள் செய். என்னுடைய உள்ளத்தின் படுக்கையின் மேலேறிப்படு. நான் உன்னுடைய அழகிய, இனிய பாதங்களை முத்தமிடுகிறேன்.

1746. பிறர் அடம்பிடித்தால் அவனிடம் இதமாக நடந்து கொள். உனக்கு வெற்றி கிடைக்கும். வாளின் கூரியமுனை மெதுவான பட்டை வெட்ட முடியாது.

1747. உலகச் செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது முதலில் ஈசன்; பிறகு யமன்; இந்த இரண்டையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்.

1748. வாழ்வில் கீழே சொல்லப்பட்ட மூன்று கருத்துக்களை எப்போதும் நினைவில் கொள் - 1. கோபத்தில் பொறுமை. 2. ஏழ்மையில் பெருந்தன்மை. 3. அதிகாரத்தில் பொறுத்துக் கொள்ளும் குணம்.

1749. எவர்கள் காமம், மதம், கோபத்திலிருந்து விடுபட்டு ஈசனின் சரணங்களில் ஈடுபாடு

கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் இந்த உலகம் முழுமையும் ஈச்வரமயமாகவே பார்க்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் யாருடன் கோபித்துக் கொள்வது?

1750. எவன், மனம் என்கிற மதம்பிடித்த யானையை வசப்படுத்தி விட்டானோ, அவனே மிகச் சிறந்த மனிதனாவான்.

1751. அக்னி, கட்டையை எரித்துவிடுகிறது. தெரிந்தா, தெரியாமலா என்ற கேள்வியில்லை. அதேபோல் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பகவான் ஹரியினுடைய பெயர் மனிதனுடைய பாவத்தைச் சாம்பலாக்கி விடுகிறது.

1752. எவன் முன் செய்த பாவத்தை எண்ணாமலேயே தொடர்ந்து பாவத்தைச் செய்கிறானோ, அந்தக் கோணல் புத்திக்காரன் யமதூதர்களால் நரகத்துக்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறான்.

1753. அந்தத் தெய்வத்தின் கோயில் உன் உள்ளேயே இருக்கிறது. அதற்குத் தொண்டு செய். அதை வழிபடு. உன்னுடைய ஒவ்வொரு மூச்சுமே அந்த உண்மைக்குச் சான்றாக விளங்குகிறது இல்லையா?

1754. எம்பெருமானை வாழ்வின் ஆதாரமாகக் கொள்ளாதவர்கள் மரணத்தின் வயப்படுவர். இறைவனை ஆதாரமாகக் கொள்பவர்கள் அமரர்கள்.

1755. உனக்குத் துன்பம் விளைவிக்கின்ற அந்த மட்டமான துஷ்டனுக்கும் நீ நன்மையே செய்வாய். உண்மையான ஆனந்தம் மற்றவருக்கு ஸுகம் தருவதிலேயே இருக்கிறது.

1756. அஹங்காரம், கோபம், கபடம், பேராசை இவற்றை வென்றவன் உண்மையான சூரன், வீரன்.

1757. உண்மையான தர்மாத்மாக்களுடைய பேச்சு மிகவும் மென்மையாக இருக்கும். நல்லவர் கஷ்டத்தை அறிவர். அதனால், அவர்கள் பேசும்பொழுது நிதானித்துப் பேசுவர்.

1758. இந்த உலகம் கணத்தில் அழியக் கூடியது. இமை கொட்டும் நேரம் கூட நம்ப முடியாது. எனவே செய்ய விரும்பும் நல்லதை உடனே செய்துவிடு.

1759. கானல் நீர் போல் புறவொளி தருகிற இந்த உலகத்தில் ஸாரமானது, பகவானுடைய பஜனை மட்டுமே தான்.

1760. அஹங்காரமும், கர்வமும் அசட்டுத்தனத்தின் அடையாளங்கள். உடலில் எங்கே இரத்தம் குறைகிறதோ, அங்கே வாயு நிரம்பி உடல் பருத்துவிடும். அதேபோல் அறிவு குறைந்த இடத்தில் அஹங்காரம் நிரம்பும். மனம் பருத்துவிடும்.

1761. மரியாதைக்கு உட்பட்டு நடந்து கொள். அதை ஒருபொழுதும் தாண்டாதே. உனக்குத் தீங்கு விளை விப்பவர்களை இயன்றவரையில் மன்னித்துவிடு.

1762. நான்கு வகையான மனிதர்கள் சுவாமிக்கு மிகவும் விருப்பமானவர்கள். 1. பற்றற்ற வித்வான். 2. தத்துவம் அறிந்த மஹாத்மா. 3. பணிவு கொண்ட பணக்காரன். 4. பகவானின் மஹிமை அறிந்த த்யாகி.

1763. மனம் ஐந்து வகைகளாக இருக்கிறது -
1. நாஸ்திகர்களுடையது போன்ற செத்த மனம்.
2. பாவிக்களுடையது போன்ற நோய் பிடித்த மனம்.
3. வயிற்றையே நினைத்திருப்பவர்களுடையது போன்ற தூங்கும் மனம். 4. வட்டிப் பணம் வாங்கி வாழ்கின்ற -வர்களுடையது போன்ற தலைகீழ் மனம்.
5. ஸாதுக்களுடையது போன்ற நலமுள்ள மனம்.

1764. நற்செயல்லாற்றும் இயல்பைப் பகைவர் கவர இயலாது. திருடர்களால் திருட இயலாத சொத்து அது.

1765. கோபம், கெட்ட நடத்தை, கருமித்தனம், அஸத்தியம் இவற்றை வெல்வதற்குரிய ஆயுதங்கள் முறையே மன்னிப்பு, நற்செயல், பெருந்தன்மை, ஸத்தியமாம்.

1766. எவன் ஞானத்தைப் பற்றிப் பெரிதாக அளக்கிறானோ, ஆனால் எவன் உள்ளத்தில் தயவு இல்லையோ, அவன் உறுதியாக நரகத்துக்குப் போவான்.

1767. தயாள குணம் கொண்ட மனிதர்கள் பாக்யவான்கள், ஏனென்றால் அவர்களே பகவானின் தயவுக்கு உரிமை உள்ளவர்கள்.

1768. எவனது ஹ்ருதயம் எம்பெருமானால் நிரம்பியிருக்கிறதோ, அவனே மஹாவீரன்.

1769. மற்றவரது குற்றம் குறைகளை விமர்சனம் செய்பவன், தனது கெட்ட குணங்களை வெளிப்படுத்தி விடுகிறான்.

1770. மனிதன் செய்ய வேண்டியது தனக்குத்தானே நண்பன் ஆவதுதான். வெளியிலே நண்பர்களைத் தேடிக்கொண்டு திரிய வேண்டாம்.

1771. எவர் தூய்மை உள்ளம் கொண்ட ஸாதுக்கள் ஆவார்களோ, அவர்கள் மனதைப் பிசைந்து வடிகட்டிய நைந்த மைதாமாவாக ஆக்கிவிடுகிறார்கள். அதில் தற்பெருமை, கர்வம் என்கின்ற தூசி, தும்பு இருப்பதில்லை.

1772. பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய அழகிய, குளிர்ந்த, இனிமையான, மூன்றுவித தீப்பிழம்புகளையும் (தாபத்ரயத்தை) அணைக்கக் கூடிய பாதங்களில் அன்பு ஏற்படாவிட்டால் வித்தை வீண் ஆயிற்று; நோன்புகள் கெட்டன; மேலும் சிறந்த அறிவு கொலை செய்யும் குணம் கொண்டதாக ஆகிவிடும்.

1773. சமூகத்திற்குச் ஸுகம் தருகின்ற விஷயத்தில், உனக்குக் கொஞ்சம் துயரம் ஏற்பட்டாலும், நீ கோபம் கொள்ளாதே.

1774. எந்த அசடன் தன்னுடைய அசட்டுத்தனத்தை அறிந்திருக்கிறானோ, அவன் மெல்ல மெல்லக் கற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் தன்னை அறிவாளியாக எண்ணியிருக்கிற மூர்க்கன் தன்னுடைய வியாதியிலிருந்து மீள்வது மிகவும் கடினமான ஒன்று.

1775. அழுக்கடைந்த மனமும், அழகிய வெளித் தோற்றமும் கொண்ட மனிதனை விட, உள்ளும், புறமும் ஒரே நிறங்கொண்ட காக்கை சிறந்தது.

1776. உலகத்தில் பின்வரும் மூன்று விஷயங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவை. ஆனால் கடைபிடிக்கக் கடினமானவை. அவை 1. பணம் இல்லாத போதும் கொடுக்கும் உதார குணம். 2. தனியேயிருக்கும் போது புலன்களை அடக்குதல். 3. பயத்திலும் உண்மை.

1777. நல்ல குணங்களைக் கற்றுத் கொள்ளும் நோக்கம் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்காக இருக்க வேண்டும். பிறர் பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்காக இருக்கக் கூடாது.

1778. எவன் புலன்களின் வசப்பட்டுக் குடும்ப நிர்வாகத்திலேயே தன்னுடைய வாழ்வைக் கழித்து விடுகிறானோ, அவன் கடைசியில் கிடைக்கக் கூடிய பெரிய பீடையின் காரணமாக, அறிவிழந்து மரணத்தின் வசப்பட்டு விடுவான்.

1779. ப்ரபுவினுடைய பிரிவாற்றாமை என்கின்ற நெருப்பில் எரிந்து வருகின்ற கண்ணீர், எரியும் ஈர விறகின் மற்றொரு புறத்தில் வெளியே வரும் ஈர நுரையைப் போன்றது.

1780. இந்த உடலின் உள்ளேதான், நம்முடைய அரசருக்கு அரசன் அமர்ந்திருக்கின்ற அரியணை இருக்கிறது. உலகத்தில் எவ்வளவு உயிர்கள் இருக்கின்றனவோ, அவர்கள் எல்லோருக்கும் தன்வினைப் பயன்களை இந்த இடத்திலிருந்து தான் பரமாத்மா கொடுக்கிறார்.

1781. தன்னிடம் பணம் வைத்துக் கொண்டே, எளிமையில் வாழும் சகோதரர்களைக் கண்டும், இரங்கி உதவாதவன் உள்ளத்தில் தெய்வப்பற்று எப்படி ஏற்படும்?

1782. தோற்றவன் எப்பொழுதும் வருந்திக் கொண்டு இருக்கிறான். தோல்வியையும், வெற்றியையும் கருதாதவனே ஸுகமாக இருக்க முடியும்.

1783. ஸாதகன் ஈசனிடத்தில் அமைதிபெற முடிய வில்லையென்றால், அவனுள்ளே உண்மையான வைராக்யம் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

1784. மக்களிடையே நட்பும், பிராணிகளிடத்தில் தயவும் கொள். அவர்களிடையே நஞ்சேயிருந்தாலும் அதையும் 'அந்த கருணைக் கடலின் அமுதப் பொக்கிஷத்திலிருந்து வந்தது, ஏதோ ஒரு பயனுக்காகவே படைக்கப்பட்டது' என்று அறிந்து கொள். எனவே அவர்களுக்கும் ஸுகம் தர முயற்சி செய்.

1785. ஒவ்வொருவரும் தன் மதமே உயர்ந்தது என்றும், தன் குழந்தையே அழகன் என்றும் எண்ணுகிறான். இதனால் எல்லோருடைய மதங்களையும் (கருத்துக்களையும்), குழந்தைகளையும் சமமாக மதிக்க வேண்டும். அவர்களிடையே சமமான அன்பு வைப்பது கடமையாகும்.

1786. உன்னை யாராவது திட்டினால், அவனை நீ ஒரு பொழுதும் திட்டாதே. கோபம் கொண்டவனுடைய சாபத்தால் ஆசீர்வாதத்தின் பலனே கிடைக்கிறது என்று நினைவில் கொள்.

1787. எவன் துக்கமே அனுபவித்ததில்லையோ, அவனே கவலைப்பட வேண்டியவன். எவன் வேதனையை அனுபவித்ததில்லையோ, அவனுக்காகத் தெய்வமும் கவலைப்படுவதில்லை.

1788. துறவிக்கு ஞானத்திலேயே அமர்ந்து ஆத்மாவின் பிணைப்பு, விடுதலை இதைப்பற்றியே சிந்தித்திருக்க வேண்டும். புலன்கள் சலனமடைவதுதான் ஆத்மாவின் பிணைப்பிற்குக் காரணம். புலன்கள் நம் வசப்பட்டு இருப்பதே ஆத்மாவின் மோக்ஷமாகும்.

1789. பொங்கி வரும் இளமையில் இனிமை காணும் இளைஞரையும், விளையாடும் பாலர்களையும், நோயாலும், துயராலும் பீடிக்கப்பட்ட கிழவனையும், மேலும் தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் சிசுவையும் விழுங்குவதில் காலதேவன் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறான். இந்த உலகமே இவ்விதம் தான் இருக்கிறது.

1790. அன்பின் ஒரு பொறி இதயத்தில் விழுந்தால் போதும், உயிர் தளிர்ந்துவிடும். எந்த இதயத்தில் இந்த நெருப்பே பற்றியிருக்கிறதோ, அந்த இதயம் மிகவும் பேறுபெற்றது.

1791. நம்முடைய ஹரி, நம்முடைய பக்திக்குப் பசித்திருக்கிறான். அவன் ராகத்தையோ, காலத்தையோ தேடுவதில்லை.

1792. தண்ணீர் மேலே தங்குவதில்லை. அது கீழேயே இருக்கிறது. எவன் (கீழே) வணங்கியிருக்கிறானோ, அவன் வயிறு நிரம்ப நீர் அருந்த முடியும். உயரத்திலிருப்பவன் தாகத்தினாலேயே மரணமடைகிறான்.

1793. மற்றவருக்கு நன்மை செய்பவனே நல்லவன்.

1794. அன்பின் கொடி தனியாகவே படர்கிறது. இன்னொரு கொடியைத் தன்னுடன் படர விடுவதில்லை.

1795. பழிவாங்கும் எண்ணத்தை விட்டு மன்னித்து விடுதல், இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்திற்குப் போவதாகும். நரகத்திற்குப் பதிலாக இந்த உடலுடனேயே ஸ்வர்கத்தின் ஸுகத்தை அனுபவிப்பதாகும்.

1796. நீ தோற்பது நல்லது தான். உலகை வெற்றி அடையவிடு. தோற்பவன் ஹரியிடம் செல்கிறான். வெல்பவன் யமனிடத்தில் செல்கிறான்.

1797. எவன் பணத்தை முடிய மாட்டானோ, காமத்தில் எவனுக்கு ஈடுபாடு இல்லையோ, எவனுடைய உள்ளத்தில் ஹரி மட்டுமே இருக்கிறாரோ, அவனே ஸாது, ஸித்தன், தலையாய மனிதன்.

1798. ராமன் திருவடிகளை அடை. அவையே இந்த உலகக் கடலைத் தாண்ட ஏற்ற கப்பலாகும். இதை விட்டாயானால் உலகில் கரையேற வேறு எந்த உபாயமும் கிடையாது.

1799. எவன் ஈசனின் வண்ணத்தில் நிறம் ஏறி இருக்கிறானோ (ஒன்றி இருக்கிறானோ), அவனே கெட்டிக்காரன். அவனே உலகத்தில் எல்லாவிதத்திலும் நல்லவன்.

1800. யாருக்கும் துன்பம் தராது. உனக்கு எதிராக யாராவது நடந்து கொண்டாலும், அவனைப் பழிவாங்க விரும்பாமால் அதை மறைத்துவிடு. இதுதான் பொறுத்துக் கொள்ளும் குணமாகும்.

1801. எது கட்டுக்குக் காரணமாய் அமையாதோ, அதுவே உண்மையில் கருமமாகும். எது விடுதலைக்குக் காரணமாகுமோ, அதுவே கல்வி. இதைத் தவிர மற்றச் செயல்கள் வீண் உழைப்பே. மற்றக் கல்விகள் வெற்றுத் திறமைபே.

1802. எனக்கு இந்தத் தாய் வீட்டிலிருப்பது நன்றாகப் படவில்லை. என்னுடைய சுவாமியின் நகரம் எவ்வளவு அழகானது! அங்கு சென்றால் யாரும் திரும்புவதில்லை.

1803. உலகில் எவ்வளவு வகையான நல்ல பாவனைகள் எண்ண ஓட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றின் நுட்பமான ஸாரம் எதுவோ, அதன் பெயர் தான் ஈசுவரன்.

1804. எவன் புகலற்றவனுக்கும், இழிந்தவரினும் இழிந்தவனுக்கும், தொண்டு செய்கிறானோ, அவன் ப்ரபுவுக்குத் தொண்டு செய்கிறான்.

1805. அறிவாளி வேறு எந்த விஷயத்திலும் வேகம் காட்டுவதில்லை. சிலசமயம் சும்மாவே கூட இருந்து விடுகிறான். ஆனால் தர்மத்தின் வேலை என்று வந்துவிட்டால் அதை உடனே செய்துவிடுகிறான்.

1806. அறிவாளி எப்பொழுதும் பெரியவர்களுடன் சேர்ந்து இருக்க வேண்டும். இதனால் அநேக ஸுகங்கள் கிடைக்கின்றன. பறவைகள் பெரிய மரத்தில் தங்கினால் அவற்றிக்குச் சாப்பிடவும் பழங்கள் நிரம்பக் கிடைக்கின்றன. நிழலிலும் எப்போதும் ஸுகமாய் இருக்க முடிகிறது.

1807. ஸந்தேஹப் பிராணி, சஞ்சல மனமுடையவன். நம்பிக்கையற்றவன், பயந்தாங்கொள்ளி, கவலையில் தவிப்பவன், புலன்களின் அடிமை, இவர்களுக்கெல்லாம் கனவில்கூட ஸுகம் கிடைக்காது.

1808. தன்னுடைய மனதை இந்த பூமியைப் போல் ஆக்கிக் கொள்பவனே பக்தனாகும். இந்தத் தரை தன் மேல் அசிங்கத்தைப் போடும் மனிதர்களுக்கும் அன்னத்தைத் தருகிறது.

1809. தன்னுடைய வேலையை மனிதன் கவனிக்க வேண்டும். மற்றவர் வேலையில் ஓட்டைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது.

1810. தெய்வத்தை நேசிக்கிறவனே ஸுகமாக இருப்பான். ஏனென்றால் தெய்வமே எப்போதும் அவனுடன் இருக்கும்.

1811. எவன் தன்னை ஆய்ந்து கொள்ளாமல், தன்னை எப்பொழுதுமே குற்றமற்றவனாக எண்ணிக் கொள்கிறானோ, மேலும் தன் குற்றங்களைக் கண்டு கொள்கிறதில்லையோ, அவன் எப்போதும் அகந்தை பிடித்தவனாகவே இருக்கிறான்.

1812. உலக விருப்பங்களை விடும்போதுதான், நீ சோகத்திலிருந்தும், துயரத்திலிருந்தும் விடுபட முடியும். மேலும், அப்போதுதான் உனக்கு உண்மையான ஸுகமும், அமைதியும் கிட்டும்.

1813. வெளியிலிருந்து பார்ப்பதற்குச் சுத்தமாகவும், உள்ளே அழுக்குடனும் எவன் இருக்கிறானோ, அவன் தன் கையில் நரகத்தின் சாவியை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

1814. மக்களிடம் காட்டப்படும் அன்பில் ஏதாவது ஒரு கசப்பு உணர்வு இணைந்தேயிருக்கிறது. ஆனால் தெய்வத்திடம் கொள்ளும் அன்பு ஒன்றுதான் ஏமாற்றத்தைத் தராத பொருளாகும்.

1815. துக்கத்தில் தவிப்பவனைக் கண்டும், எவன் அவன் மேல் தயவு கொள்ளவில்லையோ, அவன் நம்முடைய “யஜமானனின்” கோபத்திற்குப் பாத்திரமாகிறான்.

1816. நாம் துவேஷத்தால் உலகை நரகமாக ஆக்க முடிவது போலவே, அன்பினால் அதை ஸ்வர்கமாகவும் ஆக்க முடியும்.

1817. சிற்றின்பத்தில் பற்றுக் கொண்டவனுக்கு உலகம் அழகாகத் தென்படலாம். ஆனால் அதுவே ஸாதுவுக்கு அச்சமுட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது.

1818. வேருக்கு நீர் விட்டால், மரத்தின் எல்லாக்கிளைகளும், இலைகளும் தளிர்ந்துவிடும். அதைப்போல் பரமாத்மாவின் பக்தி ஒன்றினால், எல்லாத் தேவதைகளும் மகிழ்ந்து விடுவார்கள்.

1819. யஜமானன் பேரில் நம்பிக்கை வை. ஆனால் ஒட்டகங்களின் கால்களைக் கட்டிப் போடாதே. அதாவது உன் முயற்சியையும் விடாதே.

1820. ஒத்திப் போடும் குணம் நேரத்தைத் திருடுவதாகும். இன்று செய்ய வேண்டிய வேலையை நாளைவரை தள்ளிப் போடாமலிருந்தால், அவன் பலகெடுதல்களிலிருந்து தப்ப முடியும்.

1821. யாரும் உனக்கு நன்மையோ, தீங்கோ செய்ய முடியாது. இதை உறுதியாக எண்ணத்தில் கொள்வாயாக! எல்லாவற்றையும் அந்த மூவுலகங்களின் முதல்வனே செய்கிறான். அவனிடத்தில் நம்பிக்கை வை.

1822. உலகில் நடக்கும் எந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்தும் பகவானைப் பிரித்துப் பார்க்காத காரணத்தினால், இந்த உலகமோ, உலகத்தில் நிகழும் செயல்களோ, ஞானியை பாதிப்பதில்லை. பகவானைப் பிரித்து விட்டால் உலகில் நிகழும் எந்தச் செயலும் துயரமாகவே மாறும்.

1823. எவன் ஒவ்வொரு வேலையிலும் ப்ரபுவினுடைய தூண்டுதலைக் காண்கிறானோ, அவன் தான் வெறுப்பற்ற உண்மையான பக்தன்.

1824. தப்பு வழியில் நடக்கும் நீண்ட வாழ்வைவிட, நல்ல நடத்தை கொண்ட குறுகிய வாழ்வு ஆயிரம் மடங்கு நல்லது.

1825. இறந்தவனிடம் யாரும் பொறாமை கொள்வதில்லை. அவ்விதமே உயிருடன் இருப்பவனிடமும் பொறாமை கொள்ளக் கூடாது. ஏனென்றால் இருவருமே ஒரே மாதிரி இறப்பவர்கள் தான்.

1826. எதிரி - நண்பன், உறவினர் - வேண்டியவர் இவர்களுடன் விரோதத்தையோ, சேர்க்கையையோ, பெறுவதற்கென்று முயலாதே. சீக்கிரமே பகவானை அடைய நீ விரும்பினால் எல்லோரிடமும் சமமான உணர்வு கொண்டவனாக இரு.

1827. தானம் செய்; நல்ல செயல்களைப் புரி. ஆனால் பயனில் பற்றுக் கொண்டு செய்யாதே. பற்றில்லாமல் செய்தாயானால் ப்ரபு உன்னிடம் பிரியமாயிருப்பார்.

1828. எளியவனாகவே இரு. துயரமும், தெய்வம் தந்ததுதான் என்று எண்ணி அதை எதிர் கொண்டு அழை. மற்றவர் உன்னை வெறுத்தால் நீ மகிழ்வாய். ஸுகம், நன்மை, காப்பு, எல்லாவற்றிற்கும் தெய்வத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டிரு.

1829. உண்மையினாலும், அன்பினாலும் எவனது அந்தக்கரணம் நிரம்பியிருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட மனிதன் எந்தக் கலையிலும், திறமைசாலியாக இல்லாதிருப்பினும், மிகப் பெரிய தேசத் தொண்டைச் செய்ய முடியும்.

1830. ஏமனமே! நீ இப்பொழுது அமைதியாய் இரு. இந்த புலன்களை மகிழ்விக்க என்று பொருட்கள் தேடுவதற்காக மிகவும் சிரமத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதே. உள் அமைதிக்கு முயல். அப்போதுதான் துக்கங்கள் அழிந்து நன்மை ஏற்படும். அலைகளைப்போல அலைவதை விடு. இந்த உலகப் பொருட்களில் ஸுகத்தைத் தேடாதே. இவையெல்லாம் ஸாரமற்றவை, அழிபவை. உன்னுடைய ஆத்மாவிடத்திலேயே இன்பம் காண்.

1831. அமைதியான குணம் கொண்டவனாக இரு. பிறர் உன்னைப் பற்றிக் குறை கூறினாலும், உன்னுடைய மனதைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதே.

1832. தன்னுடைய முழு உள்ளத்தையும் ப்ரபுவுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு, உடலை மக்களின் தொண்டில் ஈடுபடுத்தி வைத்திருப்பவனே உண்மையான த்யாகி, வள்ளல், ஞானி.

1833. மனிதர்களில் நான்கு வகை உண்டு. 1. தானும் உண்ணாமல், பிறருக்கும் கொடுக்காத மகா கருமி. 2. கருமி தான் சாப்பிடுவான், பிறருக்குக் கொடுக்க மாட்டான். 3. பெருந்தன்மை கொண்டவன், (உதாரன்) தானும் சாப்பிட்டுப் பிறருக்கும் கொடுப்பான். 4. பெருவள்ளல் தான் உண்ணாமல் பிறருக்குக் கொடுப்பான். எல்லோரும் பெருவள்ளல் ஆக முடியாது போனாலும் பெருந்தன்மை உடையவனாக, அதாவது உதாரனாக ஆகவேண்டும்.

1834. யார் ஆபத்திற்குப் பயப்படுகிறார்களோ, அவர்களுக்கே அது அதிகமாக வந்து சேரும். எவன் மனதைத் திடமாக வைத்துக் கொண்டு, ஸுகத்தையும், துக்கத்தையும் தெய்வம் தந்த கொடை என்று எண்ணி எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறானோ, அவன் எந்த ஆபத்தையும் பொருட்டாகக் கொள்ளமாட்டான்.

1835. இப்பொழுது ஏன் தூங்குகிறாய்? எழுந்திரு, விழி, பரமாத்மாவை நினை. எல்லோருக்கும் காலைப் பரப்பிக் கொண்டு தூங்குகிற நாள் ஒன்று வரும்.

1836. அறியாமை அழிந்தால் பற்று, வெறுப்பு, கவலை, வருத்தம், அச்சம் எல்லாம் அடையாளமின்றி அழிந்துவிடும். ஆனால் அறியாமையின் அழிவு பரமாத்மாவைப் பற்றிய உண்மையான ஞானத்தால் தான் ஏற்படும்.

1837. எவர்கள் உள்ளத்தில் காமம், குரோதம், மதம், மோஹம், லோபம், மாச்சர்யம் என்ற அறுவகை விகாரங்கள் ஏற்படுவதில்லையோ, எவர்களுக்குக் கெட்டவழி என்பது தெரியவே தெரியாதோ, எவர்கள் எப்போதும் பிரம்மத் துடனேயே இணைந்து இருக்கிறார்களோ, அவர்களே ஸாதுக்கள்.

1838. மனமாகின்ற திருத்தலத்தில், ஞானம் என்கின்ற குளத்தில், ஈசுவர த்யானம் ஆகின்ற நீரில் மூழ்கி, ராகம், துவேஷம் என்கின்ற அழுக்கை எவன் கழுவி விடுகிறானோ, அவன் இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்தை முயற்சியில்லாமலேயே எளிதாகத் தாண்டிவிடுகிறான் (ராகம் - துவேஷம் = விருப்பு - வெறுப்பு)

1839. புலன்களைத் தடுத்து வைத்துக் கொள்வதாலும், ராக-துவேஷத்தை அழித்துவிடுவதாலும், அஹிம்சை விரதத்தைக் காப்பதாலும், மனிதன் மோக்ஷ பதத்தை அடையத் தகுதி பெற்றவனாக ஆகிறான்.

1840. புறப்பொருள் இன்பத்தை நாடுபவனே, பிணைப்புடையவன். அவற்றை விடுவதே முக்தியாகும். இந்த உடலே கோரமான நரகம்தான். ஆசையை முற்றிலுமாக அழிப்பதே ஸ்வர்கம்.

1841. உண்மையான வேதாந்தி எப்பொழுதும் தன்னடக்கத்துடன் இருக்கிறான். உடலின் ஸுகங்களிலிருந்து ஒதுங்கி இருக்கிறான். அவன் தன்னை விஷய ஸுகங்களில் ஆழ்ந்திருக்க அனுமதிப்பதில்லை.

1842. எப்பொழுதும் மனமலர்ச்சியுடன் இரு. துயரம் அடைந்திருக்கிற எல்லோரையும் ஸுகம் அனுபவிக்கச் செய்ய முயல்வாயானால், உன்னுடைய மகிழ்ச்சி தொடர்ந்து இருக்கும்.

1843. நம்முடைய விலைமதிப்பற்ற நேரத்தை பெரிய மதிப்புள்ள காரியங்களிலேயே செலவிட வேண்டும். விலைமதிப்பற்ற வேலை ஈச்வரனை நினைப்பதுதான்.

1844. மற்ற வைரிகளுடன் பணிவாகவும், நேர்மை -யாகவும் நடந்து கொள்வதனால் ஸுகம் கிடைக்கிறது. ஆனால் மனமான வைரியிடம் பணிவு காட்டினால் துக்கம் தான் உண்டாகும். மனதை மிக பயங்கரமான வைரியாக எண்ணி அதைக் கொல்ல முயற்சி செய்.

1845. முடிவற்ற, மூப்படையாத, அழிவில்லாத, அமரர் ஆனவரும், சாந்திப் பொருளானவருமான பரமாத்மாவை த்யானம் செய். யார் இந்த பிரம்மானந்தத்தின் ஒரு சிறிய ஒளியைப் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் நோக்கில் அரசர்களின் ஆனந்தம் கூட மிகவும் துச்சமாகும்.

1846. மகாபுருஷர்கள், அவர்களுடைய கருத்து, அவர்கள் வாழ்க்கையெல்லாம் ஸாதகர்களுக்கு ஒரு கண்ணாடி போன்றது, வழிகாட்டுவதும் அதுவே. வழியும், வாசலும் அதுவே. அதன் மூலம் அவர்கள் தினந்தோறும் இந்த வாழ்க்கை வெளிக்குள் இனிமையாக நுழைய முடியும்.

1847. எந்த மனதில் தெய்வத்தை விட்டு, வேறு எந்தப் பொருளில் இச்சையோ அல்லது வேறு குறிக்கோள் இல்லையோ, அதைத்தான் விழித்த மனது என்று சொல்கிறோம். யாருடைய மனது பரமாத்மாவினுடைய தொண்டிலேயே மூழ்கியிருக்கிறதோ, அவனுக்கு வேறு நண்பர்களின் தேவை என்ன?

1848. ஆபத்துக் கூட்டம், அலைகளின் வெள்ளமாக வருகின்றது. தீரன் அவைகளைப் பாறை போல் எதிர்த்துத் தாங்கி நிற்பானானால் அது தானே திரும்பிப் போய்விடும்.

1849. ஸத்தியம், தயவு கொண்ட தர்மம், தவ வலிவு கொண்ட கல்வி இவைகள் எல்லாம் கூட, பகவானுடைய பக்தி இல்லாமல் மனிதனின் மனதை முழுமையாகத் தூய்மை செய்ய முடியாது.

1850. எந்த மனிதன் மற்றவர்களின் செல்வத்தைக் கண்டு பொறாமை கொள்கிறானோ, திருடுகிறானோ, எவனுடைய புத்தி களங்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எவன் உயிர்களுக்கு ஊறு செய்கிறானோ, எவன் பொய் பேசுகிறானோ, எவன் கடினமான சொற்களைச் சொல்கிறானோ, எவனுடைய மனது நிர்மலமாக இல்லையோ, அவன் இதயத்தில் பகவான் வசிக்கமாட்டார்.

1851. ஹிம்சை, திருட்டு, விபசாரம், அஸத்தியம், தன் இஷ்டப்படி நடத்தல், துவேஷம், அச்சம், மோஹம், குடி, இரவில் அலைதல், கெட்ட பழக்கம், சூது, தீயசேர்க்கை, சோம்பல் இந்த பதினான்கையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

1852. எல்லா தருமங்களுக்கும் மூலம் தயவு தான். ஆனால் தயவு முழுமை பெற பொறை, பணிவு, குளுமை, தூய்மை, புலனடக்கம் சந்தோஷம் (கிடைத்ததைக் கொண்டு நிறைவு பெறும் குணம்), சத்தியம், தவம் பிரம்மசரியம், அபரிக்கிரஹம் (வெளவ்வாமை) ஆகிய பத்து தருமங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

1853. நான், என்னுடைய முழு செல்வத்தையும் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, என்னுடைய உடலைக் கூட அவர்களுக்கு அர்ப்பணித்தாலும், உள்ளத்தில் அன்பில்லை யென்றால் என்ன பயன்? அன்பில் தைரியமும், அருளும் அடங்கியிருக்கின்றன. அன்பு பொறாமைப் படாது. அது தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்வதுமில்லை. கர்வத்தால் உடல் பருப்பதுமில்லை.

1854. ஏதாவதொரு ஸித்தாந்தத்தை ஏற்றுநட. எல்லா வற்றிற்கும் பயன் ஒன்றுதான். ஏனென்றால் பகவான் ஒருவர்தான்.

1855. விசாரணையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ப்ரம்ம ஞானியை இந்த உலகம் ஆசைகாட்டிக் கவர முடியாது. மீன் துள்ளி விழுவதனால் கடல் கொந்தளிக்கப் போவதில்லை.

1856. தெய்வத்திடம் கொண்டிருக்கும் அன்பு பேச்சில் வெளியாவதில்லை. செயல்புரிய வேண்டும். வெறும் துதியினாலோ, பிரார்த்தனையினாலோ அல்ல - கஷ்டங்களைச் சகித்து எல்லா சுயநலன்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு இந்த அன்பைக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

1857. உள் நோய்க்கு ஐந்து மருந்துகள் இருக்கின்றன. 1. நல்லோர் இணக்கம், 2. தர்ம சாஸ்திரங்களைப் படித்தல், 3. குறைந்த உணவும், அலைச்சலும், 4. காலை, மாலை உபாஸனை, 5. செய்வதை மன ஒருமையுடன் முழு ஆற்றலைக் காட்டிச் செய்தல்.

1858. உன்னுடைய மிகமிக ரஹஸ்யமான கருத்துக்களையும் கூடத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள். ஏனென்றால் அவற்றில் அற்புதமான சக்தி நிறைந்திருக்கிறது. உன் வாயிலிருந்து வெளிவரும் சொற்கள், அந்த கருத்துக்களின் அடிப்படையைக் காட்டிவிடும். தவிரவும், உன்னுடைய எதிர்காலத்தை ஆக்கித் தருவதும் அந்த ரஹஸ்யக் கருத்துக்கள் தான்.

1859. 1. தாய்-தந்தையரின் கட்டளைகளை முழுமையாகக் கேட்டு நட. 2. எல்லா உறவினர்களுடனும் அன்பு வைத்துக் கொள். 3. உன்னுடைய முகத்தை ஞானக் கண்ணாடியில் பார், அது அழகாக இருந்தால் அதன் மேல் கறைபடும்படியான செயலைச் செய்யாதே. குருபமாக இருந்தால் உண்மை, சேவை, பரபோகாரம் செய்து அதை அழகாக்கு. 4. உனக்கு எவராவது கெடுதல் செய்தால் அதை மணலின் மேல் எழுது; நன்மை செய்தால், அதை கல்லில் செதுக்கி வை.

1860. எந்த மனிதன் தெய்வத் தத்துவத்தை அறியாத மக்களுக்கு அமுதமான ஞானத்தின் ஒளியைக் காட்டி நல்வழியில் அழைத்து வருகிறானோ, அந்தத் தயவுள்ள தீனபந்துவுக்குத் தேவர்களும் அருள்கிறார்கள்.

1861. நியாயமற்ற படிப்பினை கொடுக்கின்ற மனிதர்களுக்கு, அதே படிப்பினை பயங்கரமான யமன் உருவத்தில் வந்து சேரும். அப்பொழுது அவர்கள் தமது செயலுக்கு வருந்த நேரிடும்.

1862. உயிர்க்கொலை, திருட்டு, விபசாரம் இவை மூன்றும் உடலை ஒட்டிய பாவங்கள். பொய், நிந்தனை, இன்னாச் சொல், வீண்பேச்சு இவை நான்கும் நாக்கின்

பாவங்கள். பிறர் பொருளில் ஆசை, மற்றவர் கெடுதலில் விருப்பம், மேலும் ஸத்தியம், அஹிம்சை, தயை தானம் இவைகளிடத்தில் ஈடுபாடினமை, இவை மூன்றும் மனதை ஒட்டிய பாவங்கள்.

1863. போகத்தையும், ஐஸ்வரியத்தையும், அநித்யமானவை என்று அறிந்து, விவேகம், வைராக்யம், மூலம் அடக்கப்பட்ட மனதையும், புலன்களையும், இந்த உடலைக் காக்க மட்டும் செய்ய வேண்டிய செயல்களுக்கு மேலே வேறு விஷயங்களில் ஈடுபடுத்தாமல், அவைகளைப் பிரித்து விடுகின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1864. யார் தயை கொண்டுள்ளவர்களோ, அவர்களுக்குத்தான் பகவான் தயை காட்டுவான். தூய மனம் கொண்டவனுக்கே அவன் தரிசனம் கொடுப்பான். அறத்திற்காகத் துன்புறுபவனுக்கு ஸ்வர்க ராஜ்யம் கிடைக்கும். தருமத்தில் வேட்கை கொண்டவர்களுக்கே திருப்தியும் கிடைக்கும்.

1865. நீ உலகப் பொருட்களின் ஆசையை விட்டுவிட்டாய் என்றால் கவலையிலிருந்தும், துக்கத்திலிருந்தும் விடுபட்டு உண்மையான ஸுகத்தையும், சாந்தியையும் அடைவாய்.

1866. ஏ மனிதா! நீ கடவுளின் விருப்பப்படி நடக்க விரும்பினால் அதற்கு அவரின் பாதங்களை அடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எவன் தன் விருப்பத்தையே வழிகாட்டியாகக் கொண்டு நடக்க முயல்கிறானோ, அவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்கிறான்.

1867. ஒருவனிடத்தில் எவ்வளவு அன்பு இருக்கிறதோ, அதற்கேற்ற வகையிலேயே அவன் ஈசனை நெருங்கி இருக்கிறான். அவ்வளவு அம்சத்தில் அவன் தெய்வமயமாக ஆகிவிடுகிறான். ஏனென்றால் ப்ரபு தானே எல்லையற்ற அன்பு வடிவாயிருக்கிறார்.

1868. யார் உள்ளத்தில் அன்பு முழுவதுமாக நிரம்பி இருக்கிறதோ, அவனுடைய யோக க்ஷேமங்களை அன்பின் உருவான கடவுள் தானே பார்த்துக் கொள்கிறார்.

1869. பற்றை அழிப்பதுதான் துக்கத்தின் நாசத்திற்கு உபாயம். என்னுடையது என்கின்ற பற்று அக்ஞானத்தினால் ஏற்படுகிறது. எனவே ஞானம் அல்லது பக்தியின் மூலமாகவே அக்ஞானத்தை அழிப்பது தக்கதாக இருக்கும்.

1870. யார் ஹிருதயத்தில் தயவும், தர்மமும் குடி இருக்கின்றனவோ, யார் அமுதம் போன்று பேசுகிறார்களோ, எவர்களுடைய பார்வை பணிவின் காரணமாக கீழ் நோக்கி இருக்கிறதோ, அவர்களே உண்மையில் உயர்ந்தவர்கள்.

1871. என்னுடைய ஆத்மாவுக்கு மிகமிக இனிய சுவாமி! நான் உங்களுையே விரும்புகிறேன். எனக்கு வேறு ஒரு பொருளும் இனிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். எந்தப் பொருட்கள் உங்களிடமிருந்து ஒதுக்கிவிடுமோ அவை எனக்கு விஷமாகப்படட்டும். உங்களை விரும்புவது ஒன்றே எனக்கு விருப்பமாய் இருக்க வேண்டும். உங்கள் இச்சையே என் இச்சையாக வேண்டும்.

1872. உண்மையான ஸாத்விக வாழ்க்கையின் அடையாளம் கெட்ட குணத்தையும், கெட்ட நடத்தையையும், விட்டு நல்ல குணத்தையும், நல்ல ஒழுக்கத்தையும் கடைப்பிடிப்பதுதான்.

1873. பகவானை அடைய, அஹங்கார மமகாரங்களை விட்டு பகவானை இடையறாது எண்ண வேண்டுவது மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று.

1874. ஒரு தெருக்கூட்டி கூட தன்னுடைய வேலையைத் தெய்வத்தின் வேலையாகவும், அவர் மகிழ்ச்சிக்கு அது தேவை என்றும் எண்ணிச் செய்தானானால், அத்தகைய வேலையை பகவான் ஆதரவுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறார். அதைத் தனக்குச் செய்யப்பட்ட சேவையாகவே கொள்கிறார். அவனும் பகவானுக்கு மிகவும் இனியனாகிறான்.

1875. பரமேச்வரனுடைய இச்சை இதுதான்:- நீ தூய்மையுடன் இரு. விபசாரம் செய்யாதே. உன்னிடமிருந்து ஒவ்வொருவரும் தூய உள்ளத்துடனும், மரியாதையுடனும்,

பகவானுடைய பிரார்த்தனையைச் செய்யக் கற்றுக் கொள்ளட்டும். உங்களுக்குள் அன்புடன் நடந்து கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் பரமேசுவரன் சொல்லிக் கொடுப்பது அன்புதான்.

1876. ஒரு இல்லறத்தான் தவிர்க்க வேண்டிய ஐந்து அசுபமான செயல்கள் பின்வருமாறு:- 1. பிற உயிருக்குத் துன்பம் செய்தல், 2. திருட்டு, 3. விபசாரம், 4. அஸத்தியம், 5. கெட்டபழக்கம்.

1877. சமம் என்கின்ற புலனடக்கம், தமம் என்கின்ற மன அடக்கம் இவற்றோடு உலக நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு கபடமின்றி நோன்பும், நியமமும் காக்கும் முழுக்ஷ, எந்தச் செயலில் ஈடுபட்டாலும் அவனது நற்குணங்கள் ஓங்கும். (முழுக்ஷ - முக்தியை விரும்புவன்)

1878. பகல் முழுவதும் கெட்ட எண்ணங்களிலிருந்தும், செயல்களிலிருந்தும் தப்பி இருப்பது, இரவு முழுவதும் பஜனை செய்வதைவிடச் சிறந்ததாகும்.

1879. தன்னுடைய இச்சையையும், மனதையும் எதிர்த்துச் செயலாற்றுகிற மனிதர்களை விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம். உபதேசம் செய்கிறவர்கள் அநேகம். ஆனால் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கின்றவர்கள் மிகவும் குறைவு.

1880. இந்த உலகம் கணத்திற்குக் கணம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இது பொய்யான பெயர்களும், உருவங்களும் கொண்ட பொருட்களின் குவியல். இந்தக் கருத்தை மறக்கக் கூடாது.

1881. தன்னுடைய உடலைப் பொடிப் பொடியாக ஆக்கிக் கொள்கின்றவன் கூட வீரன் அல்ல. எவன் மனதை வென்று நின்று கொண்டிருக்கிறானோ, அவனே மிகச் சிறந்த வீரன்.

1882. யார் வாசனைகளை அழித்து விட்டார்களோ, அவர்களே முக்தர்கள். யார் பொறாமையை விட்டு விட்டார்களோ, அவர்களுக்கு அன்பு கிடைக்கும். யார் தைரியத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்களோ, அவர்களே நல்ல விளைவை அடைகிறார்கள்.

1883.ப்ரேம பக்தியில் தழதழத்து, ஏகாந்தமான உள்ளத்துடன் பரமாத்மாவினுடைய பிரார்த்தனையில் எவ்விதம் ஈடுபடுகிறாயோ, அதேவிதமாக பிரார்த்தனைக்குப் பிறகு மிகக் கடினமான கடமையை காப்பதில் ஈடுபட்டு, அதை முடி. இல்லையென்றால் உன்னுடைய பூஜை வீண்.

1884. எங்கும் பகவானைக் காணும் கண்ணே தெய்வீகக் கண் ஆகும். அதுவும் பகவானின் அருளினால்தான் கிடைக்கிறது.

1885. குருமார்களுக்குச் சேவை, பக்தி, எல்லாப் பொருட்களையும் அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தல், ஸாதுக்கள் பக்தர்களுடைய சேர்க்கை, ஈசனுடைய ஆராதனை, பகவானது கதையில் ஈடுபாடு, பகவானின் கல்யாண குணங்கள் லீலைகளைப் பாடுதல், அவருடைய திருப்பாத கமலங்களின் த்யானம், பகவானது விக்ரஹத்தைத் தரிசனம் செய்தல் அவற்றிற்குப் பூஜை, மேலும் பகவான் ஹரி எல்லா உயிர்களுள்ளும் இருக்கிறார் என்று உணர்ந்து எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமநோக்கு, இவற்றால் பகவானிடத்தில் அன்பு ஏற்படுகிறது.

1886. ஜாக்கிரதை! பிறருக்குக் காட்டுவதற்காக தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்காதே. நீ அவ்விதம் செய்தால் பகவானிடமிருந்து உனக்கு ஒரு பயனும் கிடைக்காது.

1887. பாவச் செயலில் ஈடுபட்டவன், அவனது செயல்கள் பக்குவம் அடைந்து பயனளிக்கும் வரையில் ஸுகத்தையே அனுபவிக்கிறான். பாவம் கனிந்ததும் உடனேயே, துயரங்களுக்கு ஆளாகிறான்.

1888. விஷய ஸுகங்களை விட்டுவிட்டு அதனால் எவன் பயம், ராகம், துவேஷம் இவற்றிலிருந்து விடுபடுகிறானோ, அந்தத் த்யாகியே புலனடக்கம் கொண்டவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

1889. எவன் ஹரியைப் போன்ற வைரத்தை விட்டு விட்டு மற்றப் பொருட்களுக்கு ஆசைப்படுகிறானோ, அந்த மனிதன் யமலோகத்திற்கே செல்வான்.

1890. செல்வத்தின் பக்கம் எட்டிப் பார்க்காமல் எல்லாச் செல்வங்களுக்கும் தலைவனான பரமாத்மாவின் பக்கமே பார்வையைச் செலுத்துவதன் பெயரே செய்நன்றி உணர்வாகும்.

1891. எளியவனாக இரு. துக்கத்தைத் தருபவனும் ஈசுவானே என்று எண்ணி துக்கங்களை எதிர்கொள். பிறர் உன்னை திரஸ்காரம் செய்யும்போது ஆனந்தப்படு. ஸுகத்துக்கும், சௌகரியத்திற்கும், காப்புக்கும், பகவானையே நம்பி இரு.

1892. எவன், என்னுடைய ஸர்வலோகத் தந்தையான பரமாத்மாவின் விருப்பப்படி வாழ்க்கையை நடத்துகிறானோ, அவனே என்னுடைய சகோதரன். அப்படிச் செய்பவனே என் சகோதரி, என் தாய்.

1893. நாவினால் துதி, மனதினால் நினைப்பு, தலையினால் வணக்கம், இதயத்தால் பஜனை செய்து கொண்டு இருக்கும் பிரேமைநீர் நிரம்பிய கண்கள் கொண்ட அடியார்கள் தன்னுடைய முழு ஆயுளையும் ஸ்ரீ ஹரிக்கு அர்ப்பணிக் கின்றார்கள்.

1894. ஒன்றுமறியாத குழந்தை, பகவானை அடைந்த, குணங்கள் கடந்த முக்தர்கள் - இவர்கள் இருவகையினரே உலகில் எப்பொழுதும் பரமானந்தத்தில் திளைக்கிறார்கள்.

1895. எந்தப் பரமாத்மாவிடத்திலிருந்து எல்லா உயிர்களும் பிறந்திருக்கின்றனவோ, எதற்குள் எல்லா உயிர்களும் அடங்கிவிடுமோ மேலும் எது எல்லா உயிர்களையும் காக்கின்றதோ, அந்த வேதம் சொல்லும், அறியப்பட வேண்டிய பொருளான பிரம்மத்தை அறியாதவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பையும், இறப்பையும் அடைகிறார்கள்.

1896. பணம் ஸம்பாதிக்கச் சக்தி இருக்கின்ற வரையில் வீட்டிலுள்ளவர்கள் உன்ஸிடம் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பார்கள். வயதாகி, உடல் தளர்ந்துவிட்டால் பிறகு உன்னை யாரும் என்ன? ஏது? என்று கூடக் கேட்க மாட்டார்கள்.

1897. மேன்மைக்கு ஏழு ஸாதனங்கள். 1. சிரத்தை உள்ளவனாக ஆதல், 2. பாவத்திற்கு அஞ்சுதல், 3. பழிக்கு அஞ்சுதல், 4. வித்துவானாக ஆதல், 5. நற்செயல் புரிவதில் உற்சாகம், 6. நினைவாற்றலை விழிக்க வைத்திருத்தல், 7. பிரக்ஞை (விழிப்புணர்ச்சி) உடையவனாக ஆதல்.

1898. பிறவிப் பயன் என்பது உயிர், செல்வம், அறிவு, பேச்சு இவற்றால் இடையறாத இறை நினைவோடு பிறர் நலம் பேணுதலேயாகும்.

1899. உலகிலிருந்து ஒதுங்கியிருப்பதே உத்தமமான செயல். உலகியல் உறவுகளின் அடியில் துயரமும், தொல்லையுமே நிறைந்திருக்கின்றன. எவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை மௌனமாகவே கழித்து விட்டானோ, உள்ளபடி அவனுடைய வாழ்வுதான் உத்தமமான முறையில் கழிந்தது.

1900. மனிதன் தன்னுடைய ஆத்மாவை அறியாத வரையில் அதாவது 'உண்மையில் நான் யார்? என்ன? இந்த உலகில் ஏன் பிறந்திருக்கிறோம்?' என்று தெரிந்து கொள்ளாத வரையில் அவன் உலகத்தை முழுவதுமே வென்றாலும் கூட அது வீண்தான்.

1901. ஆனந்தமும், உள் அமைதியும், தெய்வ மயமான வாழ்க்கைக்குக் கிடைக்கும் பயன்களாகும். எந்த மனிதன் இதய பூர்வமாக பகவானுடைய சரணங்களைப் பற்ற மாட்டானோ, அவனுக்கு இவை கிடைப்பதில்லை.

1902. எவன் மனதில் ஒருபொழுதும் கோபம் ஏற்படாதோ, எவன் உள்ளத்தில் இரவும் பகலும் ஸ்ரீ ராமன் குடியிருப்பாரோ, அந்த பக்தன் பகவானுக்கே சமமானவன்.

1903. எந்த உயிருக்கும் தொல்லை கொடுக்காததே உத்தமமான தானம் ஆகும். விருப்பத்தை விடுதலே உத்தமமான தவம். வாசனைகளை வெல்வது வீரம். ஸத்தியமே சமதரிசனம்

1904. தேவதை, அதிதி, அண்டியவர்கள், பிதுருக்கள், பிறகு தான் - இந்த ஐவருக்கும் எவன் ஏதொன்றையும்

கொடுக்கவில்லையோ, அவன் உயிருடன் இருந்தாலும் இறந்தவனே.

1905. வாழ்க்கை தாமரைமேல் தண்ணீர் போல் மிகவும் சஞ்சலமானது. விரைவில் விழித்துக் கொள். இந்தப் பிறவிக் கடலைத் தாண்டுவதற்காகச் சற்று நேரமாவது ஸாதுக்களுடன் சேர்க்கை கொள். இதுவே பிறவிக்கடலைத் தாண்ட உரிய படகாகும்.

1906. ஆத்ம ஞானத்தைத் தேடித் கொள். உள் மனத்தில் நிலை கொள். இதுவே மனிதனுடைய முக்கியமான கடமையாகும்.

1907. அன்பு, தயவு, சேவை இவையெல்லாம் அதர்மங்களாகிற அடக்க முடியாத காமம் முதலிய சத்ருக்களுடைய கூட்டத்தை விரைவிலேயே தோற்க வைக்கும் மிகச் சிறந்த ஆயுதங்களாகும்.

1908. பகைவனிடத்தில் பகைமை கொள்வது வைரத்தை இருமடங்காக்குவதாகும். வைரத்தை (ஆழ்ந்த பகைமையை) ஒழிக்கும் வழி அன்புதான்.

1909. மாமிசத்தின்னும் மனிதன் அரக்கனே. அவனுடன் சேராது. பஜனையில் பங்கம் ஏற்பட்டுவிடும்.

1910. விழிக்க விரும்புபவர்கள் உடனே விழியுங்கள். இது விழிக்கின்ற நேரம். காலைப் பரப்பிக் கொண்டு தூங்கி விட்டீர்களானால், பிறகு எங்கே விழிப்பீர்கள்?

1911. தெய்வத்தை அடைவதன் பயனுக்கு எதிரே இந்த உலகம் முழுவதுமே ஒரு கொசுவின் இறகு அவ்வளவு கூட இல்லை. அவ்வளவு மட்டமான பொருளை விடுவது என்பது என்ன பெரிய விஷயம்?

1912. பகவானிடத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவனை பகவானே பார்த்துக் கொள்கிறார்.

1913. நொந்தவன் மனதை மேலும் நோக வைக்காதே. அவன் அழுது (தெய்வத்தைக்) கூப்பிட்டால் உன்னுடைய இன்பம் அவ்வளவும் மண்ணாகிவிடும்.

1914. பணம், ஆள், படை, இளமை இவற்றைக் கொண்டு கர்வம் அடையாதே. காலம் ஒரே கணத்தில்) இவ்வளவையும் பிடுங்கிக் கொண்டுவிடும். இந்த மாயாப்ர பஞ்சத்தை விட்டுவிட்டு விரைவில் ப்ரம்மபதத்தை அடைய முயல்.

1915. உன்னுடைய குடும்பத்திலுள்ள ஏழைகள் மற்றும் துயர் உற்ற மக்களுக்கு இயன்ற வரையில் உதவி செய் வழிமறந்தவனுக்கு வழிகாட்டு. பசித்தவனுக்கு உன் உணவில் பாதியைக் கொடுத்துவிட்டு எஞ்சியதை நீ சாப்பிடு. நாம் எல்லோருமே பரமாத்மாவின் குழந்தைகள். எனவே இதுதான் மனித தர்மம்.

1916. வைராக்யம் மூன்று வகைப்படும். 1. தூய்மையற்ற வஸ்துக்களை ஒதுக்குவது சாதாரண வைராக்யம். 2. தேவைக்கு மேல் கிடைக்கும் வஸ்துக்கள் தூயதாயினும், அவற்றையும் விடுவது சிறந்த வைராக்யம். 3. ஈசனிடமிருந்து நம்மைப் பிரிக்கும் பொருட்களை த்யாகம் செய்வது ரிஷிகளின் வைராக்யம்.

1917. தெய்வத்தை நினைப்பதை விட்ட அந்தக் கணம்தான் கெட்டது. அது மிகப் பெரிய குற்றம். மிகப் பெரிய குருட்டுத்தனம், அசட்டுத்தனம், வெறுமைக்குணம்.

1918. ஆபத்தில் தைரியம், வைபவத்தில் தயவு, சங்கடத்தில் பொறுமை-இவை மஹாத்மாக்களின் அடையாளங்கள்.

1919. பக்திமார்க்கம் பிரவிருத்தி, நிவிருத்தி இந்த இரண்டையும் விடத் தனித்தது. இதில் உலக விஷயங்களைத் துறப்பதும் இல்லை, ஈகிப்பதுமில்லை. அவற்றைப் பகவானின் சொத்தாக எண்ணி, பகவானுடைய ஸுகத்திற்காக அர்ப்பணம் செய்து கொண்டே இருப்பது பக்திமார்க்கம்.

1920. வியாதி நீங்கினால் பகவான் என்னுடைய இதயத்தை விட்டு நீங்குவார் என்று இருந்தால், அந்த வியாதியிலிருந்து நான் விடுபட விரும்பவில்லை. அவர் இருப்பார் என்றால் இந்த வியாதியினுடனேயே இருப்பதை விரும்புகிறேன். எனக்கு உடல் பெரிதல்ல. பகவானே வேண்டும்.

1921.காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், உயிர்க்கொலை, பெரும் கர்வம் இவை இல்லாமல் தயாளும், ஸத்திய வாதியுமாக இருந்து கொண்டு எல்லோருக்கும் உதவுபவர்களே வைஷ்ணவர்கள்.

1922. இந்த உலகில் பிறவிக் கடலைத் தாண்டுவதற்கு ஸத்ஸங்கம்தான் படகு. அதைப் பற்றி இரு.

1923. அன்பில் விரோதம் கிடையாது. அது விரோதத்தை உண்டுவிடும். அன்பு செய்யப்பட்டவன் தனக்கு எதிராக ஏதாவது செய்வதில் ஸுகம் அடைந்தானானால், அவனிடத்திலும் அன்பனுக்கு நட்பே தோன்றுகிறது.

1924. பகவானுடைய தண்டனை, அனுக்கிரஹம், இரண்டுமே விசித்திரமாயிருக்கின்றன. அவருடைய நிக்கிரஹத்திலேயே அனுக்கிரஹம் இருக்கிறது. அவர் லீலையை யார் அறிவார்?

1925. எவனுடைய மனம் தன் வசப்பட்டு இருக்கிறதோ, அவனே ஜகத்குரு. எப்படி மண் கூரையில் நீர் நிரம்பி விடுமோ, அப்படியே அக்ஞானியின் மனத்தில் விருப்ப நீர் சேர்ந்துவிடும்.

1926. முதல் முழுக்கில் இரத்தினம் கிடைக்கவில்லை என்றால், இரத்தினாகரமான கடலை இரத்தினம் அற்றதாக எண்ணாதே. பொறுமையுடன் ஸாதனை செய்து கொண்டிரு. உரிய நேரத்தில் தெய்வத்தின் அருள் கிட்டும்.

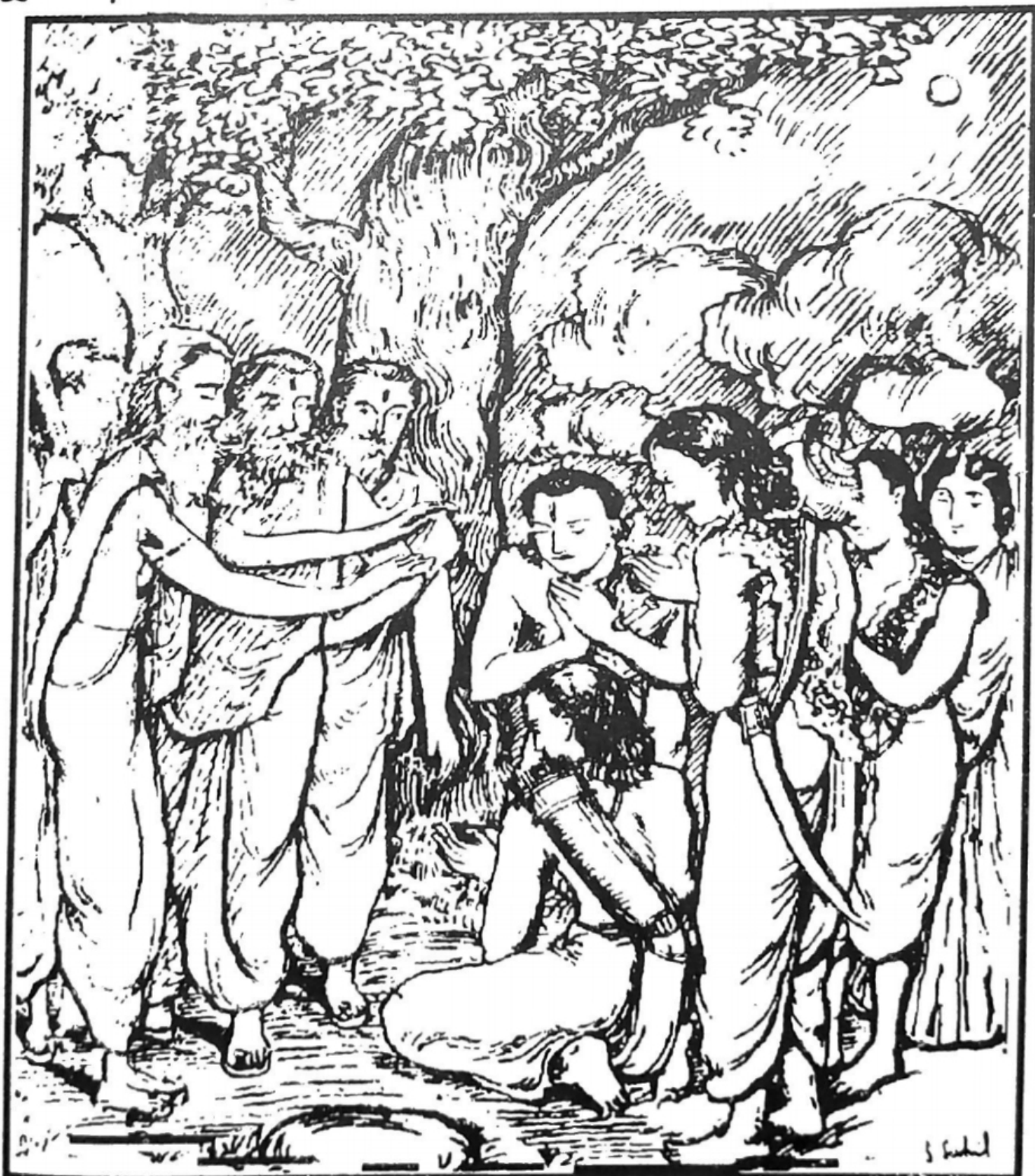
1927. தெய்வத்தை அடைய விரும்பினால் உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்கிக் கொண்டு பக்தியுடன் பகவானின் பெயர்களைப் பாடு. பணிவு கொள். ஸாதுக்களுடைய திருவடித் துகள்களைத் தலையில் வைத்துக் கொள். குதர்க்கம் செய்யாதே. பிறரைத் திட்டுபவருடன் சேராது. இயன்றவரை பிறருக்கு உதவி செய்.

1928. இச்சை இருக்கிற வரையில் ஸுகத்தைக் காண்பது கனவிலும் கிடையாது. ஸ்ரீ ராம பஜனையில்லாமல் இச்சை அகலாது. எனவே ஸுகம் வேண்டுமானால் ஸ்ரீ ராமனைப் பூஜிப்பாய்.

1929. பத்துத் திசைகளிலுமே கலவரத்தின் பயங்கரத்தீ பரவி இருக்கிறது. இதிலிருந்து தப்ப விரும்பினால் ஓடிச் சென்று ஸந்தர்களின் குளுமை தரும் சேர்க்கையைப் பற்று.

1930. கபடமற்ற, அச்சமற்ற, உள்ளும், வெளியும் ஒரே போல் இருக்கிற மனிதனே உண்மையான ஸாது. அவன் இல்லறத்தானாய் இருந்தாலும் சரி, துறவறம் பூண்டவனாய் இருந்தாலும் சரி.

1931. உலகத்தின் மோஹத்தை விட்டுவிட்டு, தெய்வத்தின் சொத்தை தெய்வத்துக்கே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். உலக மோஹங்களினால் துக்கம், மரணம் இவைதான் கிட்டும்.

1932. பணம் யாருக்கு அடிமையோ, அவர்கள் பெரும்பேறு பெற்றவர்கள். பணத்திற்கு அடிமைப்பட்டவர்கள் பெரும் அபாக்கியவான்கள்.

1933. மற்றவர் துக்கத்தைக் கண்டு துக்கப்படுகின்ற பக்தனே ஸ்ரீ ராமனுக்குப் பிடித்தவன். அந்த பக்தனை பகவான் ஒரு கணம் கூடத் தன்னைவிட்டு அகல விடுவதில்லை.

1934. பரமாத்மாவின் யதார்த்த ஞானத்தைப் பெற்றவன், கருமங்களினால் பிணைக்கப்படுவதில்லை. மாறாக பரமாத்மாவின் உண்மையான அறிவு எவனுக்கு இல்லையோ, அவன் இந்த உலகில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து மடிகிறான்.

1935. சிரத்தைதான் (உறுதி, மதிப்பு இவற்றுடன் கூடிய ஈடுபாடு) உலகில் பெரிய சொத்து. தருமமே குறையாத ஸுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. ஸத்தியமே மிகவும் சுவையான பொருள். பிரக்ஞையுடன் வாழ்க்கை நடத்துபவனே உலகில் மிகச்சிறந்த மனிதன்.

1936. பணத்தை நம்பியிருப்பவனுக்கு, பரமேச்-வரனுடைய தேசத்திற்குள் பிரவேசம் கிடைப்பது, ஊசியின் துளையில் ஒட்டகம் புகுந்து வெளிவருவதை விட மிகவும் கடினமான ஒன்றாகும்.

1937. குடும்பத்தில் ஏற்படுகின்ற அவ்வளவு அன்பு ஹரியிடம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அந்தத் தாஸனுக்கு மோக்ஷ வழியில் செல்லும் பொழுது யாருடைய கையையும், பிடித்துச் செல்ல வேண்டிய தேவையிருக்காது.

1938. உலகம் துயரக்கடல். ஸ்ரீ ராமன் ஸுகக் கடல். அதனால் இந்த உலகின் பொருளற்ற வேலைகளை விட்டுவிட்டு அந்த இன்பக் கடலை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

1939. சரத்தையின் துணையின்றி தரும வழியில் போகமுடியாது. வேறு ஒன்றும் இல்லையென்றாலும்

பரமாத்மாவிடம் ச்ரத்தை கண்டிப்பாய் வேண்டும். ச்ரத்தை யினால் எல்லா பாவங்களுமே சாம்பலாகிவிடுகின்றன.

1940. வைராக்யமும், ஞானமும் ஒரு பொருட்பன் மொழி. எந்த நிலைமையிலும், எங்கேயும் வைராக்யத்தைச் செலுத்த முடியும். கணவன், மனைவியாய் இருக்கின்ற ஆண், பெண் கூட வைராக்யத்தை சம்பாதிக்க (காக்க) முடியும்.

1941. மூன்று கேள்விகள்:- ஒன்று - முக்தி எப்பொழுது ஏற்படுகிறது? எப்பொழுது இந்த சங்கடங்கள் எல்லாம் தொலையுமோ, அப்போது. இரண்டு - அண்டியிருப்பது என்று எதைச் சொல்கிறோம்? தெய்வத்திடம் எல்லாவற்றையும் ஒப்புவித்துவிட்டபோது. மூன்று - அவனுக்குக் கட்டுப்படுதல் என்று எதைச் சொல்கிறோம்? ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தபோது.

1942. தெய்வீகக் கட்டளையைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கின்றவர்களுடைய வாழ்க்கையே பாக்யம் பெற்ற வாழ்க்கை. இது பரம ஸத்தியமான வாக்கியம். இந்தக் கருத்தினால் நம்முடைய வாழ்க்கை எவ்வளவு ஒளி பெறுமோ, அவ்வளவு நம்முடைய ஞானமும், ஸுகமும் பெருகும்.

1943. மற்றவர்களை நிந்திப்பது, தன்னுடைய புத்தித் திறமையைக் காட்டுதல், தன்னுடைய செயல்களில் முயற்சியைக் காட்டாதிருத்தல், நற்குணம் கொண்டவர்களிடம் துவேஷம் கொள்ளுதல் இம்மூன்றும் ஆபத்துக்கான வழிகளாம்.

1944. உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தோம், கடுமையாகத் தவம் செய்தோம், உயர்ந்த வருணத்தவர், நல்ல காரியம் செய்கிறோம், நல்லவரைப் பற்றி இருக்கிறோம் என்று எல்லாம் அஹங்காரம் இல்லாதவன் பகவானுக்கு மிகவும் பிரயமானவனாக இருக்கிறான்.

1945. பகவான் துயரம் கொடுப்பதில்லை. துயரத்தைத் தணிக்கவே முயல்கிறான். நமக்குப் புத்தியில்லை. அதனால் அதைத் துக்கம் என்று நாம் எண்ணுகிறோம்.

1946. வீட்டில் விளக்கு ஏற்றியவுடனேயே யுகம், யுகமாகத் தங்கியிருந்த இருள் ஒரேயடியாக மறைந்துவிடுகிறது. அப்படியே பகவானுடைய ஒரு சீரிய அருள்நோக்கினால் கூட ஆயிரக்கணக்கான பிறவிகளில் சேர்த்த பாவம் அழிந்துவிடும்.

1947. புலன்களே மனிதனின் எதிரிகள். ஆசை இல்லாவிட்டால் இந்த உலகம் ஸ்வர்கம். இன்பப் பொருட்களிடம் அன்பு வைப்பதே பந்தமாகும் (பிணிப்பு). எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பவனே பெரிய பணக்காரன். மனதை வெல்கிறவனே உலகின் வெற்றியாளன்.

1948. எல்லா நற்குணங்களுமே பணிவுக்கு ஆட்பட்டு இருக்கின்றன. பணிவு வணக்கத்தினால் வருகிறது. எனவே வணக்கம் உள்ள மனிதன் நற்குணங்கள் நிறைந்தவனாக ஆகிறான்.

1949. பிறரை உயர்த்தும் பொழுது இயல்பாகவே நீயும் உயர்கிறாய். பிறருக்கு நன்மை செய்யும்போது அஹங்காரத்தையும் உலகியல் நன்மையையும் எவ்வளவு மறப்பாயோ, அவ்வளவே ஆன்மீக முன்னேற்றமும்.

1950. விட்டில் பூச்சி யோசிக்காமலேயே நெருப்பில் விழுந்து மடிகிறது. மீனும் அறியாமையினாலேயே தூண்டில் முள்ளில் மாட்டிக் கொள்கிறது. ஆனால் நாம் அறிந்தே ஆபத்து நிறைந்த பொருட்களை விடாமல் இருக்கிறோம். இதுதான் மோஹத்தின்மஹிமை.

1951. விரும்புவதைவிட்டு ஈசன் திருவடிகளை அடை. அவன் கருணைக்காக மிகவும் ஏங்கியிரு.

1952. உலகத்தை விரும்புவன் ஈசுவரனது ப்ரேமியாக முடியாது. பகவத் ப்ரேமியானவன் உலகத்தை விரும்ப மாட்டான். இந்த உலகத்தில் ஒரு ஸாரமும் இல்லை என்று

அறிந்து அதனுடைய துயரமே கொடுக்கும் தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்ளும் வரையில் உலகத்தை விரும்புவன் ஈசன் பிரேமியாக ஆகமுடியாது.

1953. பரநிந்தனை, உணவில் சுவை பற்றிய எண்ணம், வாதவிவாதம் இவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இரவும், பகலும் ஹரியை நினைக்க வேண்டும்.

1954. மூவுலகங்களிலுமே பின்வரும் நான்கு பொருட்களை விட்டால் மனிதனுக்கு மகிழ்ச்சிதரக் கூடிய வேறு ஒன்றும் கிடையாது. - 1. தானம், 2. நட்பு, 3. ஜீவதயை, 4. இன்சொல்.

1955. எளிய தன்மையில்லாமல் (ஸரளமான குணம்) மனிதன் சுத்தமானவனாக ஆகமாட்டான் அசுத்த மனிதன் தருமம் செய்யமாட்டான். தருமம் செய்யாமல் மோக்ஷம் இல்லை. மோக்ஷமில்லாமல் ஸுகம் அடைதல் நடவாதது.

1956. மரம் நீர் ஊற்றுபவன், பழத்தைப் பறிப்பவன் இருவரிடமுமே சமமாக நடந்து கொள்கிறது. அதேபோல் நல்ல மனிதனும் தனக்கு நன்மை செய்கின்றவன், தீங்கு விளைவிப்பவன் இருவரிடமே சமமாக நடந்து கொள்கிறான்.

1957. பகவானின் பெயரை உச்சரிப்பதால் எல்லாப் பாவமும் எரிந்துவிடும். இதில் மனிதனுக்கு அசையாத நம்பிக்கை வேண்டும்.

1958. எந்த நந்த நந்தனன் (கண்ணன்) யமுனைக் கரையில் இடையர்களைக் காக்க காலிய நாகத்தை நசுக்கினானோ, அவன் அவனுடைய சரணங்களை, வேண்டுபவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டானா என்ன?

1959. காமம், குரோதம், மதம், லோபம் இவற்றில் அழுந்தி துயரத்தின் இருப்பிடமான இல்லறத்தில் ஆசை கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்த பிறவிக் கிணற்றில் விழுந்திருக்கும் அசட்டு மனிதர்கள் பகவானை எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்? ஹரி கீர்த்தனம் இன்றி இந்த மாயா விகாரங்களும், விஷ்ணு மாயை வடிவான குணதோஷங்களும் எப்படி அழியும்?

1960. எவனுக்குப் பகவானின் பக்தி கிடைத்துவிட்டதோ, அவன் ஈசுவர பஜனையை விட்டு விட்டு மற்றவருக்கு வழிகாட்டுகிறேன் என்று போகமாட்டான். ஏனென்றால், அவன் பார்வையில் சொல்லிக் கொடுப்பவனோ, வழிகாட்டுபவனோ, ப்ரபுவைத் தவிர வேறு ஒருவனும் கிடையாது.

1961. இந்த உடலை விடும்பொழுது ஆத்மாவில் எந்த ஆசை எழுந்திருக்குமோ, அந்த ஆசைக்குரிய பொருட்களில் அவன் பிறப்பான். அந்த நேரத்தில் இறப்பவன் உள்ளத்தில் தெய்வ ஒளியில்லாமல் உலக ஒளி இருக்குமானால், அவன் இந்த இருளடைந்த சிறைக்குள் வந்து சேர நேரும்.

1962. “நான்” இருக்கும்போது ஹரியிருப்பதில்லை. இப்பொழுது ஹரி இருக்கிறார், “நான்” இல்லை. அன்பு வழி மிகவும் குறுகியது. இதில் இருவர் அடங்க முடியாது.

1963. மனிதன் தூங்குகிறானோ, உட்கார்ந்திருக்கிறானோ, மரணம் அவனைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. நேரம் கிடைத்தவுடன் அவனை வாயில் போட்டுக் கொண்டு விடுகிறது. பிறகு நீ ஏன் எப்படி கவலையற்று உட்கார்ந்து இருக்கிறாய்?

1964. பரோபகாரத்துடன், தத்வஞானத்தையும் அடைபவனது வாழ்க்கை பொருள் படைத்தது.

1965. “தான் யார்” என்ற அறிவு முழுமையாக ஏற்பட்டு எவன் ப்ரபுவினுடைய அன்பு ரசத்தில் முழுகியிருக்கிறானோ, அவனே உண்மையான ஸாது.

1966. எவன் ஸத்தியத்தில் எப்பொழுதும் நிலைத்து இருக்கிறானோ, அவன் பரமேசுவரனின் ஜோதிக்கு அருகே வருகிறான். தீமை செய்பவன் அந்த ஒளிக்குப் பகைவன். எனவே தீமையை விட்டுவிட்டு உண்மையில் ஈடுபட்டிரு.

1967. எவன் தன்னுடைய கோபத்தைத் தானே தாங்கிக் கொள்கிறானோ, அவன் மற்றவர்களின் கோபத்திலிருந்து தப்புகிறான்.

1968. இந்த உலகம், இதன் பொருட்கள் எல்லாம் அழிந்து போகக் கூடியவை. யார் கண்டார்கள்? இன்று இரவேகூட எல்லாம் அழிந்துவிடலாம். எனவே இவற்றில் மனதை சிக்க வைக்காதே. அது சரியில்லை.

1969. நீரில்லாமல் எவ்வளவு முயன்றாலும், படகு நகராது. அதேபோல் இயல்பான சந்தோஷம் இல்லாமல் அமைதி கிடைக்காது.

1970. பொய் சொல்லாதவன், பரநிந்தனை செய்யாதவன், நல்ல குணங்கள் படைத்தவன், எல்லோரிடமும் பகைமை இல்லாமல் பழகுபவன், எல்லோரிடத்திலேயும் சமமாக ஆத்மாவைப் பார்ப்பவன், ஹரியின் சரணங்களின் அன்பன், அவனே ஸாது.

1971. தேவர்களுக்கு அமுதம் கிடைக்காத வரையில் விலைமதிப்பற்ற ரத்தினங்கள் கிடைத்தபோதும் அவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. பயங்கரமான நஞ்சு கண்டும் அஞ்சாமல் கடலைக் கடைந்து கொண்டிருந்தனர். அவ்விதமே தீரனான மனிதன் குறிக்கோளை அடைகிற வரையில் களைப்பாறுவதில்லை.

1972. உண்மையான பக்தன் உலகில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் விருப்பு, வெறுப்பை விட்டுவிட்டுக் கடன்மச் செயல்களைச் செய்து, அவற்றின் பயனாக விளையக்கூடிய நன்மை - தீமை; ஸுகம் - துக்கம்; எல்லாவற்றையும், ஈசன் மடியில் அர்ப்பணம் செய்து விடுகிறான். அவன் இரவும் பகலும் ஈசனிடம் பக்தியே கேட்கிறான். இதைத் தான் நிஷ்காமக்ருமம் என்று சொல்கிறோம்.

1973. எந்த மனிதன் இந்த உலகத்தை ஆசைக்கண் கொண்டு பார்க்கிறானோ, அவன் உள்ளத்திலிருந்து தெய்வபக்தி, எளிமை, வைராக்யத்தின் ஒளி எல்லாம் வெளியேறி விடுகின்றன.

1974. கனவு உண்மையில்லாது போனாலும், கனவிலும், கனவு ஸம்பந்தப்பட்ட துக்கம் அழிவதில்லை. அதேபோல் இந்த உலகம் உண்மையில்லாது போனாலும், புலன்களையே

எண்ணியிருக்கிற மனிதனுடைய அக்ஞான நிலையிலும் இறப்பும், பிறப்பும் விடுவதில்லை. அதனால் அக்ஞானத்தை அழிக்க முயன்று கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1975. நல்ல குணங்களைப் பெறுவதற்கு முயல். வெளி ஆடம்பரங்களினால் என்ன லாபம்? பால் கொடுக்காத பசுவைக் கழுத்தில் மணியைக் கட்டி மட்டும் விற்றுவிட முடியுமா?

1976. பகவான் விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை விரைவில் அடைய விரும்பினால் பகைவன், நண்பன், மகன், உறவினன் என்கின்ற சள்ளைகளிலிருந்து மனதை ஒதுக்கி எங்கேயும் சமபுத்தி கொண்டிரு.

1977. புத்திரன், பரிவாரம் முதலியவற்றில் பற்றுக் கொண்டு இருக்கும் மனிதர்களை, மரணம் இரவில் வெள்ளம் வந்து கிராமத்தில் தூங்குகின்றவர்களை அடித்துச் செல்வது போலவே எதிர்பாராமல் தாக்கிவிடும். மரணம் வந்தபோது மகனோ, தந்தையோ, உறவினனோ, நம்மைக் காக்க முடியாது. சீலம் கொண்ட பண்டிதன் இதை அறிந்து தன்னுடைய “நிர்வாணத்திற்கான” (முக்திக்கான) வழியைத் தெரிந்து கொள்கிறான்.

1978. எந்த இணைப்பினால் உன்னுடைய உள்ளத்தில் அஹங்காரம் ஏற்படுமோ, அந்தச் சேர்க்கையை விட்டுவிடு. எவன் உன்னுடைய குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுவானோ, அவனைப் புகழ்.

1979. எவன் வீட்டிலோ, காட்டிலோ, இருந்து கொண்டு இந்த உலகின் தலைவன், நலம் செய்பவன், காப்பாற்றுபவனான பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்து இருக்கிறானோ, அவன் தான் புண்ணியாத்மா. பிறவிப் பயன் பெற்றவன்.

1980. தயவில்லாத உண்மை வாழ்வு கிடையாது. அந்த வாழ்வு உயிருடன் இருக்கும் போதே மரணம்தான். எனவே உனது உள்ளத்தில் எல்லாப் பக்கங்களில் இருந்தும், தயையும், அன்பையும் வரச் செய்து கொள். அப்போது

உனக்குத் தெய்வீக ஆனந்தமும், அமைதியும் கிடைக்கும். ஏனென்றால் ஈசனே அன்பு. அன்பே ஈசன்.

1981. ஈசன் ஸுகத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் எப்போதும் கொடுக்கிறான் என்று நினைத்து இருப்பாய். மேலும், நம்முடைய உள்ளமும் விரிவடைந்து வரும், நாம் அவைகளை அடைந்து நம்மிடமே இறுத்திக் கொள்வோம்.

1982. ஸ்ரீ ராமனுடைய சரணங்களை அடைந்தவனாக ஆகிவிடு. அவன் திருவடிதான் பிறவிக்கடலின் படகு. அதைத் தாண்ட வேறு உபாயம் கிடையாது.

1983. எந்த மனிதர்கள் இந்த உலகத்தில் தெய்வத்தின் குரலின் இனிமையைச் சுவைக்காமலேயே இந்த உலகிலிருந்து போய் விடுகிறார்களோ, அந்த அப்பாவிகள் அமைதியிலிருந்தும், மங்களங்களிலிருந்தும் வஞ்சிக்கப்பட்டு இருந்து விடுகிறார்கள். மக்களுடன் நல்லுணர்ச்சியுடன் பழகுதல், புருஷோத்தமனான ப்ரபுவுக்குச் சேவை செய்தல், அவர் கட்டளைப்படி நடத்தல், அவரை த்யானித்துக் கொண்டு தூய்மையான வாழ்க்கை வாழ்தல் இவைதான் நம்முடைய உண்மையான கடமைகள்.

1984. பொய் சொல்வதால் வேள்வியின் பயன் அழிந்து விடுகிறது. கர்வம் கொள்வதால் தவம் அழிகிறது. அந்தணனை இகழ்வதால் வாழ்க்கை (ஆயுள்) குறைகிறது. பிறருக்குக் கொடுத்தானத்தை வெளியே சொல்வதனால் அது பயனற்றதாக ஆகிவிடுகிறது.

1985. சாந்தமாக ஸத்துவ குணம் கொண்டு, சித்தம் ஆத்மாவில் லயித்து இருக்கும்பொழுது தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐச்வர்யம் எல்லாம் தானே கிடைக்கும். ஆனால் அதே மனம், வீடு முதலிய பொய்ப் பொருட்களில் ஈடுபட்டு ரஜோ குணம் கொண்ட பொருட்களில் பற்றுக் கொண்டதாக ஆகிவிட்டால், அப்போது அதர்மம், அக்ஞானம், பொருட்களில் தீவிர ஆசை, ஈசனை நம்பாத குணம் எல்லாம் மண்டிவிடுகின்றன.

1986. வேறு பெண்ணைத் தவறான கண்கள் கொண்டு

பார்க்கின்றவன், தன்னுடைய தலையில், மனதால் விபசாரம் செய்த பாவத்தை ஏற்றிக் கொள்கிறான்.

1987.ஸத்ஸங்கம் இல்லாமல் தெய்வத்தின் உண்மைகளைக் கேட்க வழி கிடையாது. அவற்றைக் கேட்காமல் மோஹம் தொலையாது. மோஹம் அழியாமல் ஈசன் திருவடிகளில் திடமான பற்று ஏற்படாது.

1988. பரமாத்மா இந்த உலகை ஆக்கி, காத்து, அழிப்பவர். அவர் உலகுக்கே இறைவன். இந்த ஏழு கடல்களும் அவர் கட்டளையில் தான் இந்த பூமியை விழுங்காமல் இருக்கின்றன. அவர் வேதங்கள், உபநிஷதங்கள் காட்டித் தரும் உலகின் சாட்சி, ஸர்வக்ஞர். அவரை பணத்திலும், இளமையிலும், தருக்கித் திரிகின்ற அசடர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறதில்லை.

1989. தலைமைப் பதவி இருக்கும்போது வணக்கம், குணங்களில் அன்பு, மகிழ்ச்சியில் சாவதானம், மந்திரத்தில் மறைவு, சாஸ்திரங்களில் நல்ல புத்தி, பணம் கிடைக்கிறபோது பெருந்தன்மை. ஸாதுக்களை மதிக்கும் குணம், துஷ்டர் களிடமிருந்து ஒதுங்கி இருந்தல், பாவங்களைக் கண்டு அச்சம், துக்கத்தில் கஷ்டத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் தைரியம் இவையெல்லாம் நன்மை விரும்பும் நல்ல மனிதர்களின் குணங்களாகும்.

1990. உபவாஸம், குறைந்த உணவு, வாழ்க்கையில் நியமம், ரசத்தியாகம், குளிரையும், சூட்டையும் ஒரே மாதிரிப் பொறுத்துக் கொள்தல், ஆசனத்தில் நிலையாக இருத்தல் - இவை ஆறும் வெளித் தவங்கள். பிராயச்சித்தம், த்யானம், சேவை, வினயம், உடலைவிட்டு உள் இருத்தல், படிப்பு - இந்த ஆறும் உள்தவங்களாகும்.

1991.பேசத் தெரிந்தவன் பேசினால் அது விலை மதிப்பற்றது. முதலில் இதயத்தின் தராசில் நிறுத்துப் பார்த்த பிறகே பேச வாயைத் திறக்க வேண்டும்.

1992. மனிதன், மனதின் வாசனைகளின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும்வரை அதிக நோயாளியா

கவும் , வருந்துபவனாகவும், மகிழ்ச்சியற்றவனாகவும் இருப்பான்.

1993. உன்னுடைய கண்கள் ஈ.சுவரனையே நோக்கினால், உடனே ப்ரபுவுடன் உனக்கு சந்திப்புக் கிடைக்கும். மாறாக எப்பொழுது நீ உன்னுடைய மட்டமான சுயநலன்கள், உலகியல் பொருட்களைப் பார்ப்பாயோ, அப்பொழுது உடனே பகவானிடமிருந்து உன்னுடைய பிரிவு ஏற்பட்டுவிடும்.

1994. எவன் கண்ணாடி போல, உன்னுடைய குற்றம், குறைகளை அப்படியே காட்டுவானோ, அவனே உன்னுடைய உண்மையான நண்பன். எவன் உன்னுடைய கெட்ட தன்மைகளைக் கூட நல்லகுணம் என்று பேசுகிறானோ, அவன் உன்னை சுயநலத்திற்காகப் புகழுபவன், நண்பன் அல்ல.

1995. எழு! சோம்பல் படாதே! உண்மையான தர்மத்தை நடத்திக் காட்டு. தர்மத்தை நடத்துகிறவனே இரண்டு உலகங்களிலும் ஸுகமாக இருக்கிறான். மறந்தும் புறவழியில் போகாதே.

1996. அன்பு இனிமையானது. எப்பொழுதுமே பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடியது. அது பொறாமைப் படுவதில்லை. தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்வதில்லை. கர்வம் கொள்வதில்லை. தவறாக நடப்பதில்லை. சுயநலம் தேடுவதில்லை. தீடீரென்று கோபம் கொள்ளாது. எதையும் கெடுதல் என்று எண்ணாது. அதர்மத்தில் ஆனந்தம் கொள்ளாது எப்பொழுதுமே ஸத்தியதுடன் ஆனந்தமாக இருக்கும்.

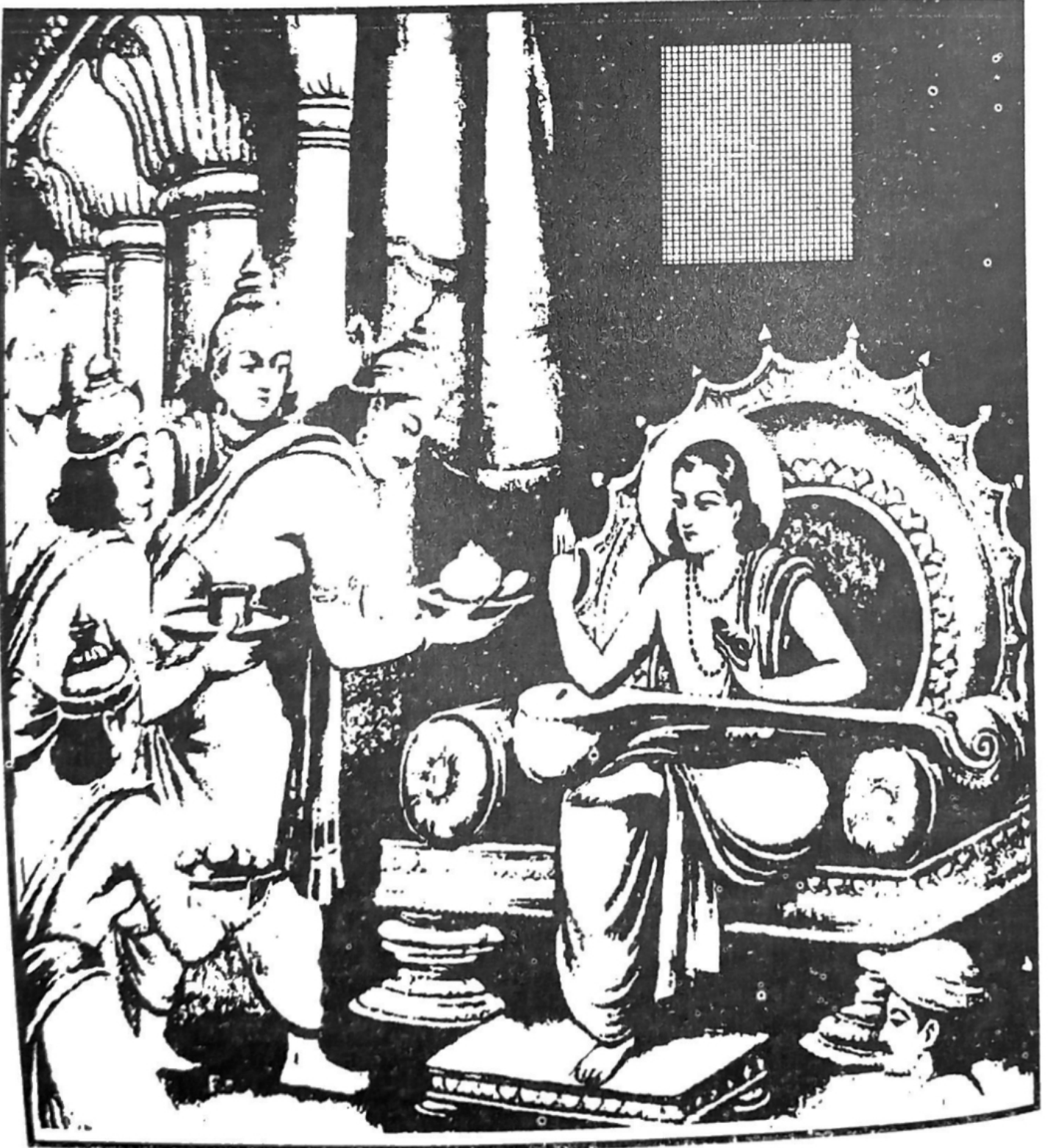
1997. எல்லா வஞ்சனைகளையும் விட்டுவிட்டு, ஸ்ரீ ராமனிடம் அன்பு கொள். அடே! சுவாமி எல்லா உடலையுமே பார்த்து விட்டவன்தானே. அவனிடம் எதை மறைப்பாய்?

1998. இந்த ஸாரமற்ற உலகத்தின் சுழலில் விழாமல் எப்பொழுதும் ஸமத்துவத்தின் தூய எண்ணங்களை இதயத்தில் கொள்வாய். எல்லா உயிர்களிடையேயும்

ஸமத்துவம் கொண்டாடுவது எல்லாவற்றையும் விட பெரிய தெய்வசக்தி ஆகும்.

1999. பகவானை அடைக்கலம் அடைவதும், அவருடைய தரிசனத்திற்காக இதய பூர்வமாக பிரார்த்தனை செய்வதும், ஸாதகனின் மிகப் பெரிய கடமை. ஈசுவரனை நேரில் பார்த்து விட்டவனுக்கு ஆசைப்படவோ, கேட்டுப் பெறவோ, ஒருபொருளும் மிச்சம் இருப்பதில்லை.

2000. உலக விஷயங்களில் ஒரு விடுபட்ட அமைதி, ஈசனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல், ஈசன் இச்சையால் நடப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்திருத்தல், இவை உண்மையான பக்தியின் லக்ஷணங்கள். (அடையாளங்கள்)

2001. கையையும், மனதையும், வேலையில் ஈடுபடுத்தி வை. ஆனால் ஆத்மாவான பகவானிடத்திலேயே இதயத்தை வை. ஆத்மாவில் இரு. ஆத்மாவில் வேலை செய். ஆத்மாவில் பிரார்த்தனை செய். எல்லாவற்றையும் ஆத்மாவிலேயே செய். நீயே ஆத்மாதான். பகவானுடைய மூர்த்தியும் நீ தான்.

2002. நீ எந்த வாசனையையும் வெற்றி கொள்ள முடியும். ஏனென்றால் நீ அந்த எல்லையற்ற பரமாத்மாவின் அம்சம். அவனுடைய ஆற்றலை யாரும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது.

2003. வேறு எதிலும் என்னுடையது என்ற பற்றில்லாமல் பகவானிடம் வேறு எங்கும் பிரியாத பற்று ஏற்படும் பொழுதுதான், அது பிரேமை என்று சொல்லப்படுகிறது. பீஷ்மர், பிரகலாதர், புத்தர், உத்தவர் முதலியோர் இந்தப் பிரேமையைத் தான் பக்தி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

2004. நல்ல கருத்துக்களில் திடமான பயிற்சி கொண்டிருப்பது ஈசன் அருளின் அடையாளம். பகவத் கிருபையில்லாமல் யாருக்கும் சிறந்த நன்மை ஏற்பட முடியாது.

2005. நற்செயல்களைச் செய்கின்றவர்களுக்குத் தேவதைகளும் உதவுகிறார்கள். கெட்ட வழியில் செல்கின்றவனுக்கு சொந்தச் சகோதரனே கூட உதவமாட்டான், விட்டுவிடுவான்.

2006. இந்த உலகில் பகவான் ஒன்று, ஸாது இரண்டு. இவை இரண்டுதான் விலையுயர்ந்த ரத்தினங்கள். இவற்றிற்கு யாரும் விலைபேச முடியாது.

2007. வைராக்யம் பெற்ற மனிதன் விரக்தனாகிறான். விரக்தனானால் ஞானம் கிடைக்கிறது. அதன் பயனாக பிறவிகள் அற்றுப் போகின்றன. அப்பொழுது தான் ப்ரம்மசர்யத்தின் பயன்கிட்டி அவனுடைய கடமை முடிந்து விடுகிறது. மீண்டும் அவனுக்கு இங்கே வந்து பிறக்க வேண்டிய தேவையிருப்பதில்லை.

2008. உலக ஸுகங்களை விடுவதன் மூலம் யார் பற்றையும், வெறுப்பையும் விட்டுவிடுகிறார்களோ,

அப்படிப்பட்ட த்யாகிகளை 'நிர்க்ரந்தர்கள்' (பற்றற்றவர்கள்) என்று சொல்கிறார்கள்.

2009. சூரியனது கிரகணங்கள் எங்கும் ஒரே மாதிரியே படுகின்றன. இருந்தாலும் நீரிலும், கண்ணாடியிலும் ஒளி அதிகம் தெரிகிறது. அதேபோல் பகவானுடைய விகாசம் எல்லா இதயங்களிலும் சமமாக இருந்தபோதிலும், ஸாதுவின் இதயத்தில் அதன் ஒளி சிறந்து விளங்குகிறது.

2010. உட்கார்ந்தபடி இருட்டில் என்ன தேடிக் கொண்டு இருக்கிறாய்? ஒளியைத் தேடு. தெய்வத்திடம் அன்பும், ஈடுபாடுமே அந்த ஒளி.

2011. ஒருமுறை உன்னுடைய உள்ளத்தில் அன்பின் தீயை எழுப்பிவிடு. பிறகு உன்னை ஏதாவது குற்றம் தொட்டாலும், அந்தக் குற்றம் பொசுங்கிவிடும். உன்னுடைய தான் என்கின்ற எண்ணம் சாம்பலாகிவிடும். அஹங்காரம் அழியும். "நான்", "என்னுடைய" என்ற எண்ணங்களும் பஸ்மமாகிவிடும். அப்பொழுது நல்ல புதிய எண்ணம் கொழுந்துவிடும். அதன் அன்புச் சூட்டில் அபாரமான ஸுகம் கிடைக்கும். அதற்கு எதிரே உலகின் அனைத்து ஸுகங்களுமே துச்சமாகிவிடும்.

2012. யாருடைய குறையையும் பார்த்துக் கொண்டு திரியாதே. அதனால் கண்ணும், மனமும் கெட்டுவிடும். பாவத்தின் சுமை வலுத்துவிடும். நீ எதைப் பார்க்கும் பொழுதும் நல்லதே உன் பார்வைப் பொருளாக இருக்கட்டும். நல்லதுதான் உண்மை, வாழ்வு. பகவானைவிட்டால் எதுவுமே பூரணம் இல்லை. இதை நீ மறக்காதே.

2013. மற்றவருடைய ஸுகத்தில் நீ மகிழ். துக்கத்தைப் பார்த்தால் உதவு. துயரைப் பார்த்து ஒருகாலும் நீ மகிழாதே.

2014. சோகம், கவலை, அச்சம், பதற்றம், மோஹம், கோபம் இந்த ஆறிலிருந்தும் எவன் விடுபட்டிருக்கிறானோ, அவனே எப்போதும் முக்தன்.

2015. எம்பெருமர்னை அருகில் உள்ளவனாகவும், எப்பொழுதும் அனுகூலமாகவே காண்பவன் எவ்வளவு ஸுகம் பெறுகிறான்!

2016. உண்மையான ஏகாந்தம் எப்பொழுது? பகவான் இல்லாத, அவரை மறந்த வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுங்கிவிடு. அதுவே ஏகாந்தம்.

2017. எவனுடைய மனம் ஒருபொழுதும் அமைதி இழக்காமல் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்குமோ, அவன் எப்போதும் விடுபட்டவனாகவே இருக்கிறான்.

2018. திடமான உறுதி கொண்டு பகவானிடத்தில் பக்தி செய்தலும், உடல் வீழும் முன்னரே பகவானை அடைய முயல்வதும் தான் வாழ்க்கையில் கடமைகள்.

2019. யாரிடம் இணக்கம் வைத்துக் கொள்வது? எவனிடத்தில் 'நான்', 'நீ' என்கின்ற எண்ணங்கள் இல்லையோ அவனிடம்.

2020. இகழ்ச்சிக்குரிய இந்த வாழ்க்கையுடன் பகைமை கொண்டு ஈசனின் நண்பனாக ஆகு. ஈசனிடம் பகைமை கொண்டு இகழ்ச்சிக்குரிய வாழ்க்கையில் ஆசை கொள்ளாதே.

2021. ஒரு எளிய பிராணியைக் கூட தன்னைவிட மட்டம் என்று எண்ணாதே. வெளி உலகைப் பார். பார்க்கும் பொழுதும் கூட மேல் எழுத்துவாரியாகப் பார். ஆனால் உட்கண்களை ப்ரபுவின் பக்கமே திருப்பி இரு.

2022. பின்னால், முன்னால் என்கின்ற கவலையைவிடு. சென்றதையும், வருவதையும் எண்ணிக் கவலைப்படாதே. நிகழ்காலத்தில் ப்ரபுவின் பஜனையில் ஈடுபட்டிரு.

2023. மற்றவரது பொருட்களை எடுத்துக் கொள்ள ஒருபொழுதும் ஆசைப்படக் கூடாது. இந்த ஒழுங்கைக் காப்பாற்றினால் திருட்டு இருக்காது. கையூட்டு வளராது. யாருடைய உண்மையான உரிமையும் பறிபோகாது. இனாமாக எதையும் எடுத்துக் கொள்வது நின்று போகும். பிற மங்கையரை மோசமான எண்ணத்துடன் பார்க்க மாட்டார்கள். எல்லோரும் தங்களுக்குள்ள உரிமையை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

2024. இதயம் எப்பொழுது ஸுகம் அடைகிறது? எப்பொழுது இதயத்தில் ப்ரபு வந்து அமருகிறாரோ அப்பொழுது.

2025. ஈசன் அருள் யாருக்குக் கிடைக்கிறதோ, அவனுக்குத் தான் உலகியல் ஸுகங்கள் இல்லாமல் போகின்றன. (உலகியல் ஸுகங்கள் முடிவில் துன்பம் தருவன).

2026. ஸாதுக்களுக்கு ஒரே குறிக்கோள்தான் - பகவான். எந்த நிலையிலும் அவர்கள் மனம் பகவானிடமிருந்து நகர்வதில்லை.

2027. தன்னுடைய வாழ்க்கைக்காக எவன் கவலைப் படாமலே இருக்கிறானோ, அவன்தான் உண்மையான தெய்வ விச்வாஸமுள்ளவன்.

2028. அஹம்பாவத்தை விட்டுவிட்டு, ஆபத்தையும், சம்பத்தாக எண்ணுவதில் தான் உண்மையான மகிழ்ச்சி இருக்கிறது.

2029. உயர்ந்த, தூய்மையான பாவனையே, மனிதனுடைய மனதில் வந்தும், நிலைத்து இருக்க முடியாத ஒரு அற்புதமான பொருள். அதற்கு மனிதர்களிடம் ஆசை உண்டு. ஆனால் மனிதனுக்கு அதனிடம் அன்பு இருக்க வேண்டுமே!

2030. அழியும் இந்த உலகில் எவன் விருப்பமற்று இருக்கிறானோ, அவனே உண்மையான ரிஷி, தன்னை மறந்து ஈசன் குணத்தைப் பாடுதல், பைத்தியம் கொண்டு ப்ரபுவின் பாடலைக் கேட்டல், ப்ரபுவின் மேலாண்மையை ஏற்று வேலை செய்தல், இவையெல்லாம் ரிஷியின் தர்மங்கள்.

2031. ஈசனிடத்தில் முழுமையாக இணைந்து இருப்பவனே உண்மையான ஸாது.

2032. தன் சுமையைப் பிறர் மேல் ஏற்றாதிருப்பதும், கூச்சமே இல்லாமல் தானம் கொடுப்பதும் துணிச்சலான செயல்.

2033. ஈச்வரனுள் அடங்கியிருந்தல், பாவ ஆவேசத்தில் (தெய்வ பரவசத்தில்) தன்னை அழித்துக் கொள்வதாகும்.

2034. உண்மையான ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தில் ஒரே கடவுளில் நிலைத்திருக்கும் காரணத்தால், நான், எனது என்கின்ற பாவனைகள் அழிந்துவிடுகின்றன. அந்த நிலையில் நீ உன்னுடைய உடலையும், உயிரையும் கூடப் பார்க்க முடியாமல் ஆகிவிடுவாய்.

2035. இரவு முழுவதும் தூக்கமின்றி ப்ரபுவை நினைத்திருந்து, மற்ற பிராணிகள் விழிக்கும் முன்பே தூரத்தைக் கடக்கின்ற மனிதன்தான் உண்மையான ப்ரபு பக்தன், ஸத்புருஷன்.

2036. ஈச்வரனைப் பற்றிய சர்ச்சை நடக்குமிடமே ஸர்வர்கம் ஆகும்.

2037. சிற்றின்பத்திற்குரிய பொருட்களைப் பற்றிய சர்ச்சை நடக்குமிடம் நரகம்.

2038. ஏ ப்ரபுவே! நான் உன்னைவிட்டால் எனக்கு ஒருவருமில்லை. நீ என்னவனாகி விட்டால் பிறகு எல்லாம் என்னுடையதுதான்.

2039. ஏ ப்ரபுவே! நான் உன்னைத்தான் வேண்டுகிறேன். வேறு எதையும்ல்ல. நீ பெரியவருக்கெல்லாம் பெரியவன். அருள்வதில் தலையாயவன். எனக்கு உன்னால் சாந்தி கிடைக்கும். என்னைக் கொஞ்சம் கூட அப்பால் அகற்றிவிடாதே. எனக்கு எதிரே நீயே இரு. வேறு யாரையும் வரவிடாதே.

2040. ஈசனின் அருள் இல்லாமல் மனித முயற்சியினால் எதுவும் கிடைக்காது.

2041. தெய்வத்தின் குணங்களைத் தன் மேல் ஏற்றிக் கொள்ளும் யோகி அதமன் (கடையோன்).

2042. அந்தக்கரணத்தில் ஒரு கருவூலம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு ரத்தினம் இருக்கிறது. அந்த ரத்தினம் ப்ரபுவிடம் பிரேமையாகும். அதை அடைபவனே ரிஷி.

2043. மனிதன் உலகியல் திரைகளால் மூடப்பட, மூடப்பட ப்ரபுவுக்குப் பூஜை செய்வதையும், ஸாதனையையும் விட்டுக் கொண்டே போகிறான்.

2044. ஈசனை அறிந்தவன் அவரைவிட்டு வேறு எதையும் பற்றிப் பேசமாட்டான்.

2045. யாரை எந்தப் பொருளும் கறைப்படுத்த முடியாதோ, அவரே ஸந்தர். அது மட்டுமல்ல. அவரைத் தீண்டும் கறையும் தூய்மையடைந்துவிடும்.

2046. உண்மை - இனிய பேச்சு, ப்ரம்மசர்யம், மௌனம், சுவை நுகர்ச்சியை விடுதல் இந்த நான்கையும் கொண்ட வர்களிடம் ஸித்திகள் எப்போதும் குடியிருக்கின்றன.

2047. ஈசனை அறியாதவனையே துயரம் வருத்த முடியும். அவரை அறிந்தவன் பற்றி எரியும் நெருப்பையும், குளுமை கொண்டதாகவும், ஸுகம் அளிப்பதாகவுமே உணர்வான்.

2048. ஈசன் அருகில் சேர்ந்தவனுக்கு என்ன குறை? எல்லாப் பொருட்களும், சொத்தும் அவனுடையவே! எப்படி என்றால் அவனுக்குப் பரம நண்பனான ஈசுவரன் எங்கும் நிரம்பியவன்; எல்லாச் சொத்துக்கும் உரியவன்.

2049. த்யாகம் தவம். த்யாகம் இன்றி தேச இல்லை. நன்மை இல்லை. ஆனந்தம் இல்லை. மலர்ச்சி இல்லை. முக்தியும் கிட்டாது. த்யாகம் செய்! வீட்டை, மனைவி மக்களை, பணத்தைச் சொல்லவில்லை; கோபத்தை விடு. கடுஞ் சொற்களை விடு. விஷய போகம், பலவித ஆசைகள், மற்றவருக்குத் துன்பம் தரும் போக்கு, சோம்பல், அபிமானம் விடமுடியாத பற்று, தன் முனைப்பு, “என்னுடையது” என்கிற உணர்வு ஆகியவற்றை விடு.

2050. யாரையாவது சுவாமியாக்கிக் கொண்டு அவருடையவனாகவே ஆகிவிடு ஆம். வல்லவனைச் சுவாமியாக்கிக் கொள். எல்லோரையும்விட வல்லவன் அந்த பகவான்தான். அவருடைய ஆளாகிவிடு. அவரை மணந்து கொள். அவர் கையைப் பற்றிக் கொள். பற்றிய கையை அவர்

உதற மாட்டார். அவர் தயாளு, சமர்த்தர். அவருடைய ஆள் என்று ஆன பிறகு அவரை நீ விட்டாலும், அவர் உன்னை விடமாட்டார். இதை நினைவில் கொள். அவர் தன் ஆளை ஒருபொழுதும் மறக்க மாட்டார், துறக்க மாட்டார்.

2051. வெளியில் எப்படிக்க காட்டிக் கொள்கிறாயோ, அப்படியே உள்ளேயும் ஆகிவிடு அல்லது உள்ளே எவ்விதம் இருக்கிறாயோ, அவ்விதமே வெளியிலும் காட்டிக் கொள்.

2052. ப்ரபுவிடமே எல்லா உயிர்களுடைய இருப்பும், இயக்கமும் இருக்கின்றன என்று காண்கின்றவனே உறுதியான முறையில் ப்ரபுவைத் தரிசித்து விட்டான் என்று அறி.

2053. தர்மத்தின் வேட்கை மேகம் போன்றது. அது எங்கே நன்கு திரண்டதோ, மேலும் ஸாதகப்புள்ளியின் தாகவிடாய் முற்றிவிட்டதோ, உடனே ஈசன் அருளமுதம் பொழிந்து விடும்.

2054. கவனிக்க வேண்டியவை மூன்று: 1. எப்போதாவது தீயவனிடம் ஏதாவது பெற நேர்ந்து விட்டால், அவனுடைய தீயகுணத்தை உன் நல்ல குணத்தால் மறைத்துவிடு. உனக்கு அமைதி ஏற்படும். 2. யாராவது உனக்கு ஏதாவது தானமாகக் கொடுத்தால் முதலில் அந்த பிரபுவுக்கு நன்றி செலுத்து. பிறகு அந்தப் பெருமனம் படைத்த வள்ளலுக்கு வந்தனம் சொல். 3. எப்போதாவது விபத்து நேர்ந்தால், அதைத் தாங்கும் ஆற்றலை அருளும்படி ஆண்டவனிடம் வணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்.

2055. மனதில் எப்போது அமைதியின்மை ஏற்பட்டாலும் அப்போது “நாம் பகவானை மறந்து விட்டிருக்கிறோம்” என்று எண்ண வேண்டும். அப்போது உடனே அவரை எண்ணித் துதிக்க வேண்டும்.

2056. தர்மம், ஸத்தியம், தவம் இவையே வாழ்க்கையின் திரண்ட செல்வம்.

2057. நம்முடைய ஓவ்வொரு செயலையும் ஆண்டவன் கண்டு கொண்டிருக்கிறார் என்று அறிந்தவர்களே கெட்டது செய்ய அஞ்சுவார்கள்.

2058. இந்த உலகத்தின் இலக்குமியோ சுமையாக, சிந்தை, அச்சம், கிலேசம், சிரமம், துக்கம், மதம் ஆகியவற்றைத் தருபவன். மேலும் இறுதியில் பிறவி, இறப்பு என்கிற வட்டத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிடுவான்.

2059. உடலை விடுவதனால் ஆண்டவன் கிட்ட -மாட்டான். அதற்கு ஒரே எளிய வழி பற்றற்ற பஜனை! காரணமற்ற பக்தி.

2060. நன்னடத்தை இல்லாதவன் பஜனை பாடினாலும், அருளுரை ஆற்றினாலும், ஆடிப்பாடினாலும், பாட வைத்தாலும் அவனை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

2061. தீயநடத்தை உள்ளவன் தொற்று நோயைவிட அஞ்சத்தக்கவன். தூர்நடத்தை போல் வேறு கொள்ளை நோய் இல்லை.

2062. தூய இறை அன்பு உலகில் கிடைத்தற்கரிய ஒன்று. நான் என் மனதிலிருந்த வஞ்ச எண்ணங்களை விடத் தீவிரமாக முயன்றேன். அப்போது ஆண்டவன் என் உள்ளத்தை நற்குணங்களின் உருவத்தில் வந்து ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்.

2063. எந்த மனிதன் பிற பெண்களுடன் பேசுவதில் அல்லது பெண்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட வம்புப் பேச்சில் சுவை காண்கிறானோ, எவன் வெட்கம் அற்றவனோ, மேலுக்கு இனிமையாகப் பேசுகிறானோ, எவன் வழியில் நடந்து கொண்டே சாப்பிடுகிறானோ, அவனுடன் ஒருபோதும் சேர்க்கை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகமாக இதயத்தில் வஞ்சமும், தீய எண்ணமும் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

2064. ஸந்தர்கள் ஈசுவர நிஷ்டையில் உச்ச கட்டத்தில் அபாரமான ஆனந்தத்தைத் துயக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகிலிருந்து தொலைவில் சென்று விட்டவர்களாகிறார்கள். அவர்கள் எதற்கும் அடிமையாவதுமில்லை, முதலாளியாவதும் இல்லை.

2065. உலகில் எந்தப் பொருளுடனும் யார்

பிணைக்கப்படுவது இல்லையோ அல்லது எந்தப் பொருளையும் பிணைத்துக் கொள்வதும் இல்லையோ, அவரே ஸாதுக்கள் - ஸந்தர்கள்.

2066. உண்மையான ஸந்தர்களின் தரும உணர்வு வெளி வேஷத்துக்காக இல்லை. புலமை காட்டுவதற்காகவும் இல்லை. தூய நடத்தையுடன் ஆண்டவனைப் பின்பற்றி நடப்பதே அவர்கள் தர்மம். அந்த நிலை வெளிக்காட்டுவதினாலும், ஞானத்தின் வாக்கியங்களை நெட்டுருப் போட்டு வைப்பதாலும் கிடைக்காது.

2067. ஒட்டாமல் இருத்தல், வீரராதல், புற இன்பங்களின் வைபவங்களிலிருந்து தனித்து இருத்தல், ஈசனை அடைய மிருக உணர்வுகளின் அடிமையாவதை விடுதல், இவை உண்மையான ஸந்தர்களின் குணங்கள். இந்த நற்குணத்தால் உலகிடம் நட்புக் கொள்வதைவிட்டு ஆண்டவனிடம் நட்பு கொள்ளும் ஆற்றல் ஏற்படுகிறது.

2068. யாருடைய பார்வை எப்போதும் ஈசன்பக்கமே திரும்பி இருக்கிறதோ, உலகியலின் துறவு எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களே உண்மையான அடியார்கள்.

2069. தீய நடத்தை கொண்டவர்களின் கொடுஞ்செயல்களைக் கண்டு எவர் மனம் சற்றேனும் கலக்கம் அடையாதோ, அவர்களே பெரியோர்.

2070. ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்லி மக்களைத் தன்பக்கம் இழுப்பதற்காக, தர்மக்கொடி பிடிப்பவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் எச்சரிக்கை தேவை.

2071. ஆண்டவன் அன்பனுக்கு எல்லா இடங்களுமே கோயில்கள் தாம். எல்லா நாட்களும் பூஜை நாட்களே. எல்லா மாதங்களும் நோன்பு மாதங்களே. அவன் எங்கு இருந்தாலும் ஆண்டவன் அருகிலேயே இருக்கிறான்.

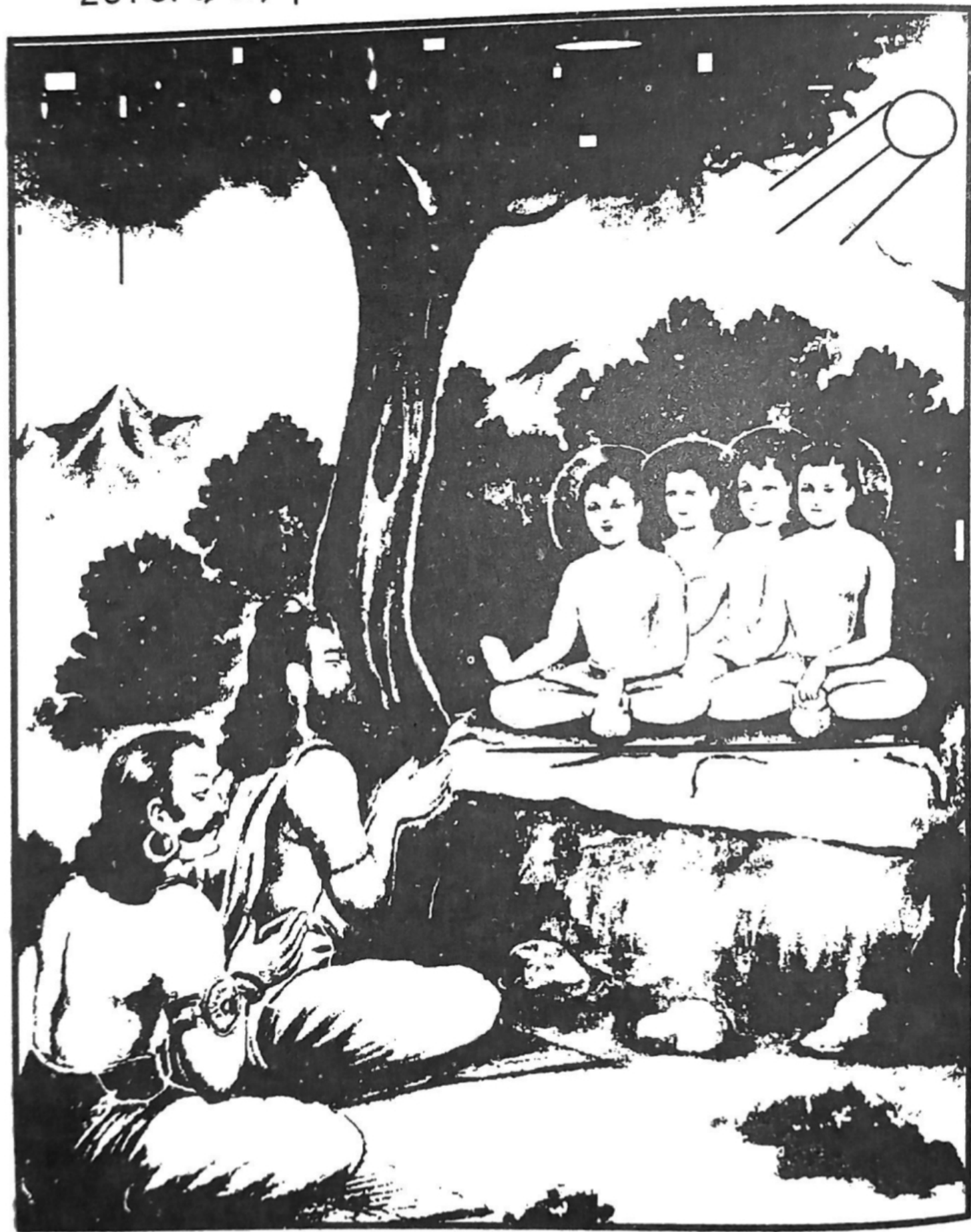
2072. 'அவன்' இருப்பை அறிந்தபோது என் இருப்பை அறிய முயன்றேன். அங்கேயும் அவன் இருப்பைத்தான் கண்டேன்.

2073. ப்ரபு தன் அன்பர்களை மற்றவர் அடைய முடியாத

இடத்தில் அழைத்து வைத்துவிடுகிறார். அதை அடைந்தவர்கள் ப்ரபுவின் அன்பர்கள் என்று சாதாரண மக்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. அந்த ஆண்டவன் அழகைப் பிறரிடம் நான் எடுத்துக் கூறும்போதெல்லாம் மக்கள் என்னைப் பைத்தியக்காரன் என்று இகழ்ந்தார்கள்.

2074. யார் ஸாதுக்களுடன் “ஸஹவாசம்” செய்தார்களோ அவர்களே ஆண்டவனை அடைய முடியும்.

2075. ஏ ப்ரபுவே! என் கடைசி மூச்சுவரை ஒவ்வொரு

மூச்சுடனும் உன் பெயர் இருக்க வேண்டும். மனம் உன்னையே எண்ணியிருக்க வேண்டும். உடலும் வாழ்வும் உன்னைப் பின்பற்றியே செல்ல வேண்டும். அவ்விதமாக நீ என்னை எப்போதும் எண்ணியிருப்பாயாக!

2076. ஏ ஆண்டவனே! நீ என்னை உனக்காகவே படைத்திருக்கிறாய்! உனக்கென்றே நான் பிறந்திருக்கிறேன். நீ படைத்த வேறு ஒரு பொருளிலும் எனக்கு மோஹம் ஏற்படுத்தி விடாதே.

2077. மனிதன் எந்த நேரம் எனக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகிறானோ, அந்த நேரத்திலிருந்து அவன் அறிவுக்கதவு அடைபட்டு விடுகிறது.

2078. மனிதன் மனதில் பெண்ணைப் பார்க்கவும், பெண் விஷயமாய்க் கேட்கவும், பெண்ணைத் தனியே சந்தித்துப் பேசவும், மறைமுகமாக வாசனை கொண்டிருந்தால், அது வளர்ந்து நேரடியான ஆசையாக மாறிவிடும். பிறகு எளிதாக அவனது வீழ்ச்சி நிகழ்ந்துவிடும்.

2079. பெண்கள் பற்றிய எழுத்துக்களைப் படித்தல், அவர்கள் படம் பார்த்தல், அவர்கள் ஆட்டம் பாட்டத்தைக் கண்டுகளித்தல், இவை தவறான விருப்பங்கள். இவற்றால் கெட்ட வாசனை வளரும்.

2080. பெண்களுடன் பேசுவதால் மனதில் விகாரம் எழுகிறது. தொட்டு விட்டால் அது எல்லையைத் தொட்டு விடுகிறது.

2081. மனித வாழ்வு போகம் துய்க்கமட்டும் ஏற்பட வில்லை. இதன் உண்மையான பொருள் மோகும் அல்லது பகவானை அடைவதில் தான் இருக்கிறது.

2082. ஸாதுக்களுடன் சேர்வதால் ஆண்டவனிடம் காதல் என்கிற அழகிய மேகம் பிறக்கும். ஈசுவரன் கிருபை என்கிற நல்ல நீரையும் அது பொழியும். ஆனால் நீ ஆண்டவனுடனேயே இருக்கத் தொடங்கினால் அந்த மேகம் அமுதத்தையே பொழிந்து தரும்.

2083. ஈசனை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு ஆண்டவன்

அவனுக்குரிய பொருட்கள் நீங்கி விடும்படியும் அவன் பஜனை, இடையறாத நினைவு, உபாஸனை, பிரார்த்தனை முதலிய தெய்வீகப் பொருட்கள் பெறும்படியும் ஏதோ ஒன்றைத் தந்துவிடுகிறான்.

2084. தெய்வமே யாருக்கு வழிகாட்டுகிறதோ, அவனுடைய பாதை தன் பலத்தால் செல்லும் பாதையை விட தூரம் குறைந்ததாகவும், எளியதாகவும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆண்டவன் தன்னை அடைக்கலமாகக் கொண்டவனுக்குத் தெய்வீகப் பார்வை தந்தருள்கிறான். அதைக் கொண்டு அவன் நேர்வழியை அறிந்து கொள்கிறான்.

2085. ஒன்று நீளம், மற்றொன்று சிறியது என்ற இரண்டு வழிகள் உண்டு. நீண்ட பாதை பக்தனிடமிருந்து பகவானிடம் செல்கிறது. சிறியது பகவானிடமிருந்து தொடங்கிப் பக்தனை அடைகிறது.

2086. செயலாற்றாமல் (எதுவும்) கிடைப்பதில்லை. செய்கைக் கேற்றவாறே பயனும் கிடைக்கும். முன்னால் செய்ததுதான் பின்னால் விளைகிறது. இப்போது செய்வதற்குத்தான் விளைவும் வரும்.

2087. குடும்பம் வளர்ப்பதையும், பொருட்களைத் துய்ப்பதையும் மிருகங்கள் கூடத் தாம் செய்கின்றன. மனிதனாகப் பிறந்த நீயும், அவற்றையே செய்து கொண்டு ஆயுளை ஏன் கழிக்கிறாய்? சற்றுச் (சிந்தித்துத்தான்) பாரேன்!

2088. உன்னை முழுமையாக அழித்துக் கொண்ட பிறகு தான் நீ 'பூரணமாக' ஆவாய்.

2089. ஸ்வர்கத்திலும், இந்தப் பூவுலகத்திலும் வாழ்க்கை பூராவும் செய்த தருமானுஷ்டானங்களைவிட ஒரு கணம் ஆண்டவனுடன் இணைந்திருப்பது மிகவும் சிறந்ததாம்.

2090. மனிதனுடைய கருத்துக்களே அவனிடம் மிக நெருங்கி இருக்கின்றன. அவ்வளவு நெருங்கி அவன் கைகால்கள், கண்கள் போன்ற அங்கங்கள் கூட இல்லை. கருத்துக்களுக்கு மனித ஆத்மாவுடன் நேரில் காட்சி உண்டு. ஆனால் கை, கால் கண்கள் முதலியவை மனதின் சேவகர்களே!

மஹான்களுடைய சீரிய உபதேசம்

2091. ஈசனின் அன்பர்களுக்கெனவே அவருடைய நட்பும், பாவிகளுக்கு அவர் தயவும் இருக்கிறது.

2092. விழி, எழு, ஈடுபடு, இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு மறுபடியும் விரைவில் வராது. ஈசனை பஜனை செய்து வழிபடு. ஏதாவது உன்னிடம் இருந்தால் கொடையாகக் கொடுத்துவிடு. வழி மறந்தவனுக்கு வழிகாட்டு. துயருற்றவனுக்கு உதவு. மனதையும் புலன்களையும், பொருட்களிலிருந்து விலக்கி தெய்வத்தின்பால் செலுத்து.

2093. தாய் தந்தையரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவர்களுக்குச் சேவை செய்வது மக்களின் கடமை. பயனை எதிர்பாராது அல்லது ஈசுவர புத்தியுடன் இவ்வளவு செய்தாலே போதும். இந்தத் தருமம் மோக்ஷம் தந்துவிடும்.

2094. பகவானுடன் ஒருகணம் கூட இருப்பது ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஸாதனை புரிவதைவிட அதிகம் உத்தமமானது.

2095. ஸாதுவைப் போன்று தோற்றம் (உடை) ஏற்பவர்கள் அநேகம். ஆனால் கடவுள் விரும்புவது மனதின் தூய்மை, நடத்தையில் ஸாத்விகமாகிய உடையையே!

2096. யார் ஞானத்தீயில் தூய்மை பெற்று ப்ரபுவின் அன்பாகிற அமுதக் கடலில் ஆழ்ந்து இருக்கிறார்களோ, அவர்களுடனே சேர்க்கை வைத்துக் கொள்.

2097. பேதம் பார்க்காமல் துயருற்றவனுக்கு உதவி, அவனைத் தொல்லைகளிலிருந்து விடுவித்து ஸுகம் தருவதே மனிதனின் கடமையாகும்.

2098. ப்ரபுவைப் பற்றிய பேச்சைக் கேட்க விரும்பாத வர்களிடம் பேச்சு வைத்துக் கொள்ளாதே. பேசுகிறவன் ப்ரபுவைத் தர்சித்திராதவனாக இருந்தால் அவன் பேச்சைக் கேட்காதே.

2099. உண்மையில் தெய்வத்திடம் காதல் கொண்டு எங்கே தேடினாலும், அவன் கிடைத்துவிடுவான். ஈசுவரன் தான் எங்கும் இருப்பவன் ஆயிற்றே.

2100. யாரிடம் பணம் வந்தாலும், வந்தவுடன் பகவானின் பிரியத்துக்காக மக்கள் சேவையில் அதைப்

பயன்படுத்தத் தொடங்கி விடவேண்டும். பணத்தின் பயனும், பொருளும் அதுவே. தெய்வப் பிரீதிக்காகச் செலவிட்ட பணம், அவருடைய அன்பையும் தேடித் தரும். ஏன், அவரையே கொடுக்கும்!

2101. முழு ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றி, அதை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்பவனே உண்மையான ஸாது.

2102. ப்ரபுவின் அன்பனே அவரை அடைகிறான். அவரை அடைந்தவன் தன்னை மறக்கிறான் அவனுடைய தன்முனைப்பு (அகம்பாவம்) அழிந்துவிடுகிறது.

2103. புத்தகப் பண்டிதர்கள் பிறருக்கு உபதேசம் செய்வதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையான மஹாத்மா தனக்குதானே உபதேசித்துக் கொள்கிறார். அதைப் பின்பற்றுகிறார்.

2104. மற்றவர் எதிரே அழுவதைவிட, ஆண்டவன் எதிரே அழுதால் உண்மையான பயன் கிடைக்கும்.

2105. 'என்னை' இழந்த இடத்தில் அவனைக் கண்டேன். பிறகு என்னை நான் பார்க்கவே இல்லை.

2106. 'செயல்கள் புரியாதே' என்று நான் சொல்லவில்லை. செய், கண்டிப்பாய் செய். ஆனால் உன் ஆற்றல், ஆஸ்தியை நம்பிச் செய்யாதே. உன் இறைவனின் சொத்தையும், சக்தியையும் நம்பிச் செய். அவர் செய்வித்தாலே செய்.

2107. ஸாதுக்களே! விழிப்புடன் இருங்கள். பக்கிரிகளே! பக்கிரிகளின் உடைகள் அணிவதால் மட்டும் 'அவன்' தரிசனம் கிடைக்காது. வெளி அடையாளங்களே ஸாதுத்தனம் என்று எண்ணி இருந்து விட்டீர்களானால் இழப்பே ஏற்படும்.

2108. எல்லாவற்றையும் ஆண்டவனுடைய விருப் பத்துக்காகச் செய்வோமானால், அல்லது நாம் அவருடைய செயலுக்கு நம்மை நிமித்தம் மட்டுமே என்று எண்ணி, "செய்பவன்" என்கிற எண்ணத்தைச் சுமத்திக் கொள்ளாமல் இருந்தால், எந்தக் கருமமும் நம்மைப் பிணைக்காது.

2109. என்ன செய்தாலா விழிப்புடன் இருக்க முடியும்?

ஒவ்வொரு மூச்சுவிடும் போதும், இதுவே கடைசிமூச்சு என்று எண்ணிக் கொள்.

2110. தன்னை இழத்தலே அன்பின் மூலமந்திரம். அன்புக்குரியவனுடைய நலமும், ஸுகமுமே அன்பு செய்பவனுக்கு ஸுகமாம். அன்பு செய்யப்படுகிறவன், அன்பு செய்கிறவன் அன்பை உதைத்துத் தள்ளலாம். ஆனால் அன்பு செய்கிறவனிடம் இவற்றைப் பார்ப்பதற்கு மனம் இல்லை. அவன் உள்ளம் இயல்பாக அன்புக்குரியவனிடமே சேர்ந்து இருக்கும்.

2111. இந்த உலகில் வாழ்வில், முட்புதரின் கீழ் இருந்து ப்ரபுவைத் த்யானிப்பதில் எனக்கு பிடித்தமே. ஆனால் ஸ்வர்கத்தில் கற்பகத்தருவின் கீழ் அமர்ந்து அவரை மறப்பது எனக்குப் பிடிக்காது.

2112. தெய்வீக வழியில் வரிசையாக இரக்கம், தீவிர விருப்பம் பிறகு நிர்மலத்தன்மை, பச்சாதாபம், இறைவன் புகழ்பாடுதல் இறுதியில் பரமாத்ம தரிசனம் இவை ஏற்படும்.

2113. தூயவனாக ஆகு. இறைவன் தூயவன் அவன் ஆத்மாவின் மேலேதான் தன் அன்பு மழையைப் பொழிவான்.

2114. உண்மையான பக்தன் ஈசன் மடியில் சிரித்து விளையாடும் அழகிய குழந்தை. கூச்சமே இல்லாமல் அவன் ஆடிப் பாடிக் குதித்து விளையாடி மகிழ்கிறான்.

2115. பரமன் உன் இனிமையிலும் இனிய நண்பன். உன்னிடம் உள்ள பிரியத்திலும் பிரியமான பொருட்களை அவனுக்குக் கொடு. இது தான் இறையன்பின் அடையாளம்.

2116. ஆழ்ந்து முழுகி நீ அவனைத் தேடவில்லை. அதனால் நீ அவனை அடைய முடியவில்லை.

2117. மனிதன் இறைவனைக் கண்டதில்லை. அதனால் தான் அவன் புறப்பொருள் போகத்தில் அலைந்து அழிகிறான். பார்த்திருந்தால் ஏன் மற்றப் பொருட்களைத் தேடி ஓடுகிறான்?

2118. நீ உன் மனதில் எண்ணிப்பார். உண்மையிலேயே ப்ரபுவை அடைய விரும்புகிறாயா? அப்படி விரும்பினால் கண்டிப்பாக உன் விருப்பம் நிறைவேறும்.

2119. மழைக்காலம் வந்தவுடன் மழை பொழிகிறது. மின்னல் மின்னுகிறது. மேகங்கள் ஒலிக்கின்றன. காற்று வேகமாக வீசுகிறது. பூக்கள் மலர்கின்றன. பறவைகள் ஆனந்தமாக ஆடிக் குதிக்கின்றன. அதேவிதமே இறைவன் தரிசனம் கிடைத்து விட்டால் ஆனந்தத்தால் கண்கள் நீரைச் சொரிகின்றன. உதடுகள் முறுவலிக்கின்றன. உள்ளத்து மொட்டு மலர்கிறது. ஆனந்தத்தில் காற்று வீச்சுகளால் தலை அசைகிறது. ஒவ்வொரு கணமும் அந்த இனிய நண்பன் பெயர் இடியாக ஒலிக்கிறது. அன்பின் பித்து அவர் புகழைப் பாடிடும். இன்ப வாரியில் முழுக்காட்டும்.

2120. எவன் தன் புகழைப் பேசக் கேட்டு மறுப்பில் தலையை ஆட்டிக் கொண்டே உள்ளார மகிழ்கிறானோ அவன் அசடன். அநேகமாக மற்றவர்களால் ஏமாற்றப்படுவான்.

2121. ப்ரபுவைப் பூஜிப்பதே உண்மையான கடமை. அவரைத் தேடும் வழியே உண்மை வழி. அந்தப் பரமாத்மாவைத் தரிசனம் செய்வதே உண்மையான சரிதம்.

2122. அஹங்காரம் எவ்வளவு அதிகம் இருக்கிறதோ, துயரங்களும் அவ்வளவு அதிகம் இருக்கும். அகந்தை ஒருவிதப் பைத்தியக்காரத்தனம்.

2123. இறைவனை எண்ணுவதற்கு உலகத்தை மறந்துவிடு. பரலோகம் பற்றிக் கூடக் கேட்காதே.

2124. படைப்பிலிருந்து மனதை அகற்றிப் படைத் தவன்பால் செலுத்து. அதுவே வைராக்யம். இறைவனைத் தவிர மற்ற பொருட்களிலிருந்து விலகுவது, அவன் அருகே போவதாகும்.

2125. படைப்பும், படைத்தவனும் ஒன்றே. விதியும் விதித்தவனும் ஒன்றே. இதை அறிவதே முழுமை பெறுவதாகும்.

2126. உலகத்தோர் நலனைத் தன் நலனிலும் அதிகமாகக் கருது. அதுவே உண்மையான ஸாதுத்தன்மை, பெருமை, பெருந்தன்மை.

2127. உலகநலன் பேணுவதில் செருக்கு ஏற்பட்டால் அது மோஹம். அது விட்டுவிடத் தக்கது.

2128. இப்போது உனக்கு கிடைத்திருக்கும் நேரமே எல்லாவற்றையும் விட மதிப்புள்ள நிதியாகும். ஆன்மீக உலகில் காலம் என்ற ஒன்று கிடையாது. எனவே வருங்காலம், இறந்தகாலம் என்றெல்லாம் ஒன்றுமில்லை.

2129. நீராடுதல் முதலிய செயல்களால் உடல் சுத்தமடைவது மிகவும் தேவையான ஒன்று. அதுபோலவே மனதையும் அன்றாடம் சுத்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மனதைக் குளிப்பாட்ட பகவானுடைய பஜனையே சுத்தமான நீர்நிலையாகும்.

2130. இறைவன் உள்ளே நிகழும் சிறியதிலும் சிறிய செயல்களைக் கண்காணிக்கிறான். இதை ஒரு கணமும் மறவாதே.

2131. எந்த இலக்கியத்தைப் படித்தால் மனதில் இச்சை எழுமோ, மனது இன்பத்தை நாடிப் பொருட்களின் பக்கம் போகுமோ, அதைத் தீய இலக்கியம் என்று எண்ணி ஒதுக்க வேண்டும். எதைப் படித்தால் இச்சைகள் குறைந்து மனதில் இறைவன்பால் அன்பு ஏற்படுமோ, மனம் சுத்தமடையுமோ, அதையே நல்ல இலக்கியம் என்று அறிந்து அதைப் படிக்க வேண்டும்.

2132. எவன் மனதில் காம வாசனை வலுவாக இருக்குமோ, அவன் மணம் செய்து கொள்வதே நல்லது. அப்போது அவன் மற்ற பாவச் செயல்களிலிருந்து தப்பமுடியும். என் உள்ளத்திலும் பெண்ணும், சுவரும் ஒன்றாகத் தோன்றியிராது போனால், நானும் கண்டிப்பாய்க் கல்யாணம் செய்து கொண்டிருப்பேன்.

2133. உனக்கு சக்தி, ஸாதனங்கள், சொத்து ஆகியவற்றை அருளிய ஆண்டவன்தான் உயிர்களின் இதயங்களில் குடியிருக்கிறார். அகம்பாவத்தை விட்டு அவற்றை உயிர்களின் தொண்டில் செலவிட்டு, அதன் மூலம் இறைவனுக்குச் சேவை செய்.

2134. பாக்யம் செய்தவன் யார்? இறைவனிடம் பக்தி செய்து, அவர் அன்பு ரசத்தைத் துய்த்துக் கொண்டு இவ்வுலகிலும், பரலோகத்திலும் அமைதி பெறுபவனே பாக்யசாலி!

2135. விழிப்புடன் இரு. உனக்கெதிரே மற்றொருவரை இகழ்பவன், மற்றவர் எதிரே உன்னை நிச்சயமாய் இகழ்வான். இப்படிப்பட்ட மனிதர்களிடம் சிக்கிக் கொள்ளாதே. சிக்கிக் கொண்டால் பெரும் தொல்லைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

2136. எப்போதும் ப்ரபுவுக்கு அஞ்சி நட. மறந்தும் பிறருக்கு இன்னல் எண்ணாதே, செய்யாதே.

2137. இறைவனை நம்பி எதைச் செய்தாலும் மங்களமே நிகழும். நம்பிக்கை தான் முக்கியப் பொருள்.

2138. உலகில் உண்மையானதையும், பிரியமானதையும் பேசுகிறவர்கள் மிகவும் குறைவு. அப்படி எப்போதாவது கிடைத்தார்களானால், அவர்களைத் தரிசித்து, வணங்கி, அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுத்தி, அவர்கள் சேர்க்கையால் தூய்மை அடை.

2139. எப்போதும் நல்லவர்களுடன் இணங்கியிரு!

2140. ஜாக்கிரதை! பிற பெண் மேல் கண் வைக்காதே!

2141. ஒரு நாளில் முதல் யாமத்தையும், கடைசி யாமத்தையும் ப்ரபுவின் குணங்களைப் பாடி, அவர் கதை படித்து, அவர் குணங்களைக் கேட்டுக் கடத்து.

2142. இறைவன் உபாஸனை மிக முக்கியமான கடமை என்று எண்ணி, அதில் ஈடுபட்டு இரு.

2143. ஸாதனைக்கு மக்கள் சந்தடியற்ற இடத்தை அடைவது மிகவும் சிறந்தது.

2144. மற்ற எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, தன் ஒரே பரமநண்பனான பரமாத்மாவுடன் இணைந்துவிடுவதே யோகத்தின் உச்சநிலை.

2145. எந்த நிலை, எந்தப் பொருள் உன்னை இறைவனிடமிருந்து தொலைவுபடுத்துகிறதோ, அதிலிருந்து நீ விலகி இரு. இதுவே நிவிருத்தி வழியாம்.

2146. உலகில் சொத்தைத் துறந்துவிட்டு பரமாத்மாவிடம் அடங்கியிருக்கிற சாந்தியைப் பெறுவதே உண்மையான வைராக்கியம். ஆன்மஞானம் பெறுவது தான் உண்மையான மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டம்.

2147. மனதில் எழும் ஆசைகளை மனதிலேயே ஆழ்த்தி விடு. ஸுகத்தை ஒருபொழுதும் விரும்பாதே. இச்சிக்காதபோதே உண்மையான ஸுகம் கிடைக்கும்.

2148. எவன் உணர்வில் மரணமும், பிறப்பும் சமமாகத் தோன்றுகிறதோ, அவனே உண்மையான ஸாது.

2149. மக்கள் மதிப்பில் உயர்ந்தவனாகப் பேசப்படுபவன் மிகவும் தாழ்ந்தவன் என்று அறிந்து கொள்.

2150. எந்த ஒரு இறைவனின் பக்தனை உலக மக்கள் பைத்தியம், அசடு, தாழ்ந்தவன், மதிப்புக்கே உரியவன் அல்லன் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களோ, அவன் தான் எல்லோரையும் விட உயர்ந்தவன்.

2151. எந்த மனிதன் விபத்திலும் கடவுளின் கருணையைக்காண்கிறானோ, அவன் மரணத்தின் பிடியில் ஒருபொழுதும் சிக்க மாட்டான்.

2152. இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வதால் உடலிலும், அவனிடம் ஈடுபாடு காட்டுவதால் மனதிலும் ஜோதி வெளியாகிறது.

2153. உனக்கு உள்ளது அனைத்தையும் துறந்துவிட்டு, 'அவர்' எப்படிக்கட்டளையிடுகிறாரோ, அப்படி நடந்து கொள்.

2154. இறைவனிடம் அஞ்சும் அச்சம் மனதின் விளக்கு. மனிதன் அதன் ஒளியில் தன் குணங்களையும், குறைகளையும் நன்கு பார்க்க முடியும்.

2155. பிறரிடமிருந்து பெறும் போது ஏற்படும் மகிழ்ச்சியைவிட, கொடுப்பதில் எவனுக்கு அதிக மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதில்லையோ, அவன் உண்மையான ஸாதுவல்ல.

2156. உலகில் சுற்றுவது சுலபம். ஆனால் கிளம்புவதும் அவ்வளவு கடினம்.

2157. ஈசனிடம் வணக்கம், அவர் ஆணைப்படி நடத்தல், அவர் ஒவ்வொரு விருப்பத்துக்கும் தலைதாழ்த்தல் - இவையே ஈசனிடம் பணிவு கொள்வதாகும்.

2158. ப்ரபுவிடம் பாரத்தை ஒப்புவித்து விட்டு, அவருக்கு அடிமையாக இருக்கிறவன் என்று தெய்வத்தைத் திடமாக நம்பி, எதற்கும் அவரைக் குற்றம் சொல்லாதிருப்பவனையே சொல்ல முடியும்.

2159. ஆண்டவன் ஒருவனையே அடைய வேண்டும் என்று எவன் வைராக்யமாக இருக்கிறானோ, அவனே உண்மையான வைராகி. ஸ்வர்கத்துக்கு ஆசைப்பட்டு வைராகியானவன் உண்மையான வைராகியில்லை.

2160. அநேக வேலைக்காரர்களையும், போகப் பொருட்களையும் கண்டு. உண்மையான ஞானி மகிழ்ச்சியால் பூரிக்கமாட்டான்.

2161. எவன் தன் அபிமானச் சுமையை லேசாக்கிக் கொண்டானோ, அவனே கரையேற முடியும். சுமையை அதிகமாக்கிக் கொண்டவன் மூழ்கித்தான் போவான்.

2162. எவன் உலகை அழியும் பொருள் என்றும், பகவானே என்றுமுள்ள தோழன் என்றும் எண்ணி வாழ்கிறானோ, அவனே நற்கதி அடைகிறான். அழியும் பொருட்களில் மோஹத்தை விட்டு ஸம்ஸாரச் சுமையை ஆண்டவனிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு, சுமையற்றவனாக ஆகிறவனே ஸம்ஸாரக் கடலைத் தாண்டுவான்.

2163. புலன்களைக் கட்ட எவ்வளவு பலமான சங்கிலி வேண்டுமோ, அவ்வளவு வலிவான சங்கலி மிருகங்களைக் கட்டக் கூட வேண்டியதில்லை.

2164. உன் முன்னோர்கள் ஆண்டவன் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து போனார்கள். இரவில் அவரையே சிந்தித்து, பகலில் அதற்கேற்ப நடந்தார்கள். ஆனால் நீயோ அவ்வாறு செய்வதைவிட்டது மட்டும் இல்லை, மாறாக அவரது ஆணைகளுக்குத் தலைகீழாகப் பொருள் கொண்டு உலகில் பற்று ஏற்படுத்தும் கட்டுரைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

2165. உந்தன் சிந்தனையே உனக்குக் கண்ணாடி. உன் நன்மை, தீமைகளின் நிலையை அது காட்டிவிடும்.

2166. எவன் பார்வை அவன் வசமில்லையோ, அவன் கெட்ட வழியில் செல்ல நேரிடும்.

2167. எவன் விருப்ப உந்தல்களைக் காலடியில் தள்ளி நசுக்கி விட்டானோ, அவனே முக்தன்.

2168. இதயம் சங்கேதம் சொல்லும் வரை ஞானிகள்வாளா இருக்கிறார்கள். அவர்களது உள்ளே இதயத்தில் உள்ளவைகளே நாவிலிருந்து வெளி வருகின்றன.

2169. இந்த உலகில் மக்கள் காட்டும் நட்பு, மேலிருந்து பார்க்க அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் உள்ளே நஞ்சு மறைந்திருக்கிறது.

2170. இது மாய உலகம். எப்போதும் கவனமாக இரு. இது பெரிய பெரிய மனிதர்கள் மனதையும் மயக்கிவிடுகிறது.

2171. ஆண்டவனைத் துதிப்பதையும், நினைப்பதையும் காட்டிலும், மக்களுக்கு சாஸ்திரோபதேசம் செய்வதில் அதிக இன்பம் காண்பவர்களின் அறிவு அநேகமாக போலியாக இருக்கிறது. அவர்கள் வாழ்வும் ஸாரமற்றதாக இருக்கிறது.

2172. தன்னைவிடச் சிறியவனோ, கீழே வேலை செய்கிற வனோ தவறு செய்து திருத்த விரும்பினால், அவனைத் தனியே அழைத்துத் தனிமையில் இனிமையாகத் தவற்றை எடுத்துச் சொல். அவனை மட்டப்படுத்திப் பேசாதே, ஆத்திரப்படாதே.

2173. விபத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வதில் ஒரு வியப்புமில்லை. ஆனால் விபத்தில் சாந்தமாகவும், ஆனந்தமாகவும் இருப்பது தான் வியந்து பெருமை பாராட்டற்குரியது. இது தெய்வ நம்பிக்கைக்கு அடையாளம்.

2174. தெய்வத்துக்கு அஞ்சி செய்யப்படும் செயல் திருந்தி விடுகிறது. அஞ்சாமல் செய்யும் வேலை கெடுகிறது.

2175. உலகத்தின் மேலும், அதன் பொருட்களிடத்தும் பற்று இருக்கும்வரை ஆண்டவனிடம் உண்மையான ஆசை அமையாது.

2176. எவன் நாவு உண்மையை இதமாகப் பேசுமோ, அவனே உண்மையான பேச்சாளி.

2177. ஆண்டவனிடம் அன்பு கொண்டால் அது அவன் அன்பையே பேசச் செய்யும். அவரிடம் கொண்ட கூச்சம் பொய் பேசாமல் மௌனமாக இருக்கச் செய்கிறது. அவரிடம் கொண்ட அச்சம் பாவம் செய்யாமல் காக்கிறது.

2178. தானம் முதலிய நற்செயல்கள் புரியும்போது பேசப்படும் புகழுரைகளுக்குச் செவி சாய்க்காதே. அந்தப் புகழ் உனக்கு உரியதல்ல. இறைவனுக்குரியது.

2179. முதலில் இறைவனின் தாசானாக ஆகு. அதுவரை நானே ப்ரம்மம் (அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி). அதே நான் (ஸ : அஹம்) என்றெல்லாம் பேசாதே. கோரமான நரகத்தில் வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கும்.

2180. உலகில் பொருட்கள், காமுகர்களான மக்கள் கூட்டத்தை விட்டுவிட்டு, ஸாதுக்களின் கூட்டத்தைச் சேர்பவனே உண்மையான ஆண்டவன் அன்பன். ஏனென்றால் பகவானை அடைந்திருக்கும் பக்தர்களான ஸாதுக்களிடம் அன்பு கொள்வதும், ஆண்டவனிடம் அன்பு கொள்வதும், ஒரே தன்மையதே.

2181. உண்மையான இறையன்பு கொண்டவனுக்கு இரண்டு அடையாளங்கள்: 1. புகழ்ந்தாலும், இகழ்ந்தாலும் ஸம பாவம் கொண்டிருத்தல். 2. இறைவனிடம் தன் உலகியல் விருப்பம் எதையும் வேண்டாதிருத்தல்.

2182. சேர்ந்தது ஒரு நாள் விலகத்தான் போகிறது. கூட்டம் பிரியும். கூடியது குறையும். இதை அறிந்த அறிவாளிகள் இங்கு கிடைக்கும் லாபத்தையும், நஷ்டத்தையும் கண்டு மகிழ்ச்சியோ, வருத்தமோ அடையமாட்டார்கள்.

2183. நம்பிக்கைக்கு நான்கு அடையாளங்கள்: 1. எல்லாவற்றிலும் இறைவனையே காணுதல், 2. எல்லா வேலைகளையும் அவரைப் பார்த்தே செய்தல், 3. ஸுகமோ, துக்கமோ எதிலும் அவர் கையை எதிர்பார்த்தல், 4. எந்த நிலையிலும் கைகளை நீட்டுவதானால், அந்த சர்வ வல்லமை படைத்தவன் எதிரேயே நீட்டுதல்.

2184. மனிதன் முடிந்தவரை தன் குற்றங்களைக் காண வேண்டும். அவற்றிற்காக மனதிலேயே இகழ்ந்து கொள்ள வேண்டும். குற்றமற்றவனாக எப்போதும் முயல வேண்டும்.

2185. துயரத்திலும் ஆண்டவன் ஆசி காண்பவன் பெரியவன்.

2186. ஸுகத்திலும் அவனை நினைப்பவன் பாக்யசாலி.

2187. இறைவனிடம் அஞ்சுபவன் மனம் அவனை விடாது. அவன் உள்ளத்தில் ஆண்டவன் அன்பு திடமாக இருக்கும். அறிவு முழுமை அடையும்.

2188. பெரியவனாக எண்ணி முயல்பவன் சிறுமையையே அடைவான்.

2189. இந்த உலகில் எல்லா அச்சங்களிலிருந்தும் விடுபட ஒரே வழி, தெய்வத்திடம் கொள்ளும் அச்சம்தான்.

2190. உன் இனிய நண்பன் உன் அருகேயே இருக்கிறான். உனக்கு அனுகூலமாகவும் இருக்கிறான். பிறகும் உனக்கு இந்த நிலையா? இது மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறதே!

2191. மற்றவரிடம் குறை காணுதல், பிறர் நிந்தனை. முதியவர்களையும், நல்லவர்களையும் அவமதித்தல், இவற்றிற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் மனிதன் கொண்டுள்ள அபிமானமே (தற்பெருமையே).

2192. ஆண்டவனின் மிகக் கொடுமையான ஆணையையும் நிறைவேற்றுவதில் மகிழ்ச்சி காணக் கற்றுக் கொள். அவர் கட்டளையைக் கேட்கவும், புரிந்து கொள்ளவும் விரும்பினால் முதலில் அபிமானத்தை விடு. அதைக் கேட்டவுடன் நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபாடு. பயங்கரமான விபத்திலும் கூட ஒவ்வொரு மூச்சிலும் இறைவன் அன்பை நிறுத்தி வைத்திரு. ஈசன் கட்டளைகள் தரும சாஸ்திரங்கள், கீதை போன்ற நூல்களில் உள்ளன. தூய மனதில் அவற்றை நேரே கேட்கும் ஆற்றலும் இருக்கும்.

2193. மனிதனுடைய ஈசுவரார்ப்பணம் நடக்கக் கூடியதுதானா? ஆம், மனிதன் தன்னையும், தன் ஒவ்வொரு செயலையும், முற்றிலுமாக மறந்து, உணர்வுகள் அனைத்தையும் கூட்டி ஆண்டவன் உதவியை ஏற்க வேண்டும். அவனைத் தவிர மற்ற எதையும் நம்பக்கூடாது. யாருடனும் சேரக்கூடாது. அப்போது இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாக முடியும்.

2194. 'நான்' எனது' என்று இருக்கும் வரை நீ செல்கிற வழி எதிர்மாறான வழி. சுயநலமற்ற, உண்மையான சிரத்தை இருக்குமிடத்தில் தர்மத்தின் பலம் உண்டு.

2195. உபதேசம் அதிகமாகும் இடத்தில் ஆழம் கம்மி. ஆழம் அதிகமாக இருந்தால் உபதேசம் குறைந்துவிடும்.

2196. இறைவன் உனக்கு இட்டதை எதிர்த்தல், உன்னுடைய சிறுமைத்தனம்.

2197. உலகையே படைத்த உலக முதல்வனை அடைவது, வேறு எந்தப் பொருளையும் அடைவதைவிட எளிது. அப்படி இருந்தும் நீ அவனிடம் உலகப் பொருட்களை வேண்டுகிறாயே! இது என்ன வேலை?

2198. ஸ்வர்கம் முதலியன வேண்டி எவன் ஆண்டவனைப் பூஜிக்கிறானோ, அவன் தன்னையே பூஜித்துக் கொள்கிறான். இறைவனுக்காக இறைவனுக்குச் சேவை செய்கிறவனும், அவனை அறிகிறானில்லை. ஏனென்றால் அவருக்கு உன் சேவை தேவையுமில்லை. அதை அவர் வேண்டவுமில்லை. ஆண்டவனை அன்புக்காக வழிபடுகிறவன், வழிபாடு செய்யாமல் இருக்க இயலாதவனே, உண்மையில் பூஜிக்கிறவன்.

2199. பணம், அதிகாரம், உயர்ந்த பதவி இவற்றிற் கெல்லாம் மதிப்பு எவ்வளவு? மிகக் குறைவு. அவை நிறைவுள்ளவையும் அல்ல. தவிர உள்ளதெல்லாம் அழிந்து போகின்றவை. இன்று இருக்கும் நாளை இராது. அவற்றைப் பெரிதாக மதித்து அவற்றின் காரணமாகத் தன்னை உயர்ந்தவனாகவும், மற்றவனை மட்டமாகவும், கருதுவது சரியான அசட்டுத்தனமே.

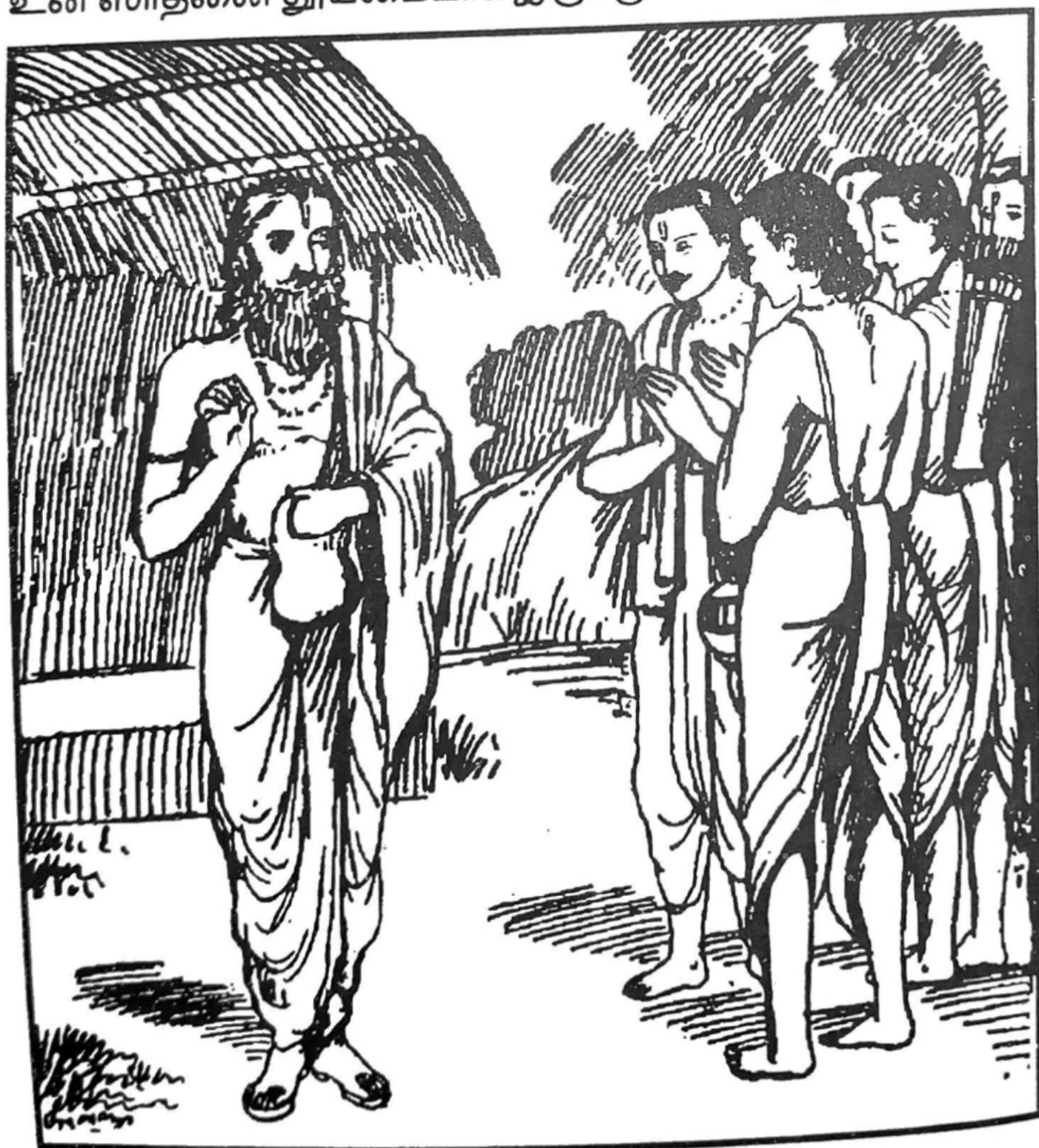
2200. யார் எந்த நிலையிலும் தன்னையும், சூழ்நிலை அனைத்தையும், பகவானிடத்திலேயே காண்கிறானோ, அவனே எல்லாப் பொருட்களையும் துறக்க முடியும்.

2201. தான் உலகில் அடைந்திருக்கிற நிலையிலும் ஆற்றலிலும், நம்பிக்கையை விடுவது ப்ரபுவுக்குச் செய்யும் மிக உயர்ந்த சேவையாகும். ஏனென்றால் அப்போதுதான் மனிதன் தெய்வ சேவை செய்யத் தகுதியை அடைகிறான்.

2202. தன்னுடைய ஞானம், வைராக்யத்திற்காக மனதில் செருக்குக் கொள்கிற பக்தனோ, ஸாதுவோ, ஞான, வைராக்யத்தை பரிஹரிக்கிறான். வைராக்யத்திற்கோ, துறவுக்கோ, எதற்காக கர்வம் கொள்கிறாய்? இறைவனுக்கு எதிரே இது எல்லாம் கொசுவின் இறக்கை போன்றது. (அற்பம்)

2203. எந்த மனிதனின் மனம் தெய்வ சிந்தனையின் ஜோதியினால் ஒளிர்கிறதோ, எவன் மனதில் எப்பொழுதும் தெய்வ நம்பிக்கையே குடிகொண்டிருக்கிறதோ, அவனே உண்மையான ஞானி.

2204. இந்த நான்கு விஷயங்களைக் கடைப்பிடித்தால் உன் ஸாதனை தூய்மையாக இருக்கும்: 1. பசிக்கு வேண்டிய

அளவை விடக்குறைவாக சாப்பிடுதல், 2. உலகில் பெருமை பெறுவதை விடுதல். 3. ஏழ்மையை ஏற்றுக் கொள்ளுதல், 4. தெய்வத்தின் விருப்பத்தில் நிறைவு கொள்ளுதல்.

2205. உணவு தூய்மையாக இல்லாவிட்டால் தனிமையிலும் ஸாதனை சிறந்ததாக இருக்க முடியாது. எம்பெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யாத எந்தப் பொருளும் தூய்மை அடைய முடியாது.

2206. அநியாய முறையில் அடைந்த பொருளை அனுபவிக்கின்றவனது எல்லா அங்கங்களிலுமே பாவம் ஒட்டிக் கொள்கிறது. விருப்பம் இல்லாமலேயே அப்படிப்பட்ட மனிதன் பாவத்தில் மூழ்கிக் கொண்டே போகிறான். நல்ல முறையில் பெற்ற பொருளைப் பயன்படுத்துகின்றவனுடைய எல்லா அங்கங்களுமே ஸாதனைக்கு ஒத்தனவாக, உதவுவனவாக இருக்கும்.

2207. எவன் உண்மையான துறவை விரும்புகிறானோ, அவன் அந்தப் பாவங்களை எல்லாம் தன் கோணல் புத்தியுடன் சேர்த்துத் தொலைத்து விடவேண்டும்.

2208. நீ எதைச் செய்தாலும் அது இறைவனின் ஆணைப்படி இல்லாவிட்டால் உனக்குத் துயரமே ஏற்படும்.

2209. எதுவரையில் பக்தன் பரமாத்மாவிடம் அன்பு செலுத்தாமல், மரணத்தையும் நினைக்காமல் இருப்பானோ, அதுவரை அவன் எல்லாவிதங்களிலும் நிறைந்த, சிறந்த தவத்தைச் செய்ய முடியாது.

2210. வாழ்க்கையில் செயல்கள் தூய்மையுடன் இல்லாத வரை மக்களுக்கு இறைவனிடம் நம்பிக்கை வராது. தெய்வத்தைத் தூய்மையாக அன்பு செய்வதே உண்மையான நிவிருத்தியாகும். தூய அன்பு, தெய்வத்தைக் கண்டபொழுது தான் முழுமை அடையும்.

2211. எவர் இதயத்தில் ஈசுவரனின் தூய அன்பு இல்லையோ, அவர்கள் இந்த பிரபஞ்சத்தைக் குற்றமாக எண்ணாமல், குணம் என்றே கருதுகிறார்கள்.

2212. எவன் தெரிந்தே தன்னிச்சையால் பரமாத்மாவைப்

பூஜிக்கிறது இல்லையோ, அவனுக்கு வேறு வழியின்றி மனிதர்களுடைய பூஜையைச் செய்ய வேண்டி நேரிடுகிறது.

2213. தெய்வத்தை விட்டு வேறு எந்தப் பொருளிலும் ஸுகம் காண்பவன் மனது குறை நிறைந்தது. அவன் உள்ளத்தில் தெய்வ நம்பிக்கையும், தூய்மையின் ஜோதியும் வெளிப்படுவது கடினம்.

2214. தெய்வத்தை விட்டுவிட்டு, மற்ற பொருட்களில் சிக்கிக் கிடப்பவன், தன் கைகளாலேயே தன் கழுத்தை அறுத்துக் கொள்கிறான்.

2215. தன்னுடைய எல்லா சொத்துக்கள், மதிப்பு, பெருமை, இந்த உலகம், மேலுலகம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் விட இறைவனையே பெரிதாக நினைத்து, அவரிடம் அன்பு செலுத்துகிறவனின் இதயத்தில் எப்பொழுதும் வெளிச்சம் தரும் ஆன்மீக சூரியன் உதித்திருப்பான்.

2216. நீ வெளியில் பார்வைக்கு ஏழையாகக் காணப் படுகிற உண்மையான ஸாதுக்களைக் கர்வம் காரணமாக அவமானம் செய்யும்போது, அவர்கள்தாம் மிக உயர்ந்த செல்வத்துக்கு உரியவர்கள் என்பதை எண்ணிக் கொள்.

2217. பின்வரும் ஆறு கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்: 1. தெய்வீக நூல்களை நம்பியிருத்தல், 2. ரிஷிகள், முனிவர்களால் வெளியிடப்படுகிற தெய்வத்தின் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல், 3. உணவு, குடி முதலியவைகளில் தூய்மை, 4. உனக்குத் துயரம் தருகின்றவர்கள், உன்னை இகழ்கின்றவர்களுக்குத் துயரம் தராதிருத்தல், அவர்களை இகழாதிருத்தல், 5. தடுக்கப்பட்ட தாழ்ந்த செயல்களில் இருந்து ஒதுங்கியிருத்தல், 6. கொடுக்க விரும்புவதை உடனே கொடுத்துவிடுதல்.

2218. தர்மத்தின் அடிப்படை மூன்று - 1. எண்ணத்திலும், செயலிலும், மஹாத்மாக்கள் காட்டிய வழியில் நடத்தல், 2. உணவு விஷயத்தில் தூய்மை காத்தல், 3. நற்செயல்களில் நிலைபெற்று அவற்றை விரும்புதல்.

2219. பின்வரும் இரண்டு பொருட்கள் மனிதனை அழிப்பவை:- 1. பெருமையைத் தேடி ஓடுதல், 2. வறுமைக்கு அஞ்சுதல்.

2220. இந்த உலகில் ஈசனை விட்டால் உண்மையான உதவியாளர்கள் இல்லை. அவரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற மகாபுருஷர்களைப் போன்ற நல்லவழியைக் காட்டுகின்ற வர்களும் வேறு இல்லை.

2221. மனதை நல்லவழியில் செலுத்த நான்கு படிகள் உண்டு. 1. ஸத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்தல், 2. உலகில் ஆசை வைக்காதிருத்தல், 3. நடத்தையில் உயர்வும்,

தூய்மையும், 4, பாவங்களை எண்ணி பகவானிடத்தில் மன்னிப்புக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தல்.

2222. எவர்கள் மனம் அழுக்குகளிலிருந்து விடுபட்டும், நல்ல எண்ணங்களுடன் இணைந்தும் இருக்கின்றனவோ, தெய்வத்தின் அருகில் இருப்பதால் எவர்களுடைய மாயைப் பிணைப்புகள் அறுந்துவிட்டனவோ, எவர்கள் பார்வையில் மண்ணும், தங்கமும் சமமாகப்படுகின்றனவோ, அவர்களே உண்மையான ஞானிகள்.

2223. குறைந்த உணவில், உள்ளத்தின் அமைதியில் மக்கள் கூட்டத்தை விடுதலில், ஸாதுத்தன்மை நிரம்பியிருக்கிறது.

2224. மிகவும் தேவையான பொருள் ஒன்று உன்னிடம் இல்லை என்றால் ஆண்டவன் தான் உன் நன்மைக்காக அப்படிச் செய்திருக்கிறான் என்று நம்பு. இதுதான் உண்மையில் தெய்வத்தின் மேல் பாரத்தைப் போடுதலாகும்.

2225. எல்லா உறவுகளையும், சிந்தனைகளையும் நீக்கி தெய்வத்திடமே உறவு கொண்டு அவரையே எண்ணி இருத்தல் உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையாகும்.

2226. ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்யாமல் ஈச்வரன் மேல் பாரத்தைப் போடுதல் நடக்காது. சுயநலத்தை விடாமல் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் வராது.

2227. ப்ரபுவின் மேல் முழுமையாக நம்பியிருப்பதற்கு மூன்று அடையாளங்கள் உண்டு. 1. மற்றவரிடத்தில் எதையும் கேட்காதே. 2. கிடைத்தாலும் வாங்காதே. 2. வாங்க நேர்ந்தாலும் பிரித்துக் கொடுத்துவிடு.

2228. எம்பெருமானைச் சரண் புகுந்து நிர்பரணாக இருப்பவனுக்கு மூன்று பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. 1. பெருமானிடத்தில் ஆர்வம், 2. ஆன்ம வித்யையின் ப்ரகாசம், 3. ப்ரபுவின் தர்சனம்.

2229. தெய்வம் உனக்கென்று கொடுத்ததைப் பற்றி ஒரு ஐயமும் கொள்ளாதே. இதுதான் அவன்மேல் பாரத்தை போட்டு நம்பியிருக்கும் தன்மை.

2230. பொருளின் தேவை ஏற்பட்டால் அதை வைத்திருப்பவனுடன் அறிமுகம் செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உனக்கு விடுதலையும், ஸுகமும் வேண்டும். இவை ஆண்டவனிடம் தான் இருக்கின்றன. உலகில் உள்ள நண்பர்கள், சகோதரர்களிடம் இல்லை. எனவே ஆண்டவனுடன் அறிமுகம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

2231. நல்லவர்கள், சான்றோர்களைப் போற்றி வணங்கி மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், அசடர்கள் சான்றோரைப் பழிப்பதில் இன்பம் காண்கிறார்கள்.

2232. அபகாரம் செய்தவனுக்கு மாறாக அபகாரம் செய்யாமல் உபகாரம் செய்தல்; அவனுக்காக இறைவனிடம் மன்னிப்புக்குப் பிரார்த்தனை செய்தல் - இதுதான் ஸாதுவின் தன்மை.

2233. எவனுக்குத் தெய்வத்தின் அன்பு கிட்டியிருக்கிறதோ, அவன் மிகவும் பயங்கரமான வியாதியிலும், பெரிய பெரிய விபத்திலும், வாட்டும் பசித்துயரிலும், தைரியத்தையும், நன்றியையும் கலங்காமல் காக்கிறான்.

2234. 1. நாவை அடக்குதல், 2. குறைந்த தூக்கம், 3. குறைவான உணவு, 4. தனிமையில் இருந்து தெய்வத்தை எண்ணுதல் - இந்நான்கும் மனிதனுக்கு நன்மை செய்பவை.

2235. மனிதனிடம் சேர்க்கை கொள்வதில் என்ன நம்பிக்கை இருக்கிறது? அவன் போய்விட்டால் பிறகு அவன் சேர்க்கை எப்படி கிடைக்கும்? அப்பொழுது பகவானைத் தானே துணை கொள்ள வேண்டி இருக்கும். அதை முதலிலிலேயே ஏன் செய்துவிடக் கூடாது?

2236. எவனுடைய இதயம் பகவானின் பிரேமையினால் மலர் போல் மென்மையாகி விட்டதோ, அவன் அருகே பாவம் ஆகிற அசுரன் நெருங்கமாட்டான்.

2237. வாழ்க்கையில் ஐந்து பொருள்கள் விலையுயர்ந்த ரத்தினங்களாகும், 1. அபாரமான இதயநிதியின் தரிசனத்தைச் செய்விக்கும் பக்கிரித் தன்மை (பக்கிரிகடவுளையே நம்பித் திரிபவன்). 2. அகண்டமான நிறைவைக் காட்டித் தரும்

தியாகம், 3. என்றும் உள்ள மகிழ்ச்சியைக் காட்டித் தரும் துயரம், 4. எதிரியிடமும் நட்பைக் காட்டித் தரும் வீரம். 5. தெய்வத்தையே காட்டித் தரும் சாதனையும், எண்ணமும்.

2238. ஈசனுக்கும், ஜீவனுக்கும் இடையில் அபிமானத்தைப் போன்று இடைவெளி ஏற்படுத்துவது வேறு எதுவுமில்லை.

2239. அபிமானம் கொண்ட மனிதன், பிரபுவின் பக்தனாக ஆக முடியாது. தெய்வத்திடம் அஞ்சி நடக்காதவன் நம்பிக்கைக் குரியவனாக ஆக முடியாது. நம்பிக்கைக்கு உரியவனாக ஆகமுடியாதவன் இறைவனின் குறைவில்லாத களஞ்சியத்தின் சாவியைப் பெற முடியாது.

2240. பிரபுவை அடைய ஏழை, ஏதலன் என்ற உணர்வைப் போல எளிதான வழி வேறொன்றுமில்லை.

2241. எவன் மற்றவரின் நன்மையைக் கருதாமல் சுயநலத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறானோ, அவனிடமிருந்து உண்மையில் மணம் எழமுடியாது. பொய்யின் நாற்றமே எழும்.

2242. இந்த உலகில் இறைவனின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டே வாழ்க்கை நடத்துவது இங்கேயே சொர்க்கத்தைக் காண்பதற்குச் சமம். இந்தச் சொர்க்கத்தில் விபத்து என்று ஒன்றும் இருக்காது என்பதே இதன் தனிச் சிறப்பாகும்.

2243. ஆண்மையை மூன்று விதங்களில் சோதித் தறியலாம். 1. பொய் சொல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்துவது. 2. தேவைப்பட்டது கிட்டாது போனாலும் இறைவனைத் துதிப்பது. 3. கேட்காமலேயே தானம் தருவது.

2244. ஈசுவரனையே அண்டி இருப்பவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்கள் மூன்று - 1. அவர்கள் எண்ணமெல்லாம் தெய்வத்தைக் குறித்தே ஓடும். 2. தெய்வத்திடமே அவர்கள் நிலை கொண்டிருப்பார்கள். 3. அவர் செய்பவையெல்லாம் தெய்வத்தின் விருப்பத்துக்காகவே இருக்கும்.

2245. அதிகாரத்திலும், முதலாளித்துவத்திலும் இன்பம் காண்கின்ற மனிதன் ஆண்டவனைப் பெற முடியாது.

2246. ஈச்வரனைச் சீக்கிரமே சென்றடையும் வழி ஒன்று எனக்குத் தெரியும். அது எதுவென்றால் பிறரிடம் இருந்து எதையும் விரும்பாதே. மேலும் பிறர் மனதில் விருப்பத்தை எழுப்பிவிடும் எந்தப் பொருளையும் தன்னிடம் வைத்துக் கொள்ளாதே.

2247. உன்னுடைய நாவை நிந்தை, துதி, இரண்டிலிருந்துமே ஒதுக்கி வைத்துக் கொள். ஏ இளைஞர்களே! நீங்கள் முதுமை அடைந்து வலிவிழந்து போவதற்கு முன்பே வாழ்வின் முக்கிய செயல்களை செய்து முடித்துவிடுங்கள். கிழ வயதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

2248. பணக்கார அண்டை அயலான், மேலும் அரசவையில் உள்ள பண்டிதர்களிடமிருந்து ஒதுங்கி யிருங்கள். பின்வரும் பொருட்கள் அளவுக்கு அதிகமாகச் சேர்ந்து விட்டால் அவற்றைத் தேவையில்லாத சுமையாகக் கருத வேண்டும். 1. உயிரைக் காக்க வேண்டிய அளவே அன்னம். 2. தாகம் தீர்க்கும் அளவே நீர். 3. மானம் காக்கப்படும் அளவே உடை. 4. இருக்க வேண்டிய அளவே வீடு. 5. பயன்பட வேண்டிய அளவே உலக ஞானம்.

2249. சொல்வதைப்போல் நடக்காத வாழ்க்கையே வஞ்சக வாழ்வாகும்.

2250. தன் குற்றங்களைக் கண்டு திருந்தாதிருப்பது தர்மக் குருட்டுத்தனமாகும்.

2251. எந்தச் சக்தியினால் புலன்களும், மனமும், வசப்படுமோ, உண்மையில் அதன் பெயர்தான் சக்தி.

2252. சொத்தை நல்லவிதத்தில் பயன்படுத்தத் தெரியாதவனுடைய சொத்து, அடையாளமே தெரியாமல் நஷ்டமாகிவிடும்.

2253. மனம் மூன்று வகைகளாக இருக்கிறது. 1. மலைபோல் இருக்கிற மனம்; அதை ஒன்றும் அசைத்துவிட முடியாது. 2. வெளியிலிருந்து வருகிற தாக்குதல்களினால் ஆட்டப்படும் மரம் போன்ற மனம். 3. தூசியைப் போன்ற

மனம்; வெளியிலிருந்து வரும் காற்றுக் கூட, அதை எங்கோயோ தூக்கி அடித்துவிடும்.

2254. எவனது அந்தகரணத்தில் உலகியல் இச்சைகள் நிரம்பியிருக்குமோ, அந்த மனதில் பின்வரும் ஐந்து பொருட்கள் இருக்க முடியாது. 1. தெய்வத்திடம் அச்சம். 2. தெய்வத்திடம் நம்பிக்கை. 3. தெய்வத்திடம் அன்பு. 4. தெய்வத்திடம் நாணம். 5. தெய்வத்துடன் நட்பு.

2255. யாருடை ஆத்ம ஞானத்தையும் அளப்பது அவன் தெய்வத்தின் அருகே எவ்வளவு தூரம் நெருங்கி இருக்கிறான் என்பதை வைத்தே முடியும்.

2256. எந்த மனிதன் உண்மைக்காக தைரியத்தைக் காப்பானோ, அவனே மேல் ஏறிச் செல்லமுடியும்.

2257. தூய்மையான, எதிர்பார்ப்பற்ற உணர்வுடன் இறைவனை வணங்கி பூஜை செய்தால் இறைவன் கிடைப்பார்.

2258. ஆண்டவனை அன்பு செய்கின்ற மனிதன், தன்னுடைய உடலின்பால் கொண்டுள்ள பற்றிலிருந்து நீங்கியவனாக ஆகிவிடுவானெனில், அவனுடைய ஸாதனையும், வாழ்வும் ஸுகமயமாக ஆகிவிடும்.

2259. ஒரு ஊரை விட்டாலல்லாமல் வேறு ஒரு கிராமத்திற்குப் போக முடியாது. அதேபோல் மனிதன் உலகின் உறவைத் துறக்க முடியாதவரை, இறைவனின் இருப்பிடத்திற்குப் போக முடியாது.

2260. தனக்கு உரிமையில்லாத பொருளைத் தன்னுடையது என்று எண்ணுகிறவன், இறைவன் பார்வையில் தாழ்ந்து விடுகிறான்.

2261. மக்களோடு அறிமுகம் எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ, அவ்வளவு ஒருவருடைய உண்மையில் குறைவு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

2262. அனுமானம், ஐயம் இவற்றை நம்பி, நல்ல மனிதர்களிடமிருந்து ஒதுங்கிவிடக் கூடாது.

2263. ஆண்டவன் அன்பை அடைய விரும்பினால்.

ஒருவன் தன்னுடைய ஓவ்வொரு செயலையும் அவருக்கு அஞ்சிச் செய்ய வேண்டும்.

2264. நீ எளிமையை வாகனமாகவும், ஸத்தியத்தை ஆயுதமாகவும் கொண்டு சென்றால், நிச்சயமாக பகவான் உன்னுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வார்.

2265. ஆண்டவனிடம் ஸ்வர்கம் வேண்டும் என்று கேட்காதே அல்லது நரகத்திலிருந்து காப்பாற்று என்றும் கேட்காதே. சரணாகதியின் தத்துவம் இதுதான்.

2266. உலகில் இறைவனைவிட்டால் ஸாரமான பொருள் வேறு எதுவுமே இல்லை. இந்தக் கருத்து உன் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் படியாத வரையில் உண்மையான வைராக்யம் ஏற்படாது.

2267. எந்தப் பொருள் உன்னை ஆண்டவனிடமிருந்து பிரித்து வைக்குமோ, அதை விட்டுவிடுவதுதான் வைராக்கியம். அப்பொருள் எவ்வளவு தேவையானதாகவும், விலை கொண்டதாகவும் இருந்தாலும் சரியே.

2268. பக்கிரியின் (துறவிகளின்) அழகு இந்தப்

பின்வரும் மூன்றில் இருக்கிறது. 1. இதயத்தின் பரந்த தன்னை. 2. உள் அமைதி. 3. பாவம் கலக்காத சிந்தனைகள்.

2269. பணத்தில் செருக்குக் கொண்ட மனிதன் மூன்றுடன் உறவு கொள்ள வேண்டியிருக்கும். 1. துயரம், 2. மோசமான எண்ணங்கள், 3. பாவம் செய்யத் தூண்டும் அறிவு.

2270. புத்திசாலி யார்? உலகிலிருந்து தன் அன்பை விடுவித்துக் கொண்டு ஆண்டவனிடம் அதை வைப்பவன். பணக்காரன் யார்? இறைவன் கொடுத்ததை கொண்டு நிறைவு அடைபவன். கெட்டிக்காரன் யார்? உலகின் இன்பங்கள் எவனை வளைக்க முடியாதோ அவன். த்யாகி யார்? மனதில் ஒரு ஆசையும் கொள்ளாதவன். கருமி யார்? ஈசன் தந்த பணத்தைச் சரியான முறையில் தானம் செய்வதற்குத் தயங்குகின்றவன்.

2271. 1. அஹங்காரம் இல்லாத புலவர். 2. தத்துவம் அறிந்த ஸாது. 3. பணிவு கொண்ட பணக்காரன். 4. இறைவன் பெருமை அறிந்த த்யாகி. இந்நால்வரையும் இறைவன் சிறந்த அன்பர்களாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

2272. மிகமிகக் கெட்ட நிலையில் இருந்தாலும் இறைவன் மேல் குற்றம் காட்டாமல் இருப்பாயானால், உனக்கு இறைவனிடத்தில் நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்.

2273. பேரருளாளர் என்னை வீட்டிலிருந்தோ, நாட்டிலிருந்தோ விரட்டிவிட்டாலும், முற்றிலும் வறியவனாக ஆக்கி விட்டாலும், பிறரை எதிர்பார்ப்பவனாகவோ, பிறவி நோயாளியாகவோ ஆக்கிவிட்டாலும், அந்த நிலையிலும் நான் அவரை நேசிக்கவே செய்வேன்.

2274. உன்னிடத்தில் கெட்ட குணங்கள் இருந்தும், மற்றவர்கள் உன்னை நல்லவன் என்று சொல்லும்போது உனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதே! இது எவ்வளவு வியப்புக்குரிய விஷயம்!

2275. உனக்கு இரண்டே கண்கள். குறைந்த அறிவு. நீ

எவ்வளவு பார்க்க அல்லது அறிய முடியுமோ அதைவிட மிகமிக அதிகமாக ஆயிரம் கண்கள் படைத்த, சர்வக்ருணான பகவான் உன்னுடைய நன்மையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இதை நீ ஒருபோதும் மறக்காதே.

2276. “ஆஹா! அந்த ஆள் எவ்வளவு சம்பாதித்து விட்டார். நான் ஏழையாக இருக்கிறேனே” என்று நீ ஒரு பொழுதும் எண்ணாதே. இதற்கு மாறாக பூஜை செய்கிற ஒருவனைப் பார்த்து அவன் பகவானுக்கு எவ்வளவு பூஜை செய்திருக்கிறான். அதைப் போல் நான் ஒன்றுமே செய்யவில்லையே என்று எண்ணு.

2277. பகவானே சாக்ஷதமான சாந்திக்கு மையம். அவர் எப்பொழுதும், எல்லோருடைய இதயக்கோயிலிலும் வீற்றிருக்கிறார். அமைதி அவருடைய கால்களை முத்துமிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த அமைதியுடன் நெருக்கம் ஏற்பட்டால் தான் மனிதன் மனதுல் அமைதி ஏற்படும்.

2278. எல்லாக் கவலைகளையும் போக்கி விடுகின்ற சர்வ வல்லமை பொருந்திய ஈசனை எண்ணு. அவர் உனக்கு பரம நண்பர். உனக்கு உதவ என்றே எப்பொழுதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்.

2279. எவன் உலக மக்களின் சேர்க்கையை விட்டுவிட்டு, மக்களற்ற இடத்தில் இருக்கிறானோ, அவன் ஈஸனைப் பற்றியே எண்ணியிருக்க வேண்டும். அவன் அருளைச் சிந்திப்பதை விட்டுவிட்டு வேறு ஒன்றும் செய்யவே கூடாது. இப்படி இல்லாமல் தனித்திருப்பவன் ஏமாற்றத்தையும், ஆபத்தையும், ஏன்மரணத்தையும் கூட அழைத்துக்கொள்பவனாக இருக்கிறான்.

2280. உண்மையான ஸாதகன் பெண்ணுக்காகவும், பொன்னுக்காகவும் தருமத்திலிருந்து நழுவ மாட்டான். கடும் சொற்களைக் கேட்டுக் கோபம் கொள்ள மாட்டான். அவமானத்தால் நிலைகுலைய மாட்டான். ஆசை கொண்டு ஸத்தியத்தை விடமாட்டான். துக்கத்தில் அவனுடைய உறுதியும், முயற்சியும் குறையாது. அவன் எப்போதும்

ஸாதனை செய்பவனாகவும், தன்நிலையில்
 இருப்பவனாகவும், ஈசனிடத்தில் சித்தத்தை
 ஈடுபடுத்தியவனாகவுமே இருப்பான்.

2281. மரணம், பிறப்பு, ஸுகம், துக்கம் இவைகளின்
 வட்டத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற போகங்கள்
 ஒருபுறம்; மறுபுறம் மோக்ஷத்தைத் தருகின்ற போக த்யாகம்.
 இந்த மோக்ஷம், போக த்யாகத்தை விடாமலும், உண்மையான
 ஞானமும் இன்றிக் கிட்டாது.

2282. உபவாஸம் செய்பவன் அல்லது நோன்புகள்
 காத்துப் போகத்தை த்யாகம் செய்பவன் சிறந்த மனிதன்.
 ஆனால் அது குறைந்த காலத்துக்கே. அந்தக்கரணத்திலேயே
 போகத்தின் ஸுகத்தை சுவைக்கும் விருப்பம் இருந்து
 கொண்டு, நேரம் வந்தபோது வேகமாக வெளியாகி வரும்.

2283. விவேகம் (பகுத்தறிவு), விசாரம் (ஆய்வு), போக
 த்யாகம், கருமப்பயன் த்யாகம், ஸத்தியத்தையும்,
 இன்சொல்லையும் பேணுதல் இவைகளைச் செய்யச் செய்ய
 மனம் ஆண்டவனிடம் லயிக்கத் தொடங்கும்.

2284. இறைவனை மகிழ்விக்க வறுமையையும்,
 அவமானத்தையும் தலையில் தாங்குவது மனநிறைவின்
 வேலை.

2285. உலகுடன் உறவை முறித்துக் கொள்ளுதல்,
 மக்கள் சேர்க்கையிலிருந்து ஒதுங்குதல், எப்போதும்
 ஸத்தியத்தையும் ஆண்டவனையுமே நோக்கி
 திரும்பியிருத்தல் இதுவே உண்மையான த்யாகம்.

2286. எவனிடத்தில் இறைவனை எண்ணவும்,
 சிந்திக்கவும் ஆற்றல் இருக்கிறதோ, அந்த மனிதனை ஏழை,
 ஒன்றுமற்றவன் என்று எண்ணாமல் பெரிய பணக்காரனாக
 எண்ண வேண்டும். மேலும் எவனிடத்தில் மேற்கூறிய
 சொத்தும், ஆற்றலும் இல்லையோ, அவன் பேரரசனாய்
 இருந்தாலும்கூட எல்லோரையும் விட ஏழை. ஒன்றும்
 இல்லாதவன்.

2287. எவன் கேட்பவர்களுக்கு வாய் அறிவினாலேயே,

ஈசனை அடையும் வழியைக் காட்டுகிறானோ, அவன் அவர்களை மோசமான நிலைக்கு உள்ளாக்கிவிடுகிறான். தன்னுடைய நடத்தையின் மூலம் தெய்வத்துக்கு வழிகாட்டுகிறவனே உண்மையான வழிகாட்டி.

2288. இதயத்தின் எளிமையும், தூய்மையுமே தெய்வீக ஒளியாகும். அந்த ஒளியில் தெய்வத்தின் வழி, விளக்கமாகத் தெரிகிறது. பொறுமை இறைவன் பக்கம் இழுக்கும். அவனிடம் கொள்ளும் அச்சம் பாவத்திலிருந்து விடுதலை அளிக்கும். அவன் பெருமையை த்யானிப்பது இந்த உண்மையின் வழியைக் கடந்து சென்று கொண்டே இருக்கும்.

2289. புஸ்தகங்களைப் படிப்பதாலோ, கேட்பதாலோ அல்லது எழுதி. எழுதுவிப்பதனாலோ பகவான் கிடைக்க மாட்டார். தன்னடக்கம் நிறைந்த இறை அன்புதான் இறைவனை அடைய மதிப்புயர்ந்த வழியாகும்.

2290. 'நிவ்ருத்தி' என்று எதைச் சொல்கிறோம்? ஆண்டவனைத் தவிர அனைத்துப் பொருட்களின்பாலும் ஈடுபடுவதை அகற்றிக் கொள்வது தான் "நிவ்ருத்தி".

2291. பிறரைப் போரில் வெற்றி கொள்ள விரும்புவனுக்குப் பல ஆயுதங்களைக் கையாளும் திறன் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் தான் இறக்க வேண்டும் என்றால் ஒரு சிறிய கத்தி போதும். அதே போல் மற்றவர்களைப் புலமையில் வென்று புகழ்பெற அநேக வித்தைகளைக் கற்க வேண்டும். ஆனால் ஆண்டவனை அடைய நன்னடத்தை, நாம ஜபம் இந்த இரண்டு கலைகளை அறிந்து கொண்டால் போதும்.

2292. பரமேச்வரனை விட்டுவிட்டு மற்றவற்றைப் பற்றிப் பேசியும், எண்ணிக் கொண்டும் இருப்பவன், தன்னுடைய உண்மையான குறிக்கோளை மறந்தவன்.

2293. எவன் போகத்திற்காக இறைவனையே விற்று விடுகிறானோ, அவனைவிட அதிருஷ்டம் கெட்டவன் யாரும் இல்லை.

2294. அரசன், அதிகாரி, பெரிய மனிதர் இவர்களிடமிருந்து தூர இரு. ஏனென்றால் அவர்கள் உள்ளம் குழந்தையைப் போன்று உறுதியற்றது. அவர்களது தற்பெருமை வெறிபிடித்த புலியைப் போல் தீங்கு விளைவிக்க வல்லது.

2295. திறமையாகப் பேச அறிந்தவன் ஒரு வகையில் ஏமாற்றுபவன். சொன்னபடி நடப்பவனே பண்டிதன்.

2296. எவன் மற்றவருக்கு எதிரே இறைவனைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே இதயத்தில் பெருமைக்கும், மற்ற பொருட்களுக்கும் இடம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் எதிர்பாராத நேரத்தில் பெருமை இழந்து ஆபத்தில் சிக்க நேரும். அவன் தன்னுடைய தவறுகளை உணர்ந்து, உண்மையாகக் கழிவிரக்கம் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட வேலைகளை விட்டுவிட்டு தெய்வத்தை நினைக்கத் தொடங்கும் பொழுதுதான், மீண்டும் எல்லாச் சங்கடங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

2297. எவன், உலகைத் துறந்தவனாகவும், ஈசனை வழிபடுபவனாகவும், வேடம் அணிந்து கொண்டு மக்களுக்கு எதிரே (ஏதாவது கேட்டுக்) கையை நீட்டுகிறானோ, அவனிடம் மக்கள் சிரத்தையோ, தையையோ கொள்ளமாட்டார்கள். அவன் வீழ்ச்சி அடைய நேரிடுகிறது. அவன் வாழ்வு நம்பிக்கையற்ற, விபத்துக்கள் நிறைந்த நிலையில் கழிகிறது. பிறகு அவன் கைகளில் தங்குவது கழிவிரக்கமும், கெட்ட குணங்களுமே.

2298. ஈசனுடைய குணங்களையும், அவனுடைய அன்பர்களின் குணங்களையும், பாடிப் பரவுவதை விட்டுவிட்டு, தன்னுடைய குணங்களைப் பாடியும், பாட வைத்தும் திரிகின்றவன் பாவம்! இரக்கத்துக்குரியவன்.

2299. எவன், தன்னுடைய நடத்தையை விழிப்புடன் சோதித்துக் கொள்கிறானோ, அவனுக்குத் தன்னுடைய தவறுகளும் (இடறி), விழுந்துவிடும் இடங்களும் தெரிகின்றன. அவன் தன்னைத் திருத்திக் கொண்டு மேலே செல்லும் படிகளில் ஏறிச் செல்ல முடியும்.

2300. யாராவது ஒருவனை விழுந்து கிடப்பதாகப் பார்த்தால், அவனைப் பழித்துக் கூறாமல் தயவே காட்டு. உன்னுடைய வாழ்க்கையிலும் இப்படி ஒரு நிலை வரக்கூடாது என்று விழிப்புடன் இரு.

2301. த்யாகம், வைராக்யம் இவை காரணமாகக் கொள்ளும் செருக்கு, பணக்காரர்கள் பணம், பதவிக்காகக் கொள்ளும் கர்வத்தைவிட மிக அதிகக் கெடுதலானது.

2302. தனக்கென்று இந்த உலகத்திலோ அல்லது பரலோகத்திலோ, எந்தப் பொருளையும் ஒருபொழுதும் விரும்பாது இருப்பதுதான் உண்மையான ஸாதுத்தன்மை. எந்த ஸாதுவிடத்தில் இந்த குணம் இல்லையோ, அவன் ஸாது என்ற பெயரையே களங்கப்படுத்துகிறான்.

2303. எந்த மனிதன் தெய்வத்தை அடைய ஸாதனை செய்யாமல் உலக ஸாதனையில் முழுகியிருக்கிறானோ, அவனுக்கு இங்கேயும் சரி, அங்கேயும் சரி, துயரமும், இழப்புமே கிடைக்கும்.

2304. பெருந்தன்மையைப் போன்ற நல்லகுணம் உலகத்தில் இல்லை. கருமித்தனத்தைப் போன்ற கெட்ட குணமும் கிடையாது.

2305. நாவைக் காத்துக் கொள். முழு ஆற்றலையும் செலுத்தி மனதைக் கட்டுக்குள் வைத்திரு.

2306. ஸுகத்தை விரும்பி, நம்முடைய மனம் துயரம் நிறைந்த உலகத்தின் போக வஸ்துக்களில், சிக்குண்டு கிடக்கிறது. அதைத் திருப்பி அழைத்து ஆனந்தத்தின் அளவற்ற களஞ்சியமான பரமாத்மாவிடத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். இந்தச் செயலில் உதவுகின்றவர்களுடைய சேர்க்கையையும், அப்படிப்பட்ட நூல்களைப் படிப்பதையும் தேடிப் பெற வேண்டும்.

2307. நீ துயரத்திலிருந்து முற்றும் நீங்கிய நிலையை அடைய விரும்பினால் இந்த உலகுக்கு ஒரு கும்பிடு போட்டுவிட்டுக் கிளம்பு. ஸ்வர்கத்திற்கும் ஒன்பது முழம்

இப்பால் இருந்தே வணக்கம் செலுத்திவிட்டு ஒதுங்கியிரு. இந்த உலகம், அடுத்த உலகம் இரண்டையும் விடாமல் பரமபதம் கிடைக்காது.

2308. “மக்கள் என்னை தெய்வ ஆராதனையில் ஈடுபட்டவனாக அறிந்து கொள்வது நல்லது” என்று எண்ணாதே. இது செருக்கு. மனதை ஏமாற்றிக் கொள்வது. தெய்வ அன்பில் வெளி வேஷம் எதற்காக?

2309. நீ எந்த வழியில் வேண்டுமானாலும் போ. ஆனால் இன்பம் துய்ப்பதில் உள்ள ஆசையை விட்டுவிடாமல், உனக்கு அகண்டமான சாந்தி, அகண்டமான ஆனந்தம் இவற்றின் உருவமான மோக்ஷம் கிடைக்காது.

2310. ப்ரபுவுக்கு இனியனாக ஆக முயல். உலகத்துக்குப் பிடித்தவனாக ஆக முயன்றால் நரகமும், வீழ்ச்சியும் எதிரே இருக்கின்றன என்பதை நினைவில் கொள் இது மிகவும் ஸாரத்திலும் ஸாரமான உண்மை.

2311. எவன் தெய்வத்தை அடையப் போராடுகிறானோ, அவனுக்கு உதவுவதில் தலைவனுக்கு பேரானந்தம் ஏற்படுகிறது.

2312. ஸாதுவுக்குத் தொண்டு செய்வதனால், 1. வினயம், 2. தெய்வபக்தி, 3. பெருந்தன்மை இம்மூன்று குணங்களும் கிடைக்கும்.

2313. ‘என் தலைவன் என்னுடன் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும்’ என்று ஒருவன் விரும்பினால், அவன் ஒருபொழுதும் ஸத்தியத்திலிருந்து வழுவக் கூடாது.

2314. தெய்வத்திடம் பிரேமை கொண்டவனுக்கு அடையாளங்கள் என்ன? 1. அவனுக்கு இந்த உலகம் அல்லது மேலுலகத்தின் எந்தப் பொருளும் நல்லதாகப்படாது. 2. அவனுடைய அந்தக்கரணம் இறைவனின் பெருமையைச் சிந்திப்பதில் மூழ்கியிருக்கும். 3. அவன் உள்ளத்தில் ஆண்டவன் சேவையைத் தவிர வேறு எந்த ஆசையும் இருக்காது. 4. தன்னுடைய பரிவாரத்துடன் உண்டு, குடித்து,

பேசி, நடந்து, எழுந்து உட்கார்ந்திருந்தாலும் கூட, அவன் தன்னை வெளிலிருந்து வந்த விருந்தாளியாகவே எண்ணுகிறான். ஏனென்றால் அவனுக்குத் தன்னுடைய பரம நண்பனான இறைவனிடத்தில் காதல் இருக்கிறது. அது அவனை எங்கும் நகரவிடாது. இந்த உண்மையை அனுபவம் பெற்றவர்கள் அறிகிறார்கள்.

2315. வழி திறந்திருக்கிறது. உண்மை ஒளிதருகிறது. யார் உன்னை அழைக்கிறாரோ, அதே ஆண்டவன் உன்னுடைய வேண்டுகோளையும் செவிமடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். பிறகு ஸந்தேகம் எதற்கு? நேரத்தை இழப்பதனால் என்ன பயன்? உனக்கு மோஹமா? அல்லது சோம்பேறித்தனமா?

2316. நற்குணம், இன்பம் தரும். துர்குணம் துயரம் தரும். சித்தத்தின் அமைதியே ஸுகம். அதன் அமைதியின்மையே துயரம். எனவே எந்த வழியிலேயும் துர்குணங்களை வெளியேற்றி நற்குணங்களை ஏற்றுக்கொள். இதனால் உண்மையான அமைதிகிட்டும்.

2317. பக்தன் உண்மையான ஈடுபாட்டுடன் தெய்வ அன்பின் ஸாதனையைத் தொடங்கும்பொழுது அவனுக்கு அதன் இனிமையின் ஸுகம் கிடைக்கிறது.

2318. நீ சாந்தியையும், ஆனந்தத்தையும் தேடித் திரிகிறாய். ஆனால் இந்த உலக இன்பங்களில் ஆழ்ந்து திரிகிறாய். அடே அசடே! நீ எங்கே சென்று அடைவாய்? இந்த இரண்டும் ப்ரபுவினுடைய பொக்கிஷத்திலேயே இருக்கின்றன.

2319. நீ ஸாதனைக் கடலில் உன்னையே எறிந்துவிடு. ஸுகம், துக்கம் என்று பாராட்டாதே. தைரியம், உறுதி கொள்வாயானால். இறைவன் தயை என்ற கப்பலை வைத்துக் கொண்டு எப்பொழுதும் உன்னிடம் இருப்பார்.

2320. ஆண்டவன் அருகே செல்வதற்கு முதல்படி அவர் ஆட்சியில் நம்பிக்கை. கடைசிப்படி அவரிடமே நம்பிக்கை.

2321. இரண்டு வகையான ஸாதகர்கள் இருக்கிறார்கள் -

உலக ஸாதகர்கள், தெய்வ ஸாதகர்கள். உலக ஸாதகர்கள் உலகைத்தான் அறிகிறார்கள். அதை மகிழ்விப்பதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் தெய்வ ஸாதகர்கள் இறைவனை அறிகிறார்கள். எனவே தன் ஒவ்வொரு மூச்சையும் கூட அவன் இன்பத்துக்காகவே விடுகிறார்கள்.

2322. சிறந்த மனிதர்கள் இருவகைப்படுவர். ஒருவகையினர் ஆண்டவனைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் அறியாதவர்கள், விரும்பாதவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் ஆண்டவனின் நியதியை நம்புபவர்கள். இவர்களுள் முதலாமவர் உயர்ந்த வகையினர், இரண்டாமவர் தாழ்ந்த வகையினர்.

2323. தெய்வ பக்தர்களின் சிறந்த உடை மூன்று

வகையாக இருக்கிறது. 1.தூய்மை, 2.பணிவு, 3. ஆண்டவனிடம் அசையாத நம்பிக்கை.

2324. எவன் இன்பங்களின் இடையே இருக்க விரும்புகிறானோ, அவன் தெய்வத்தின் அருகில் இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவன்.

2325. உண்மையான நன்மை எதில் இருக்கிறது என்பதை நீ அறிந்துவிட்டால். நீ அதையே தேடுவாய். அப்பொழுது உன்னுடைய செருக்கு இளக ஆரம்பிக்கும். உன்னுடைய குறைபாடுகள் எதிரே வரும். இந்த நிலையில் நீ தீனனாக ஆகி ஆண்டவனின் உதவியை நாடுவாய். ஆண்டவன் கண்டிப்பாய் உதவுவார். (தீனன் - தன் இயலாமையை அறிந்து உதவி கேட்பவன்)

2326. உன்னுடைய இதயத்தைப் பகவானிடத்திலிருந்து தனித்து எடுத்து செருக்கையும், தன்முனைப்பையும் பொடிப்பொடி ஆக்க வேண்டும். அதுதான் உண்மையான இறைவனை நம்பும் எளிமை. தெய்வத்திடத்தில் தான் உன்னுடைய எளிமை (இயலாமை) காட்டப்பட வேண்டும். இன்பத்துக்காகக் (அதைப் பெற) கெஞ்சக் கூடாது.

2327. உண்மையான, கடமை உணர்ச்சியுடன் செய்யப்படும் செயலில்தான் ஸுகம் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலும் தன்னுடைய உயிர்க் காதலனான இறைவனை மகிழ்விக்கும் செயலில் கிடைக்கிற இன்பம் போன்ற ஸுகம் இல்லை.

2328. எந்த மனிதன் சிறிய பாவங்களைச் சாதாரணமாக எண்ணிச் செய்து கொண்டே போகிறானோ, அவன் போகப்போக, பெரிய பெரிய பாவங்களைச் செய்து பேராபத்தில் விழுந்துவிடுவான்.

2329. நீ தெய்வத்திடம் அன்பு கொண்டவனாய் இருந்தால் அல்லது அவன் அருளைப் பெற விரும்பினால், எந்த நல்ல செயல் புரிந்தாலும் மக்களின் பாராட்டையும், கைதட்டலையும் எதிர்பார்த்துச் செய்யாதே. உன்னைப் பிறர்

(ஆதரிசமாக) கொள்ள வேண்டும் என்றோ அல்லது உலகியல் மதிப்பின் ஏதாவது ஒரு கருத்தைக் கொண்டோ செய்யாதே. எந்தப் பொருளையும் விரும்பாமலே இரு. இல்லையென்றால் ஏமாந்துவிடுவாய்.

2330. நீ எந்த நல்ல செயலைச் செய்தாலும், இந்த முழு உலகிலும் ஈசன் உனக்கு இந்த வேலையைக் கொடுத்து இருக்கிறார் என்று எண்ணிச் செய். அவர் உன்னிடம் மட்டும் தனியாக அந்த வேலையை கொடுத்தார் என்று எண்ணி, அமைதியுடன் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிரு.

2331. மனிதன் வாழ்வில் எவ்வளவு நாட்கள் எஞ்சி இருக்கின்றனவோ, அவைகளையாவது நல்ல வழியில் செலவழிக்க வேண்டும். அப்போது ஆண்டவன் முன்னே செய்த எல்லாத் தவறுகளையும், பாவங்களையும் துடைத்துக் கழுவிவிட்டு அவனை மன்னிப்பார். தன்னுடையவனாக ஏற்றுக் கொள்வார்.

2332. கௌரவம், பெருமை இவற்றை அடைவதில் மனதிற்கு இன்பம் ஏற்பட்டால். நீ அவற்றை விரும்புகிறாய் என்று பொருள். மேல் எழுந்தவாரியாக அது தெரியாமல் இருக்கலாம். உலகுக்கு உதவுகிறேன் என்று சொல்லிப் பாராட்டையும், பெருமையையும் ஏற்றுக் கொள்வது இன்னும் ஏமாற்றமான விஷயம்.

2333. எவர் தன் புகழைக் கேட்டுச் சற்றுக்கூட மகிழ்ச்சி என்கிற மனவேறுபாட்டால் பீடிக்கப்படாமல் இருப்பார்களோ, மேலும் நிந்தனையைக் கேட்டவுடன் தைரியமாக ஆழ்ந்து தன்னை சோதித்துக் கொள்ளத் தொடங்குகிறார்களோ, அவர்களே உண்மையான திறமை உள்ள ஸாதகர்கள்.

2334. மனிதன் ஒருபொழுதும் எந்தக் குற்றச் செயலையும் மறைந்தும் செய்யக் கூடாது. பகவானுடைய பார்வையில் எது குற்றமாகுமோ, அதைச் செய்யக் கூடாது.

2335. உண்மையான ஸாதகன், ப்ரபுவின் அன்புக்கு ஆட்படாத வரையில் மக்களுக்கு தன் முகத்தைக் கூடக் காட்ட விரும்புவதில்லை. அவனைப் பேசத் தூண்டினாலும்

அவன் பேசுவதில்லை. விபத்து ஏற்பட்டால் வருந்துவதில்லை. சொத்துச் சேர்ந்தால் மகிழ்ச்சியால் பூரிப்பதில்லை. தான் அஞ்சுவதுமில்லை. அச்சுறுத்துவது மில்லை. யாரிடமும் வாக்கை அளிப்பதுமில்லை. வாக்கைக் கேட்பதுமில்லை. பேசாமல் தன்னுடைய நேர்வழியில் செல்கிறான். இது ஸாதகர்களின் நிலை. ஸித்தர்களின் நிலையை ஸித்தரே அறிவர்.

2336. எல்லாவற்றையும் இழந்தும் மனிதன் தெய்வ பக்தியை பெற்று விட்டான் எனில், மேலும் ஆண்டவன் ஸந்நிதியை அடைய ஏக்கப் பரபரப்புக் கொண்டான் என்றால், அவன் வாழ்வு பொருள் உள்ளதாக ஆயிற்று என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

2337. அச்சத்தில் பலவகை உண்டு. உன்னைப் பாவங்களிலிருந்து தடுக்கும் அச்சத்தை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்.

2338. ஆசையும் பலவகைப்பட்டது. எந்த ஆசை உன்னை ஆண்டவனுடைய வழியில் செலுத்துமோ, அதை நண்பனாகக் கொள்.

2339. எவன் உலகியல் பேச்சுக்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இன்பப்பிரியர்களுக்கு இடையே வசிக்கிறானோ, அவனுடைய அந்தக்கரணம் ஸாதனையின் ஸுகத்தை அறியமுடியாது.

2340. சூழ்நிலை நல்லதாகட்டும். துயரங்கள் இல்லா திருக்கட்டும். தெய்வம் என்னுடைய ஓவ்வொரு விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றட்டும். அப்போது நான் பஜனை செய்வேன்'' என்று கருதுவது மனம் தரும் ஏமாற்றம். நீ ஈஸ்வரனை பஜனை செய்வதை விரும்புகிறாயா? அல்லது உலகியல் சௌகாரியத்தையா?

2341. 'நான் என்னுடைய ஸாதனையின் பலத்தினாலேயே தெய்வத்தை அடைந்துவிடுவேன்'. என்று எண்ணினால் அவன் பொய்யான கர்வத்தின் குழியில் விழுந்துவிடுகிறான். அதே நேரத்தில் ஸாதனை

இல்லாமலேயே ஆண்டவனை அடைய விரும்புபவன் ஆசையும் கெடுதலானது.

2342. இந்த உலகு தரும் எந்த நிலைகளிலிருந்தும் அந்தக்கரணத்தை விடுவித்து, ஸச்சிதானந்தமயமான தெய்வத்திடமே அமைதியைத் தேடிப் பெறுவது தான் மனிதனின் உண்மையான தர்மமாகும்.

2343. பகவானுடைய மகிமை மூன்றுவிதமாகப் பாடப் படலாம். 1. அந்தக்கரணம் சேராமலேயே நாவினால் பாடுவது. 2. அந்தக்கரணத்தில் இணைந்து நாவால் பாடுவது; இதில் விரைவிலேயே தெய்வத்தின் அருள் கிட்டுகிறது. 3. அந்தக் காரணத்தால் மட்டுமே பாடுவது. அதாவது ப்ரபுவின் குணம் பாடுவதில் மனம், புத்தி இரண்டுமே ஈடுபட்டிருப்பது. இதன் மஹிமையை ப்ரபுவே அறிவார்.

2344. எந்த ஞானம் உன்னை தர்மத்திலும், நல்ல ஆசாரத்திலும் இருக்கத் தூண்டுகிறதோ, அதுவே உண்மையான ஞானம். ஆண்டவனிடம் மேலும் மேலும் அதிகமாக வணக்கத்தை ஏற்படுத்துகிற நம்பிக்கையே, உண்மையான நம்பிக்கை.

2345. எவருக்குத் தெய்வத்தைவிட்டு வேறு எந்தப் பொருளிலும் பற்று இல்லையோ, அவர்கள் தான் உண்மையான பெரியோர்கள் மஹாத்மாக்கள்.

2346. மனிதன் பச்சாதாபத்திற்குத் தயாராகாத வரையில் மன்னிப்பை வேண்டக் கூடாது. ஏனென்றால் உடலாலும், மனதாலும் உபாஸனை செய்யாத வரையில் பாவங்கள் தொலையா. மேலும் மனமும் சரியான பாதையில் செல்லாது.

2347. இந்த உலகம் “நாய் நக்குகிற” பொருளைப் போன்றது. பல நாய்கள் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து எச்சில் இலைகளை நக்குகின்றன. இந்தப் போக அனுபவத்தில் எப்பொழுதும் அமிழ்ந்து இருக்கின்ற மனிதர்கள் நாய்களைத் விட மட்டமானவர்கள். ஏனென்றால் நாய்கள் நக்கி முடித்தவுடன் ஓடிவிடுகின்றன. ஆனால் இந்த மனிதனோ,

இருந்த இடத்திலேயே செய்ததையே செய்து
கொண்டிருக்கிறான்.

2348. தெய்வீக குணங்களில் பற்று ஏற்படுவது தான்
தெய்வ அன்பின் முதல் உருவம்.

2349.காசைத் தப்பான உபயோகத்திலிருந்து தடுப்பதை
விட நாக்கைத் தவறான உபயோகத்திலிருந்து தடுப்பது
மிகவும் கடினம்.

2350. தெய்வத்தின் தோற்றம் இல்லாத எந்தப்
பொருளும் உலகில் கிடையாது.

2351.ஜாக்கிரதை! ஒரு பைசா (காலணா) ஸம்பாதித்
தாலும் கூட நியாயமான முறையில் சம்பாதி. பணத்தை நல்ல
வழியில் செலவிடு.

2352. இரண்டு உண்மைகளை முழுவதுமாக நம்பு.
1. உனக்கு என்று எது ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அது நீ ஓடினாலும்
உன்னிடம் வந்து சேரும். 2. மற்றவருக்கு என்று ஏற்பட்டதை
நீ, கோடி முயற்சிகள் செய்தபோதிலும், அடைய முடியாது.

2353. நீ மிகவும் மோசமான காலத்தில் இருக்கிறாய்.
இந்தக் காலத்து மனிதர்கள் வேலை செய்வதில்லை. ஆனால்
பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். தர்மத்தை அனுஷ்டிப்
பதற்கு மாறாக அர்த்தமற்ற அறிவைப் பெறுவதிலும்,
சொல்லிக் கொடுப்பதிலும் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

2354.ப்ரபுவினுடைய பிரியத்தைத் தேடிப்பெற
வேண்டும். அதைவிட்டு இன்று மக்கள் உலகத்தின்
பாராட்டைப் பெறுவதற்கு ஓடி வியர்க்கிறார்கள். சிந்தாமணி
போன்ற ப்ரபுவின் கிருபையை மறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

2355. இந்த சமயத்தில் மௌனமாக எம்பெருமானை
ஸ்மரித்துக் கொண்டு, அவரது கருணையையே பற்றாசாகக்
கொண்டு, வாழ்வை அவரிடம் ஒப்படைப்பதே தக்கது.
பேரருளாளர் நடத்திச் செல்வார்.

2356. அதிக உழைப்பினால் உடல்நலம்
கெடுவதில்லை. உடல்நலம் கெடுவது பதற்றம், கவலை,
அச்சம், சிந்தனை, மனநிறைவின்மை இவற்றால்தான்.

2357. ஒரு சொல் உன் வாயைவிட்டு வெளியேறாதவரை அது உன் வசத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் வாயிலிருந்து வெளியே வந்துவிட்டால் நீ அதன்பிடியில் வந்துவிடுகிறாய்.

2358. நாவை அடக்கிவிட்டால் புலன்களும் எளிதாக உன் வசப்பட்டுவிடும். நீ உலகத்தின் பகைமையிலிருந்து தப்பிக் கொள்வாய்.

2359. இரண்டு மனிதர்கள் பேசும்போது இடையிலே பேசாதே. தன்னுடைய அறிவை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட முயலாதே. மற்றவர்கள் பேச்சை வெட்டிப் பேசும் பேச்சை நீ பேசவே பேசாதே. அதே போல் மற்றவரை மட்டப்படுத்தும் பேச்சையும் பேசாதே. தன்னுடைய பெருமை, தன் குலப்பெருமை இவற்றை அளக்காதே. மற்றவர் அவ்விதம் செய்தாலும் அவரைக் கெட்டவர் என்று சொல்லாதே. உரத்த குரலில் பேசாதே. கேட்பவர் நீ அதிகாரம் செய்கிறாய் என்றோ, தன்னை அவமானப் படுத்துகிறாய் என்றோ எண்ணாதவாறு அப்படிப்பட்ட குரலிலும், கருத்திலும் பேசு.

2360. தன்னுடைய உறவினர்கள் அல்லது அண்டை அயலாரைப் பற்றி ஏதாவது புகழ் இருந்தால் அந்த நேரத்தில் சொல். ஆனால் மற்ற நேரத்தில் இயன்றவரை சர்ச்சை செய்யாமலே விட்டுவிடு.

2361. வாயால் பொய்யைப் பேசவே பேசாதே. உண்மையையும் கூட தேவையின்றிப் பேசாதே. அதிகம் பேசுவதனால் சொல்லின் சக்தி குறைந்துவிடுகிறது.

2362. ஈசனுடைய பெயரையும், அவர் குணங்களையும் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிரு. இதைக் கூட உன்மனதிற்குள் ளேயே செய்தாயானால், அது இன்னும் நல்லதாய் இருக்கும்.

2363. கடவுள் நமக்கு கண்களையும் காதுகளையும் இரண்டு இரண்டு கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் ஒரு நாக்கைத் தான் கொடுத்திருக்கிறார் இவை நான்கு விஷயங்களை பார்த்துக் கேட்டால் ஒரு வார்த்தை பேசு.

2364. மரத்தின் இலைகள் அதிகமானால் பழங்கள் குறைவாய் இருக்கும் எவன் அதிகம் பேசுகிறானோ, அவன் வேலைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கும்.

2365. அதிகம் கேள்விகள் கேட்பது அறிவுடைமை அல்ல. மஹாத்மாக்களிடம் ஒரு வார்த்தை கேட்டுக் கொள். அதை உயிருள்ள வரை பின்பற்றி நட.

2366. ஆரியப் பெண் நல்ல குடிப்பெண் கணவனால் துறக்கப்பட்டபோதிலும் அவனுடைய நன்மையையே வேண்டுகிறாள். அதையே தன்னுடைய சௌபாக்யமாகவும் எண்ணுகிறாள். பக்தனும் பகவானிடத்தில் அவ்விதமே நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

2367. கேட்காமல் இருக்கும்போது யாருக்கும் உபதேசம் செய்யாதே அல்லது அறிவுரை கொடுக்கப் போகாதே.

2368. எந்த மனிதன் நல்ல அறிவுரையைக் கேட்பதில்லையோ, அவனுக்கு சீ சீ! என்று இழிவுபட நேரிடுகிறது.

2369. அசட்டுத்தனத்திற்கு ஈராறு அடையாளங்கள். 1. தெய்வத்தை மறப்பது, 2. நேரத்தின் மதிப்பை அறியாதது, 3. தன்னைப் பெரியவனாகக் கருதுவது, 4. தனித்துப் பேசுபவர்கள் இடையே சென்று அமர்வது, 5. பெரியவர்களைப் பரிஹசிப்பது, 6. தன் நிலைமைக்கு அதிகமாக செலவு செய்தல், 7. கூட்டத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் உட்கார் முயற்சி செய்தல், 8. அதிகம் பேசுதல், அதுவும் பிறருக்குப் பிடிக்காதபடி பேசுதல், 9. மற்றவரிடத்தில் கடன் வாங்கி அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முயலாதிருத்தல், 10. அழையாமலேயே ஒரு விருந்துக்குப் போதல், 11. அதிதியாகச் சென்று அந்த வீட்டின் யஜமானனையே அதிகாரம் செய்தல், 12. பெண்கள் அவயவங்களைப் பார்க்க முயலுதல், 13. இந்த குற்றங்களிலிருந்து தப்பியிருப்பவன் அநேக ஆபத்துக்களிலிருந்து எளிதாகத் தப்பிவிட முடியும்.

2370. முடிந்த வரையில் நண்பர்களிடத்தில் கொடுக்கல், வாங்கல் வைத்துக் கொள்ளாதே.

2371. தன்னுடைய வருவாயில் பத்தில் ஒரு பகுதி, இல்லை என்றால் குறைந்தது பதினாறில் ஒரு பங்காவது ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்று தனியாக எடுத்து வை. இல்லையென்றால் அந்த ஸம்பாத்தியம் அசுத்தமாக இருக்கும் அதனால் நமக்கு ஆன்ம ஸுகம் கிடைக்காது.

2372. யாருக்கும் தானம் கொடுத்துவிட்டு, அவனுக்கு ஏதோ நீ உபகாரம் செய்ததாகக் கருதாதே. அதைக் கடவுள்தான் கொடுத்தார். அதைப் பெறுவதற்கு அவன் தகுதி உள்ளவன். நீ இடையே நிமித்தமாகவே இருந்தாய்.

2373. தரித்திரன், முடவன், நோயாளி, அனாதை, ஆபத்தில் சிக்கியவன் இவர்களைத் தங்களைவிடக் குறைவாக எண்ணாதே. அவர்களை வெறுக்காதே. அவர்களுக்குத் தொண்டு செய். அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடு. அப்படிவர வேண்டாம், இருந்தாலும் உனக்கு வாழ்வில் அந்த நிலை வரலாம்!

2374. தன்னுடைய புகழைக் கேட்டு அதில் இன்பச் சுவை காணாதே. நிந்தனையைக் கேட்டு வருத்தமோ, கோபமோ கொள்ளாதே.

2375. மற்றவர்களுடைய குணத்தைக் கேட்டு சந்தோஷம் அடை. அவைகளை நீயும் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்.

2376. மற்றவர்களின் கெட்ட குணங்களைக் கேட்டுச் சந்தோஷம் அடையாதே. நீயும் அவைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டிரு.

2377. நல்லவர்களைப் பார்த்து மற்றவர்களுடைய நற்குணங்களைக் கேட்டு, மற்றவர்கள் ஸுகமாயிருப்பதைக் கண்டு யார் மகிழ்கிறார்களோ, அவர்கள் மேல் தெய்வத்தின் தயவு பொழிகிறது.

2378. இங்கு நாம் கொள்ளும் உறவெல்லாம் நாமாக ஏற்றி வைத்துக் கொண்டது. தங்கள், தங்கள் கருமப் பயனைத் துய்க்க உயிர்கள் மாறுபட்ட பிறவிகளில் இந்த உலகத்திற்கு

வருகிறார்கள். பயனைத் துய்த்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இதில் அழுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

2379. எவன் தன் விருப்பத்தை வெற்றி கொண்டானோ, அவன் ஏழையாய் இருந்தாலும் ஏற்றமிகு அரசனே. இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டவன் பேரரசனாயிருந்தாலும் பிச்சைக்காரனே.

2380. அபிமானம், மிகப் பெரிய பகைவன். எவன் இதயத்தில் அபிமானம் குடி வருகிறதோ, அவனுடைய நற்குணமாகிற சொத்து அழிந்துவிடுகிறது.

2381. உனக்கு ஆற்றல் தான் எவ்வளவு? எண்ணிப்பார். தெய்வத்தின் தயவு இல்லாமல் உன் மனித முயற்சியால் என்ன செய்துவிடுவாய்? நடப்பதெல்லாம் அவன் சக்தியினாலேயே. நீ ஒரு பொருளே அல்ல. இதை மீண்டும் மீண்டும் எண்ணினால் கர்வம் தொலைந்து விடும்.

2382. கடவுள் அபிமானத்தை (கர்வத்தை) வெறுக்கிறார். தைனியத்தை நேசிக்கிறார். அவர் பெயரே தீனபந்து. கர்வபந்து அல்ல.

2383. ஒருவனது குணங்கள் காரணமாக அவனை மற்றவர் பெரியவன் என்று சொன்னால் அவன் பெரியவன். நாமே “நம்மைப் பெரியவன்” என்று எண்ணிக் கொள்வது வடிகட்டின முட்டாள்தனம்.

2384. பகவான் எல்லோரையும் விடப் பெரியவர். அவருடைய பெருமை கூட, மகரிஷி உதைத்ததை அவர் மகிழ்ச்சியோடு தாங்கிக் கொண்ட பிறகுதான் வெளியே பரவிற்று.

2385. மரணம், உடலுக்கு நிச்சயமாக ஏற்படக்கூடிய வளர்ச்சி எல்லை. இரண்டு நாட்கள் முன்போ, பின்போ எல்லோருக்கும் இந்தக் கதி ஏற்படவே செய்யும். மக்கள் அழுவதற்கு அவர்களுடைய பற்றும், சுயநலமுமே காரணம். இந்த இரண்டும் அற்றவனுக்குப் பிரிவில் கொஞ்சம் கூட வருத்தம் ஏற்படுவதில்லை.

2386. தெய்வத்திடத்தில் பக்தி, அவர் பெயரின் ஜபம்,

தன் வீட்டில் அவனுக்கு பூஜை இவற்றைச் செய்ய எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆண், பெண் அனைவருக்குமே இது மங்களம் தரக்கூடியச் செயல். யாரையும் பகவானுக்கு பக்தியும், பூஜையும், செய்வதிலிருந்து தடுப்பது பாவகாரியம். இதனால் விளைவது துக்கமேதான்.

2387. விபத்து உன்னுடைய அன்பின் உரைகல். விபத்தில் அகப்பட்ட உறவினரிடம் உன்னுடைய அன்பு அதிகரித்தால், அது உன்னை அபிமானம் அற்றவனாக ஆக்கிப் பணிவுடன் அவர்களுக்குச் சேவை செய்யக் கட்டாயப்படுத்தும். அப்பொழுது நீ தெரிந்து கொள், உன்னுடைய அன்பு “அசல்” தான் என்று.

2388. செதுக்காமல் அழகான மூர்த்தி செய்ய முடியாது.

இடுக்கண்களில் அகப்பட்டுப் பண்படாமல் மனிதருடைய இதயம் அழகு பெறுவதில்லை.

2389. விபத்தைக் கண்டு நம்பிக்கை இழந்தவனாக ஆகாதே. நெல்லை உற்பத்தி செய்து உலகத்துக்கு ஸுகம் தரும் நீர்த்துளிகள், கறுத்த மேகங்களிலிருந்தே விழுகின்றன என்பதை நினைவில் கொள்.

2390. அஞ்சுகிறவர்களுக்குத்தான் ஆபத்து அதிகம் துயர் தருகிறது. திடமான மனது கொண்டு உலகத்தின் அழிவுத் தன்மையை உணர்கின்றவன், ஒவ்வொரு செயலிலும் தெய்வத்தின் தயவை உணர்ந்து அஞ்சாதிருப்பவன் எவனோ, அவனுக்கு அந்த ஆபத்து மலர்ப்படுக்கை போன்றது.

2391. இடுக்கண் வந்தபோது அதை எதிர்க்க ஆற்றல் இருந்தால் பதற்றம் கொள்ளாமல், உன்னுடைய முழு ஆற்றலையும் செலவழித்து அந்த ஆபத்தைச் சமாளி. உன்னுடைய பலம் அதை அழிக்க முடியாது என்றாலும், அதற்காக அழாதே. விபத்து நிச்சயம் உன்னை ஒருமுறை ஆட்டிப் பார்க்க முயலும். ஆனால் பிறகு அது தானே ஒழிந்துவிடும்.

2392. வழி நடப்பவன், தொலைவில் மலையைப் பார்த்துவிட்டு பயந்து நடுங்குகிறான். 'இதை நான் எப்படித் தாண்டப் போகிறேன்?' என்று கவலைப்படுகிறான். ஆனால் அருகில் சென்று பார்த்தால் அவ்வளவு கடினமாகத் தோன்றுவதில்லை. அந்த மலையின் நிலையில் தான் விபத்தும் இருக்கிறது. அச்சத்தால் அதைப் பார்த்து மனிதன் பதறித் துயருறுகிறான். ஆபத்துக்கள் உண்மையிலேயே நம் தலைமேல் விழுந்துவிடும் போது தைரியமாக இருந்தால் கொஞ்சமே துயரம் தந்துவிட்டு அழிந்து போகும்.

2393. ஆபத்து வரும் பொழுது ஐந்து வகைகளில் பின்வருமாறு யோசி - 1. இது உன்னுடைய கருமத்தின் பயன். அனுபவித்து விட்டால் கருமத்தின் கட்டிலிருந்து விடுபட்டுப் போவாய். 2. அது உன்னுடைய நம்பிக்கைக்கு ஒரு உரைகல்.

நீ அஞ்சாமல் இருந்தால் தெய்வத்தின் அருள் கிடைக்கும். 3. விபத்து என்பது மங்களமயமான தெய்வத்தின் கட்டளை. அவர் கட்டளைகள் எல்லாமே நன்மை தருபவைதான். இந்தத் தொல்லையிலும் நன்மையே இருக்கும். 4. வந்த இடுக்கண் உனக்கு வர வேண்டியதுதான். இதில் புதிது ஒன்றுமில்லை. ஏற்கனவே கடவுளால் படைத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு காட்சியே உனக்கு எதிரே வருகிறது. 5. எந்த உடலை, எந்தப் பெயரை, இந்த இரண்டும் சேர்ந்து ஏற்பட்ட எந்த உறவை நீ உண்மை என்று பதறுகிறாயோ, அந்த உடல், பெயர், உறவு எல்லாம் ஆரோபங்களே, (வந்தேறிகள்) இந்தப்பிறவிக்கு முன்பும் உனக்குப் பெயர், உருவம், உறவு எல்லாம் இருந்தன. இன்று அவற்றுடன் உனக்கு ஒரு ஸம்பந்தமும் இல்லை. அதேபோல் தான் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்ற இவையும் விபத்துக்கு அஞ்சுவது முட்டாள் தனமாகும். அது உடல், பெயர், அவற்றின் ஸம்பந்தம், இவைகளைக் கொண்டுதான் ஏற்படுகிறது.

2394. கட்டளை, கட்டளையிடுபவன் இரண்டும் ஒன்றே என்பதுதான் அசல் வார்த்தை. விபத்தின் உருவத்தில் வந்தது உண்மையில் கடவுளே தான்.

2395. பெரியவர்கள், முதியவர்கள், இவர்களுக்கு மரியாதை காட்டு. சிறியவர்கள் மேல் அன்பு காட்டு; அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடு. அறிவாளிகளிடம் அறிவுரை கேட்டுக் கொள். அசடர்களிடம் ஒருபொழுதும் சேராது. இந்த நான்கு கட்டளைகளையும் நினைவில் வை.

2396. பின்வரும் நான்கு பொருட்கள் முதலில் வலிவற்றவனாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனால் பொருட்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் பெரிய துயரக் குழியில் கொண்டு தள்ளிவிடும். நெருப்பு, நோய், கடன், பாவம்.

2397. 1. ஸத்ஸங்கம், 2. சந்தோஷம், 3. தானம், 4. தயவு, இவை நான்கையும் எப்பொழுதும் செய்து கொண்டிரு.

2398. நான்கு நிலைகளில் மனிதன் கெடுகிறான். அவை இளமை, பணம், அதிகாரம், அவிவேகம், இந்த நான்கையும் பற்றி விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

2399. பின்வரும் நான்கு பொருட்கள் பெரிய பாக்யம் இருந்தால்தான் கிடைக்கும். 1. தெய்வத்தை நினைக்கும் பழக்கம், 2. ஸாதுக்களுடைய சேர்க்கை, 3. நடத்தையில் தூய்மை, 4. பெருந்தன்மை.

2400. பின்வரும் நான்கு குணங்கள் கிடைப்பது மிகவும் கடினம். 1. பணத்தில் தூய்மை, 2. தானம் கொடுக்கும் போது பணிவு, 3. வீரத்தனத்தில் தயவு, 4. அதிகாரத்தில் கர்வமின்மை.

2401. 1. அடக்கப்படாத மனம், 2. பகைவன் காட்டும் பிரியம் 3. சுயநலம் கொண்டவனின் முகஸ்துதி, 4. கடைவிரித்திருக்கும் சோதிடக்காரன் - இந்த நான்கின் மேலும் நம்பிக்கை வைக்காதே.

2402. தெய்வம், உண்மை, தன்முயற்சி, சுயநலம் இல்லாத நண்பன் - இந்நான்கின் மேல் நம்பிக்கை வை.

2403. 1. வாயிலிருந்து வெளியேறிய வார்த்தை, 2. விடுபட்ட அம்பு, 3. கழிந்த ஆயுள், 4. அழிந்த அறிவின்மை - இந்நான்கும் போனால் திரும்ப வராது.

2404. 1. மற்றவர் உனக்குச் செய்த உதவி, 2. மற்றவருக்கு நீ செய்த தீங்கு, 3. மரணம், 4. தெய்வம் - இந்நான்கையும் நினைவில் வை. (இரண்டாவது தவிர்ப்பதற்காக. அவன் தீங்கு செய்தால் மன்னிக்க; மூன்றாவது அதை எண்ணி விரைவிலேயே புண்ணியப் பணிகள் செய்ய; நான்காவது அவரைத் துணைக் கொள்ள.)

2405. நாஸ்திகன் அநியாயத்தால் வந்த செல்வம், இளம்பெண், மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு - இந்நான்கின் சேர்க்கையிலிருந்தும் தப்ப முயற்சி செய்.

2406. பின்வரும் நான்கும் தாமாகவே வருபவை - 1. ஸுகம், 2. துக்கம், 3. வாழ்க்கைக்குப் பொருள், 4. மரணம்.

2407. பணத்தேவை, வறுமை, போர், கெட்ட பெயர் - இந்நான்கு நிலைகளிலும் முறையே நண்பன், மனைவி, வீரன், உறவினர்கள் பற்றிய உண்மை தெரிய வருகிறது.

2408. செல்வத்துடன் இரண்டு கொள்ளையர்கள் இணைந்து இருந்து கொண்டு தெய்வீகக் குணங்களைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். ஒன்று அபிமானம், மற்றொன்று முகஸ்துதி செய்கின்றவர்கள்.

2409. உலகில் மக்கள் மாறிக்கொண்டேயிருக்கும் (சஞ்சலகுணம் கொண்ட) லக்ஷ்மிக்குப் பின்னால் எவ்வளவு ஓடி முயற்சி செய்து தேய்கிறார்களோ, அந்த உழைப்பில் நூற்றில் ஒரு பங்காவது பரமார்த்தத்துக்காகச் செய்தால், அவர்களுக்கு மாறாத செல்வம் கிடைத்துவிடும்.

2410. பாவம் யார் செய்வதும் கெட்டதுதான். ஆனால் வித்வான் பாவம் செய்வது மிக கெடுதல். குருட்டு அறிவிலி கண் இல்லாமை காரணமாக வழியை மறக்கிறான் ஆனால் படித்தவனோ இரண்டு கண்கள் இருந்தும் கிணற்றில் சென்று விழுகிறான்.

2411. உன்னிடம் யாராவது தீராத பகைமை கொண்டிருந்தால், உன்னுடைய எந்தச் செயலாலும் அவனுக்குத் தீங்கு ஏதும் வராமல், அவனுக்கு துயரம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள். அப்பொழுதும் அவன் அப்படியே இருந்தால் மனதை வருத்திக் கொள்ளாதே. அவன் பேரில் தொடர்ந்து கருணையுடன் அன்பு வை.

2412. உன் முன்வினை காரணமாகாத வரை யாரும் உனக்கு எந்த இடையூறும் செய்ய முடியாது. அப்படியாராவது செய்தால், அவன் நிமித்தம் தான், அவன் இரக்கத்துக்குரியவன் என்று எண்ணிக்கொள் (நிமித்தம் - கருவி)

2413. சினம் நால் வகைப்பட்டது. 1. இரும்பில் விழுந்த கோடு போன்றது, 2. கல்லில் கோடு போன்றது, 3. மணலில் கோடு போன்றது, 4. நீரில் கோடு போல் அமைவது. இரும்பின் கோட்டுக்குச் சமம் தாமஸ குணம் படைத்தவர்களுடைய சினம். அது பிறவிகளில்கூடத் தொடரும். ராஜஸ குணம் படைத்தவர்கள் கோபம் கல்லில் வடு போன்றது. சில நாட்களில் அது அழிந்து விடும். ஸத்துவ குணம் படைத்த உயர்ந்தவர்கள் கோபம் மணலில் வரைந்த கோடு. காற்றில்

கலைந்து அழிந்து விடும் ஸாதுக்கள், (அடியார்கள், மஹாத்மாக்கள்) கோபம் நீரில் கிழித்த கோடுபோல் தோன்றுமே தவிரப் பதியாது.

2414. கெட்டவைகளிலிருந்து தப்ப பதினோரு உபாயங்கள் உண்டு. அவை வருமாறு. 1. தெய்வத்திடம் பிரார்த்தனை செய்தல், 2. ஸத்ஸங்கம், 3. கெட்டவர் ஸங்கத்தில் சேராமை, 4. சோம்பேறித்தனம்; குழப்பம் கொள்ளாமை, 5. நடனம் நாடகம், வினோதக் கூத்துப் பார்க்காதிருத்தல், 6. கெட்ட புத்தகங்களைப் படிக்காதிருத்தல், 7. மனதையும், பொறிகளையும் தவறாகச் செல்வதிலிருந்து தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டிருத்தல், 8. தனித்திருக்கும் போது அவற்றின் போக்கை விழிப்புடன் தடுத்தல், 9. மஹாத்மாக்கள் சொன்னவற்றையும், சாஸ்திரங்களின் கருத்தையும் நினைவில் கொள்ளுதல், 10. தன் நிலையை எல்லா வகையிலும் கவனித்துக் திருத்துதல், 11. மரணம், நரகத்தில் ஏற்படக் கூடிய வேதனைகள், தீய பிறவிகளின் துயரங்கள் இவற்றை நினைத்துப் பார்த்தல்.

2415. எவன் வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான காரியத்தை முதலில் செய்கிறானோ, அவனே அறிவாளி. மனித வாழ்வில் மிகவும் அவசியமான காரியம் தலைவனை எண்ணுதலாகும்.

2416. தெய்வத்தை மகிழ்விக்க, ஆடம்பரம், ஆடை அலங்காரம், சொந்திறன், உபதேசம், கட்டளைகள், போலித்தனம், ஸாதுவாக நடிப்பது ஒன்றும் தேவையில்லை. வேண்டியது களங்கமற்ற மனம்; அதில் நிறைந்த பக்தி - அவ்வளவுதான்.

2417. உயிர் தனியாகவே பிறக்கிறது. தனியாகவே மரணமடைகிறது. புண்ணியத்தின் நற்பயன், பாவம் தரும் துக்கம் இரண்டையும் தனியேதான் துயக்கிறது.

2418. அனைத்திலும் மேலானவர் எம்பெருமான். அவரே நமது உடையவர்; அடைக்கலம் தரத்தக்கவர்; அவரே பரமகதியும், ஆசிரயமும்; அவரே தாயும், தந்தையும், ஒரு நற்குற்றமும்; அவரே மேலான நன்மை செய்பவர்;

உயிருக்குயிராய் அனைத்துமானவர்; அவரொழிய மற்றொன்றில்லை என்று எம்பெருமானிடம் கொள்ளும் இத்தகைய உறவே “அனன்ய யோகம்” எனப்படும்.

2419. குழந்தை தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போது காலால் உதைக்கிறது. கையால் அடிக்கிறது. தாய் அதைக் குற்றமாகவா நினைக்கிறாள்? அதே போல் மனிதன் செய்கிற தவறுகளைக் கடவுள் கண்டு கொள்வதில்லை. ஏனென்றால் நாம் எல்லோரும் அவருக்குப் பிரியமான குழந்தைகள்!

2420. நற்செயல்களில் ஈடுபட்டிரு. கற்பனைச் சுவையில் ஈடுபட்டு அழியாதே.

2421. உலகில் ஸுகம் கண நேரத்தில் அழியக்கூடியது. ஸுகத்திலேயே இறக்கிறவனைத்தான் “ஸுகி” என்று சொல்ல வேண்டும்.

2422. இறப்பதற்கு முன் யாரையும் மஹாத்மா என்று சொல்லிவிடாதே! யார் கண்டார்கள், அவன் எப்போது விழுந்து விடுவான் என்று? உலகியல் குழிகள் நிரம்பியது.

2423. எவன் இதுவரையில் துயருக்கு ஆளானதில்லையோ, அவன் எல்லோரையும்விட பெரிய துயருற்றவன். எவன் ஒரு பொழுதும் வேதனையைச் சகித்துக் கொண்டதில்லையோ, அவன் எல்லோரையும் விட அதிகமான கருணையற்றவன் ஏனென்றால் துயரத்தையும், வேதனையையும் அனுபவிக்காத மனிதர்கள், பிறர் துயரையும், வேதனையையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. மற்றவர் துயரை அறியாதவன் அதன் பயனாகத் துயர் அடைய நேரிடுகிறது.

2424. மற்றவற்றை நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் தெய்வத்தை எண்ணுவதிலும், பிறருக்கு உதவுவதிலும் ஒரு கணம்கூட நேரம் தாழ்த்தாதே.

2425. எப்படி நாம் துவேஷத்தின் மூலமாக உலகை நரகமயமாக ஆக்கிவிடுகிறோமோ, அவ்விதமே அன்பினால் அதைத் ஸ்வர்கத்தைவிடச் சிறந்ததாக ஆக்க முடியும்.

2426. கோபம் ஊட்டப்பட்டாலும் வாஸா

இருந்துவிடுவது புத்திசாலித்தனம். அது பெருமையும் கூட. நாக்கின் வேகத்தை தடுப்பதில் தான் மகிமையிருக்கிறது. இதைவிடச் சிறந்த பெருமை மனிதன் வேகத்தைத் தடுப்பதில் இருக்கிறது.

2427. ஆசையின் வசப்பட்ட மனிதர்கள் கணத்துக்குக் கணம் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆசைக்கு அடிமைகள் முழு உலகத்தின் அடிமைகள். ஆசையைத் தன்னுடைய அடிமை பெண்ணாக்கிக் கொண்டவனுக்கு இந்த முழு உலகமுமே அடிமை போலத்தான்.

2428. மனதை எப்பொழுதும், உன்னைச் சுற்றி எவ்வளவு துயரங்கள், தொல்லைக்குரிய காரணங்கள் இருந்தாலும் அமைதியாக வைத்துக் கொள்.

2429. மூன்று செயல்கள் மிக மகத்துவம் பெற்றவை: அனைத்துயிர்களிடமும் தயவு கொண்டு அவற்றின் துக்கத்தை நீக்குவது; பலமற்ற அனாதைகளுக்கு உதவுவது; பகைவனையும் கூட துக்கத்திலிருந்தும், பழியிலிருந்தும் காப்பாற்றுவது.

2430. பகவான் விஷ்ணுவுக்குப் பக்தி செய்வதே அறம், பொருள் இன்பம், வீடு என்கின்ற உறுதிப் பொருள்களின் வேர் பக்தி தான் பகவானை வசப்படுத்த வழி.

2431. மூன்று செயல்கள் முக்கியம்:- 1. பாவத்தில் எல்லையில்லாதவருத்தம், 2. தருமத்தில் அடங்காததாகம், 3. எல்லாப் பிராணிகளிடமும் உள்ளூர இரக்கம்.

2432. பக்தியில்லாத மனிதன் தங்கத்தாலேயே கடவுளுக்கு அர்ச்சனை செய்தாலும், அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார். எல்லா வருணத்தவருக்குமே பக்தியே மிகச் சிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2433. ஆகாயத்தில் பறப்பது மாதிரியான சித்திகள் இந்திரஜாலம் போன்ற வேடிக்கை தான். பாவம் செய்த தீயவர்களையும் தம் சேர்க்கையினாலும், உபதேசத்தினாலும் நன்னடத்தையுள்ளவர்களாக்கி, ஆன்மிக வழி செல்லும்

மெய்யடியார்களுக்குவதே மஹாத்மாக்களுடைய
உண்மையான ஸித்தியாகும்.

2434. படித்து அதை ஏற்று நடக்காத மனிதனுக்குப் படிப்பு சுமையே, அவனுடன் சேர்வதால் யாருக்கும் எந்தப்பயனும் கிடையாது.

2435. எவன் தனது நன்மையை விரும்பாமலும், பாவத்தின் பயன் துயரம் என்று அறியாமலும், ஈசனை நம்புவதில் தயங்கியவனாயும் இருக்கிறனோ, அவனுக்குச் செய்யும் அறிவுரைகள் வீண்.

2436. விருப்பங்களுக்கு அடிமையாகி விட்டாய்; சுகமும் பெற விரும்புகிறாய்; இது நடக்காத ஒன்று.

2437. பகவானுடைய அன்பு, போகத்தில் பிரியம், இந்த இரண்டுக்குமிடையே உள்ள இடைவெளி, சூரியனுக்கும், இருட்டுக்குமிடையே உள்ள தூரம்.

2438. தெய்வத்தின் இருப்பை ஒத்துக் கொள்ளாது போனால் தர்மத்தின் வேரே காய்ந்துவிடும். தெய்வத்துக்கு இடம் தராத தர்மம் மிக கோரமான அதர்மமாகும்.

2439. எந்த விருப்பங்கள் உன்னுடைய ஆடம்பரங்களையும், போலித்தனங்களையும் விலக்கிவிடுமோ, அவைதான் நலம்பயக்கும் ஆசைகள்.

2440. தன்னுடைய பெயரைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும் என்ற விருப்ப வலையில் விரக்தர்கள் கூட சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் தன்னுடைய குற்றங்களை வெளியிடுகிறவர்கள், அப்படிச் சிக்கினாலும் வெளியே வந்துவிடுகிறார்கள்.

2441. இப்பொழுது நடக்கிற வாழ்கையை மறந்து, கற்பனைகள் நிறைந்த வருங்கால வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை வைக்காதே. அது எவ்வளவு ஆனந்தமயமாகத் தோன்றினாலும் சரி.

2442. பேசிக் காரியம் சாதிக்கப்படுவதில்லை. செயல் செய்வதாலேயே நடக்கிறது.

2443. பேசுகிற பேச்சாளியின் வாழ்க்கையைப் பார்க்காதே. அவன் சொல்வதில் கவனம் செலுத்து.

2444. உனக்குப் புல்லளவு உதவி யாரேனும் செய்தாலும்கூட, அதை மலைபோல் எண்ணு. நீ மலையளவு உதவி செய்தாலும்கூட, அதை ஒரு மணல் போல் எண்ணு.

2445. நீ விரும்பாததைப் பிறருக்குச் செய்யாதே. எனக்கு எதை பிறர் செய்யக் கூடாது. என்று நினைக்கிறேனோ, அதை நான் பிறருக்கு செய்யக் கூடாது.

2446. பிறருக்கு ஏதாவது வேலையை செய்வதாக ஒத்துக் கொண்டால், அதை உன் வேலையைப் போல் உற்சாகத்துடனும், ஈடுபாட்டுடனும் செய்.

2447. பணத்தின் மேல் கொண்ட தாகம், தண்ணீர் தாகத்தை விட அதிகத் துயரம் தருவது. நீருக்கு ஏற்பட்ட வேட்கை, நீர் குடித்தவுடன் அடங்கிவிடும். ஆனால் பணத்தாசை கிடைத்தால் பெருகும்.

2448. உன்னைத் தேடிவருகின்ற, அறிவு பெற விரும்பும் மாணவர்களுக்கு, உன்னுடைய நேரத்துக்கு ஏற்றவாறு உபதேசம் செய். ஆனால் உபதேசம் செய்ய என்றே கச்சை கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திராதே. இது மதிப்புயர்ந்த நேரத்தை இழப்பதாகும்.

2449. தர்மத்தின் பெயரில் மோசடிகளும், பாவச் செயல்களும் செய்பவன்; பொய்யான மதங்களைப் பரப்பி மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறிப்பவன்; இவர்களைப் போல மோசமான பாவிகள் வேறு இல்லை.

2450. துக்கத்தில் துக்கமுற்று, ஸுகத்தில் ஸுகமுற்று இருப்பவன் இரும்பு போன்றவன். துக்கத்திலும் ஸுகமாக இருப்பவன் தங்கம் போன்றவன். துக்கம், ஸுகம் இரண்டிலும் ஒரே மாதிரி இருப்பவன் இரத்தினத்திற்குச் சமம். ஸுகம், துக்கம் என்ற உணர்ச்சியே இல்லாதிருப்பவன் சக்ரவர்த்தி.

2451. சாஸ்திரம் சொல்லும் கருத்துக்கள் மறந்து விட்டாலும் பிறகு நினைவுறுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால்

நன்னடத்தையில் இருந்து ஒரு முறை நழுவிவிட்டாலும், பிறகு சமாளித்துக் கொள்வது கடினமாகும்.

2452. அதர்ம வழியில் சேர்ந்த சொத்தைவிட, நல் நடத்தையுள்ள மனிதனின் வறுமை எவ்வளவோ நல்லது.

2453. மற்றவர்களை அழவிட்டு எந்தச் செல்வம் சேர்க்கப் படுகிறதோ, அது அழுகின்றவன் குரலுடனேயே விடைபெற்று விடும். ஆனால் தர்ம வழியில் சேர்ந்த சொத்து இடையில் ஏதோ காரணமாகக் குறைந்தாலும், இறுதியில் அது பெருகி வளரும்.

2454. நீ உன்னுடைய இதயத்தின் கோணலை விட்டுவிட்டு நேர்மை உடையவனானால், உன்னுடைய செயல்களும் தாமே நேர்மை அடைந்துவிடும்.

2455. இந்த உலகில் மிகமிக மோசமாகத் தோன்றுகிற வைரிகளைக்கூட, மன்னித்து விடுகின்ற குணம் உனக்கு ஏற்பட்டால் தெய்வத்தின் தரிசனம் கிடைக்கும்.

2456. உடல், அறிவு, எழுத்து, விரிவுரை, வீடு, குடும்பம் பெயர், புகழ் என்ற இவை அனைத்தின் பிடியை விட்டுவிடுவதே வேதாந்தம்.

2457. அடியார்களின் இலக்கணங்கள் இவை - 1. மற்றவர்கள் பற்றிப் பேசப்படும் நிந்தனையைப் பொய் என்று எண்ணி, அதைப் பற்றி எங்கும் பேசாதிருத்தல், 2. தன்னுடைய புகழைக் கேட்டு மகிழாது மற்றவர் புகழ்ப்படுவதைக் கேட்டு மகிழ்தல், 3. பிறரது இன்பத்தில் பேரின்பம் கொள்ளுதல், 4. தன்னைவிடச் சிறியவர்களிடம் மென்மையாகவும், கருணையுடனும் நடந்து கொண்டு, அதே சமயம் பெரியவர்களிடம் மரியாதை உணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்ளுதல், 5. விளையாட்டுக்கேனும் யாரிடத்தும் ஏமாற்று வேலை செய்யாதிருத்தல்.

2458. உடை அல்லது வேறு எந்தப் பொருள் மூலமும் அழகைக் கடன் வாங்க முயலாதே. உண்மையான இதயத்தின் அமைதி, மகிழ்ச்சி, உடலின் நோயற்ற நிலை, முகத்தில் சரளமான புன்னகை இவற்றில் தான் அழகு இருக்கிறது.

2459. எந்த மனிதனுக்கு, அவன் நற்செயல்களைச் செய்தும் கூட இழி சொல் கிடைக்கிறதோ, அவன் மிகப் பெரிய பாக்கியவான்.

2460. தான் செய்த நற்செயலுக்கு நன்றி பாராட்டு அல்லது வேறு ஏதாவது பயனை விரும்புகிறவன் மிகமிக அபாக்கியவான். ஏனென்றால் அவன் மிக மதிப்புள்ள நற்கருமங்களை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிடுகிறான்.

2461. உதவி பெற்றவனது மனமகிழ்ச்சியே உதவி யவனுக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய பரிசாகும்.

2462. நீ எல்லோருக்கும் நன்மையே செய். உனக்கு யாரேனும் கெடுதல் செய்தால் அதன் பொறுப்பு அவனுக்கு.

நீ அவனைப் பார்த்து மனதைக் கறைப்படுத்திக் கொண்டு கடமையிலிருந்து வழுவாதே.

2463. பரமாத்மா மற்றவருக்கு ஸுகம் தந்து, அவர்களுக்கு உதவும் பொறுப்பை உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். தண்டனை கொடுப்பது இறைவனின் வேலை. நீயே தண்டனை கொடுக்க விரும்பிக்கடவுளுடைய இருக்கையை அபகரிக்க முயலாதே.

2464. நலம் தரும் செயல்களைச் செய்யும் சுபாவம், அழகிய செல்வமாகும். அதைப் பகைவனும் பறிக்க முடியாது; திருடனும் திருட முடியாது.

2465. அன்பு எப்பொழுதுமே சகித்துக் கொள்ளும் குணம் கொண்டது; இனிமையானது; அன்பில் வெறுப்பு, தற்புகழ்ச்சி, கர்வம், கெட்ட நடத்தை, சுயநலம், கோபம், அபகாரம், அதர்மம் ஆகியவற்றுக்கு இடமில்லை.

2466. பகைவனிடம் அன்பு வை. கடவுளை மகிழ்விக்க இது மிக நல்ல ஸாதனமாகும்.

2467. எவர்களிடத்தில் கருணையிருக்கிறதோ, அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்குத்தான் பரமபிதா அருள்கிறான்.

2468. பகைவனுக்கு அன்பு செய். குற்றம் செய்தவனை மன்னித்து விடு. ப்ரபுவுக்காக தானம் செய், தனக்கென்று எதையும் விரும்பாதே.

2469. ப்ரபு சொல்கிறார்: எவன் தாழ்விலும், தாழ்வுற்ற மனிதனுக்குத் தொண்டு செய்கிறானோ, அவன் எனக்குத் தொண்டு செய்கிறான்.

2470. யாரையும் துக்கப்படும் போது பார்த்துவிட்டு, அவனிடம் கருணை காட்டுவதில்லையோ, அவன் இறைவனின் கோபத்துக்குப் பாத்திரமாகிறான்.

2471. மனதில் எழும் (எண்ண அல்லது உணர்ச்சி) அலைகளைத் தடுப்பதில் பெரிய ஆனந்தம் இருக்கிறது. இந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்காத காரணத்தாலேயே,

மனிதன் உலகப் பொருட்கள் தரும் ஆனந்தத்தின் பின்னால் ஓடுகிறான்.

2472. கலியுகத்தில் க்ருஷ்ணன் பெயரை உச்சரிப்பதாகிற மங்களமான உணவை ஒருபொழுதும் விடாது இருப்பவனுடைய மனதில், பாவம் என்கின்ற வியாதி பிறக்காது. க்ருஷ்ணனுடைய நாமத்தைக் கீர்த்தனை செய்கின்ற மனிதனுடைய குரலைக் கேட்டுத் தெற்குத் திக்கிற்கு அதிபதியான யமராஜன், அவனுடைய நூறு பிறவிகளின் பாவத்தைக் கூடத் துடைத்துத் தள்ளிவிடுகிறான்.

2473. இரவும், பகலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்! பெயரைப் பாடாத நாவு நாவே இல்லை. அது வாயில் உள்ள ஒரு பாவக் கொடி. அதைப் போய் நாம் நாக்கு என்று அழைக்கிறோம். ஸ்ரீக்ருஷ்ணா! க்ருஷ்ணா!" என்று கூவி அவன் பெயரைக் கீர்த்தனம் செய்யாத அந்த நோயுருவமான நாக்கு நூறு துண்டுகளாகிக் கீழே விழுந்து விட்டடும்!

2474. உன்னுடைய முயற்சியினாலும், பலத்தினாலும் மட்டும் மனம் உனக்கு அடங்காது. தெய்வ பலத்தை நம்பு. பேசாமல், அவரை நினைத்துக் கொண்டிரு.

2475. தெய்வத்தை நினைப்பதைவிட சிறந்த புண்ணியம் ஒன்றும் இல்லை. அவரை மறப்பதைவிட பெரிய பாவமும் கிடையாது.

2476. பாவம் செய்பவனுக்கு என்ன பலனோ, அது மற்றவரது பாபத்தை வெளியே பரப்புகிறவர்களுக்கும் உண்டு. எனவே மற்றவர் செய்த பாவச் செயல்களை ப்ரகடனம் செய்யாதே.

2477. நீ செய்த பாவத்தை வெளியிட்டு விட்டாயானால், அது உனக்குக் கெட்ட பெயரைக் கொடுத்து விட்டுத் தான் அழிந்துவிடும். எனவே துணியை மேற்கொண்டு தன் பாவங்களை வெளியே சொல்லிவிடு. கெட்ட பெயரைத் தாங்கி கொண்டு ஸுகமாக இரு.

2478. நாம் விரும்பினால் பஜனை செய்யமுடியும். இதில்

போய் ஊழ்வினையைப் பற்றிப் பேசுபவன் அசடன்.

2479. பஜனை செய்யாமலேயே பொருட்களிலிருந்து விலகிவிடும் வைராக்கியம் பெற விரும்புகிறவன் ஏமாறுகிறான். பஜனை செய்தால் பொருட்களின் துறவு தானே ஏற்பட்டுவிடும்.

2480. தெய்வத்துக்காக எவன் எப்பொழுதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறானோ, அவனுடைய அந்தக் குணமே அவனுடைய பகவத் ப்ரேமைக்கு அடையாளம்.

2481. பிரிவுத்துயரினால் இதயம் எரியாதவரை, தெய்வத்தினுடைய முக தரிசனத்தின் இனிமையைக் காண முடியாது.

2482. பசித்தவன் உணவுக்காகவும், தாகமுள்ளவன் நீருக்காகவும் எப்படித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, அதைவிட அதிக தவிப்பு உன்னுடைய இதயத்தில் ப்ரபுவுக்காக ஏற்பட வேண்டும்.

2483. பகவத் ப்ராப்தி (முக்தி) செய்விப்பவனே உண்மையான குரு. குருவின் ஆணைகளை நிறைவேற்றுபவனே உண்மைச் சீடன். "குரு, குரு" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது.

2484. தெய்வத்தை மறந்து நல்ல குணங்களை மட்டும் நம்பி, மோஷத்திற்கு விரும்புவது குழந்தைகளுடைய முயற்சிபோன்று வீண் முயற்சி. உண்மை காத்தல் போன்ற நற்குணங்களை மனதில் நிறுத்தி வைப்பதற்கு தெய்வ நம்பிக்கை என்ற ஆதாரம் இன்றியமையாதது.

2485. மனிதன் தன் வேலையைக் கவனிக்க வேண்டும். பிறர் வேலைகளில் குறை கண்டுகொண்டு இருக்கக் கூடாது.

2486. மற்றவர்கள் வேலையைப் பற்றி விமர்சனம் செய்து கொண்டிருக்கின்றவர்கள் தங்கள் நேரத்தை இழக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் மற்றவர்களிடம் குறைகாணும் பழக்கம் அதிகரிக்கிறது. மற்றவர்களிடத்தில் இருக்கின்ற

குறையையே காண்கின்றவர்களுடைய இதயத்தின் எரிச்சல், ஒருபோதும் அடங்காது.

2487. பணிவுடமைக்கு மூன்று அடையாளங்கள். அவை
1. கடுமையான கேள்விக்கு இனிமையான விடை தருதல்.
2. கோபம் வந்த போது மௌனமாய் இருந்து விடுதல்.
3. பிறருக்குத் தண்டனை கொடுப்பது இன்றியமையாததாக ஆகிவிட்டால், அப்பொழுது மனதை மென்மையாக வைத்துக் கொள்ளுதல்.

2488. தெய்வத்திடம் அருளையும், அன்பையும் வேண்டிப் பவன் தன்னை அண்டியவர்களிடமும், தன்னைவிடச் சிறியவர்களிடமும் எப்பொழுதும் அன்பும், அருளும் காட்ட வேண்டும்.

2489. நல்ல வழியிலிருந்து மாறிப் போகிற மக்களை அன்புடன் எடுத்துக் கூறி நல்வழிக்கு கொண்டு வா. கெட்டவர்களைத் திருத்தக்கூட, மென்மையாக நடந்து கொள்வது, கடுமையான தண்டனையை விட அதிகப் பயன் அளிப்பதாக இருக்கும்.

2490. நினைவில் வைத்துக் கொள்: மனிதன் வாழ்க்கையின் உண்மையான வெற்றி, தெய்வத்தின் அன்பை அடைவதில்தான் இருக்கிறது.

2491. தெய்வ அன்பை எந்த ஸாதனையின் மூலமும் பெற முடியாது அது தெய்வமே அருளும் போதுதான் கிடைக்கும்.

2492. தெய்வ அருள் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அருளை, மனிதன் நம்பி அதற்காக இந்த உலகம், மேல் உலகத்தில் கிடைக்கக் கூடிய எல்லா போகங்களையும், கருவிகளையும், துச்சம் என்று ஒதுக்காத வரையில் தரிசிக்க முடியாது. அந்த நிலையும் கூட “அவன்” அருளாலேயே கிடைக்க வேண்டும்.

2493. தெய்வத்தின் அருளை, அதை மட்டுமே எதிர் நோக்கி தெய்வத்தை வழிபட்டுக் கொண்டிரு.

2494. மனதின் குற்றம், அதன் அலையும் தன்மை,

போகத்தில் விருப்பம், இவை போகவில்லையென்றால் நம்பிக்கை இழக்காதே. வழிபாட்டின் ஆற்றலினால் எல்லா தோஷங்களும் தானே போய்விடும்.

2495. பஜனை செய்யாமல், குற்றம் நீங்கியவனாக ஆக முயல்பவரும், குற்றங்கள் இருக்கும் வரை தன்னை தெய்வத்தின் அருளுக்கு அதிகாரியில்லை என்று எண்ணுகிறவரும், தார்க்கீர்களுடைய பார்வையில் புத்திசாலியாகப் படலாம். ஆனால் தெய்வத்தினுடைய அருள் எல்லையற்ற ஆற்றல் உடையது, அதன் உண்மை தெரியாதவன் அதை அவமதிக்கிறான்.

2496. இயன்றவரை வெளிப் பாவங்களிலிருந்து முற்றிலுமாக ஒதுங்கியிருந்து தெய்வத்தை வழிபடு. வாழ்வு மிகவும் குறுகியது. எண்ணங்களிலேயே செலவழித்து விட்டால் வழிபாடு இல்லாமலேயே இருந்துவிடுவாய்.

2497. வழிபாடு மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் செய்யப்பட வேண்டும். தெய்வத்தை எண்ணுவது மனதால் வழிபாடு. பெயரையும், குணத்தையும் புகழ்ந்து பாடுவது வாக்கால் செய்யப்படும் பஜனையாகும். தெய்வத்தை எண்ணி மற்ற உயிர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு உடலால் செய்யப்படும் வழிபாடு.

2498. வழிபாட்டில் மிகச்சிறந்தது, ஒரு நிபந்தனையும் இன்றி வழிபாட்டுக்காகவே செய்யப்படும் வழிபாடாகும்.

2499. உடலாலும், மனதாலும் வழிபாடு செய்ய முடியாது போனாலும், வாக்கால் மட்டுமாவது பஜனை செய்ய வேண்டும். பஜனையில், அதன் பிரதாபத்தால் மேலே பஜனை மயமாகவே ஆகிவிடும் ஆற்றல் இருக்கிறது.

2500. பஜனையில் மிகவும் உபயோகமான நற்பயன் தரக்கூடிய விளைவு தெய்வத்தின் பெயரை ஜபிப்பதும், கீர்த்தனை செய்வதும் ஆகும். ஜபத்தையும், கீர்த்தனையையும் நம்பி பகவந்நாமங்களைச் சரண் அடை. பெயர் தன்னுடைய ஆற்றலினால் தானே ஆட்கொள்ளும். பெயருக்கும், பெயரைக் கொண்டவனுக்கும் இடையே

பேதம் கிடையாது. எனவே பெயரால் ஆட்கொள்ளப் பட்டவுடன், பெயர் கொண்ட பகவானும் உன்னை எளிதாக ஆட்கொண்டு விடுவார். நினைவில் வைத்துக் கொள். யாரை பகவான் தன்னுடையவனாக ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டாரோ, அவனுடைய பிறவியும், வாழ்க்கையும் பயன் உள்ளவையாக ஆகிவிட்டன. அவன் பேறு பெற்றவன்.

அடியார்களும், அடியாருடைய அருளுரைகளும் வெற்றி பெறுவதாக!

॥ ஓம் தத் ஸத் ॥

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

பகவத்கீதை நூலின் ஸாரம்

1. உலகத்தில் உள்ள மோஹம் காரணமாகவே, எதைச் செய்யலாம், எதைச் செய்யக் கூடாது என்ற தர்மசங்கடத்தில் சிக்கி, மனிதன் செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து வழுவுகிறான். ஆகவே இந்த மோஹத்திற்கோ அல்லது ஸுகத்தில் உள்ள பற்றுதலுக்கோ ஆட்படக்கூடாது.
2. உடல் அழியக்கூடியது. அதை அறிபவனான உடலில் உறைபவன் அழிவற்றவன். இந்த விவேகத்திற்கு முக்யத்வம் கொடுப்பது, தன் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது ஈடுபாட்டுடன் - இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஓர் உபாயத்தைக் கைக்கொண்டாலும் கவலையும் துயரமும் அழிந்து விடும்.
3. பற்றற்ற மனப்பான்மையுடன், மற்றவர்களின் நன்மைக்காவே தன் கடமைகளை ஈடுபாட்டுடன் செய்வதால் மட்டுமே மேன்மை ஏற்படுகிறது.
4. செயல்களால் ஏற்படும் தளையிலிருந்து விடுபட இரண்டு வழிகள் உள்ளன. - ஒன்று செயல்களின், தத்வத்தை அறிந்து கொண்டு, தன்னலமற்ற மனப்பான்மையுடன் செயல் புரிவது; மற்றது தத்வ ஞானத்தை அனுபவத்தில் பெறுவது.
5. ஸாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் மகிழ்ச்சியடைபவனாகவும் பாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் துயரம் கொண்டவனாகவும் ஆகக்கூடாது. ஏனெனினில் இவற்றால் ஸுக - துக்கங்களை அனுபவிக்கும் மனிதன், உலக வாழ்விலிருந்து உயர்ந்து, மேலான ஆனந்தத்தின் அனுபவத்தை அடைய முடியாது.
6. ஏதாவது ஒரு ஸாதனை மூலம் மனதில், ஸமபாவனை ஏற்பட வேண்டும். ஸமபாவனை ஏற்படாமல், மனிதன் பேதபாவனையற்றவனாக ஆகமுடியாது.
7. அனைத்துமே பகவான் தான்: இதை ஏற்றுக்கொள்வது எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்த ஸாதனை.

8. மரணத்தறுவாயில் இருக்கும்போது மனிதனுக்கு ஏற்படும் சிந்தனைக்கேற்ப அவனுக்கு அடுத்த பிறவியில் கதி ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு கணமும் பகவானை நினைத்துக்கொண்டே, தன் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும்; இதன் மூலம் உயிர் பிரியும் நேரத்திலும் பகவானுடைய நினைவு இருந்துகொண்டே இருக்கும்.

9. எந்த வர்ணத்தையோ, ஆச்ரமத்தையோ, ஸம்பிரதாயத்தையோ, தேசத்தையோ, சேர்ந்தவராயினும், எந்தவிதமான நடையுடை பாவனை உள்ளவராயினும் மனிதர்கள் அனைவருமே பரமாத்மாவை அடைய உரிமை பெற்றவர்கள்.

10. உலகில் எந்த இடத்திலாவது தனித்தன்மையோ, சிறப்போ, அழகோ, பெருமையோ, புலமையோ, வலிமையோ, காணப்பட்டால் அது பகவானுடையது என்று எண்ணி பகவானைச் சிந்தனை செய்யவேண்டும்.

11. இவ்வுலகு பகவானுடைய ஸ்வரூபமே என்று எண்ணி, ஒவ்வொரு மனிதனும் பகவானுடைய விராட் ஸ்வரூபத்தை (விசுவரூபத்தை) தர்சனம் செய்ய முடியும்.

12. தன் உடல், புலன்கள், மனம், புத்தி இவற்றோடு தன்னை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பக்தன் அவருக்குப் பிரியமானவனாக ஆகிறான்.

13. உலகில் அறிந்து கொள்ளத்தகுதி வாய்ந்தது பரமாத்ம தத்வம் ஒன்றே. அதை அறிந்து கொண்ட பின்னர் இறவாநிலை அடையப்படுகிறது.

14. உலகத்தளையிலிருந்து விடுபட ஸத்வம், ராஜஸம், தாமஸம் என்ற மூன்று குணங்களுக்கும் மேற்பட்டவனாக ஆவது அவசியம். வேறுஎதிலும் நாட்டமில்லாத பக்தியினாலேயே, மனிதன் இந்த மூன்று குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவனாக ஆகிறான்.

15. இந்த உலகத்திற்கு மூலமான ஆதாரமானவரும், மிகவும் உயர்ந்தவருமான பரமபுருஷன் பரமாத்மா ஒருவரே. இவ்வாறு எண்ணி வேறெதிலும் நாட்டம் கொள்ளாமல் பகவானை வழிபடவேண்டும்.

16. தீயகுணங்கள், தீயநடத்தை - இவற்றால் தான் மனிதன் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் யோனிகளிலும் பிறவியை அடைகிறான்; நரகத்தையும் அடைகிறான்; துக்கத்தையும் அடைகிறான். ஆகவே பிறப்பு இறப்பு என்ற

சுழற்சியிலிருந்து விடுபடத்தீயகுணங்களையும் தீய நடத்தைகளையும் விட்டு விடவேண்டும்.

17. மனிதன் எந்த நற்செயலையும் சிரத்தையுடன் செய்ய முற்பட்டால், பகவானை நினைத்த பின்னரும், அவர் திருநாமத்தை உச்சரித்த பின்னருமே, அதைத் தொடங்க வேண்டும்.

18. எல்லா நூல்களின் ஸாரம் வேதம்; வேதங்களின் ஸாரம் உபநிடதங்கள். உபநிடதங்களின் ஸாரம் கீதை. கீதையின் ஸாரம் பகவானிடம் சரணாகதி அடைவது. வேறுஎதிலும் நாட்டமில்லாமல் பகவானையே சரணமடை பவனை பகவான் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறார்.

கீதா பிரஸ்ஸின் அறிவுரை நல்கும் நூல்கள்

Code No.

1. 127 பயனுள்ள கதைகள்
2. 365 பசுப் பராமரிப்பின் நற்பயன்கள் - கதைகள்
3. 423 கர்ம ரஹஸ்யம்
4. 466 ஸத்ஸங்கத்தின் ஸாரமான தத்வங்கள்
5. 499 நாரத பக்தி ஸூத்ரம்
6. 536 கீதை கற்பதன் பயன்கள்
7. 550 திருநாமஜபத்தின் மஹிமை
8. 551 தூய்மையான உணவுப் பழக்கம்
9. 553 குடும்பத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும்?
10. 568 சரணாகதி
11. 569 உருவ வழிபாடு
12. 591 மஹாபாவத்திலிருந்து உன்னைக் காத்துக் கொள்
13. 601 பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
14. 606 மிக உயர்ந்த நிலையை அடைவதற்கான வழி
15. 607 எல்லோருக்கும் மேன்மை எப்படி ஏற்படும்?
16. 608 பக்தராஜ ஹனுமான்
17. 642 ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் நண்பரான உத்தவரின் கதை
18. 643 பகவான் உறையும் ஐந்து இடங்கள்
19. 646 பல்சுவைக் கதைகள்
20. 655 ஒன்றே செய்யின்! நன்றே செய்வீர்!!
21. 741 மஹாத்மா விதுரர்
22. 792 முக்கியமான எச்சரிக்கை
23. 805 தாய்மையின் அவல நிலை
24. 850 மஹான்களுடைய அமுத மொழிகள்
25. 952 மஹான்களின் மணி மொழிகள்
26. 953 மஹான்களின் சீரிய உபதேசம்
27. 1007 கடையோனுக்கும் கடவுட்காட்சி
28. 1110 ஆயிரம் அமுதத் துளிகள்
29. 1117 நாட்டின் இன்றைய நிலையும், அதன் விளைவுகளும்
30. 1134 கீதையின் பெருமையை விளக்கும் கதைகள்
31. 1243 உண்மையான சுகம்
32. 1246 பக்த சரித்திரம்
33. 1289 சாதனை நெறி
34. 1480 செயல்கள் அனைத்தும் பகவானுக்கே
35. 1481 பகவானை நேரில் காண வழி
36. 1482 பக்தி யோகம்

கீதா பிரஸ்ஸின் பாராயண நூல்கள்

Code No.

1. 389 கீதா மாதூர்யம் (பகவத்கீதா - வினா-விடை)
2. 600 ஸ்ரீஹநுமாந் சாலீஸா - மூலம்
3. 743 ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்)
4. 793 ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - மூலம் &
விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் - மூலம்
5. 795 ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - பொழிப்புரை
6. 800 ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா-தத்வவிவேசனீ -
[மூலம் - சமஸ்கிருதம்-தமிழ் -
பதவுரை-பொழிப்புரை-விளக்கவுரை]
7. 823 ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - மூலம்
(சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-பொழிப்புரை
8. 1256 அத்யாத்ம ராமாயணம் - பொழிப்புரை
9. 1426 ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - ஸாதக ஸஞ்ஜீவநீ
மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-விளக்கவுரை
1 முதல் 9 அத்தியாயங்கள்
10. 1427 10 முதல் 18 அத்தியாயங்கள்
11. 1534 சுந்தரகாண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) -
மூலம்-பொழிப்புரை
12. 1605 ஸ்ரீ உத்தவ கீதை (ஸ்ரீமத் பாகவத மகாபுராணம் -
பதினோராவது ஸ்கந்தம்) - மூலம்-பொழிப்புரை
13. 1606 ஸ்ரீமந் நாராயணீயம் - மூலம்-பொழிப்புரை
14. 1618 சுந்தர காண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) -
பொழிப்புரை
15. 1619 சுந்தர காண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) - மூலம்

எங்களது தமிழ்நாடு கிளை :

கீதா பிரஸ் புத்தக நிலையம்,
கீதா பிரஸ் மேன்ஷன்,
8/1 M, ரேஸ் கோர்ஸ் சாலை,
(தாமஸ் பார்க் பஸ்-ஸ்டாப் அருகில்),
கோயம்புத்தூர் - 641 018. Ph. : 0422-3202521

இப்புத்தகங்கள் M.O., D.D. யின் பேரில் அனுப்பி
வைக்கப்படும். தபால் செலவு தனி.

Our English Publications

Code		Code	
1318	Śrī Rāmacaritamānasa (With Hindi Text, Transliteration & English Translation)	783	Abortion Right or Wrong You Decide
1617	Śrī Rāmacaritamānasa A Romanized Edition with English Translation	455	Bhagavadgītā (With Sanskrit Text and English Translation) Pocket size
456	Śrī Rāmacaritamānasa (With Hindi Text and English Translation)	534	Bhagavadgītā (Bound)
786	„ „ Medium	1658	Śrīmad Bhagavadgītā (Sanskrit text with Hindi and English Translation)
1550	Sundara Kāṇḍa (Roman)	824	Songs from Bhartṛhari
452	Śrīmad Vālmiki Rāmāyaṇa (With Sanskrit Text and English Translation) Set of 2 volumes	1643	Rāmarakṣāstotram (With Sanskrit Text, English Translation)
453		494	The Immanence of God (By Madan Mohan Malaviya)
564	Śrīmad Bhāgavata (With Sanskrit Text and English Translation) Set	1528	Hanumāna Cālīsā (Roman) (Pocket Size)
565		1638	„ Small size
1159	Śrīmad Bhāgavata Mahāpurāṇa only English Translation set of 2 volumes	1491	Mohana (Picture Story)
1160		1492	Rāma Lalā (Picture Story)
1080	Śrīmad Bhagavadgītā Sādhaka-Saṅjīvanī (By Swami Ramsukhdas) (English Commentary) Set of 2 Volumes	1445	Virtuous Children
1081		1545	Brave and Honest Children
457	Śrīmad Bhagavadgītā Tattva-Vivecanī (By Jayadaya Goyandka) Detailed Commentary	By Jayadaya Goyandka	
		477	Gems of Truth [Vol. I]
		478	„ „ [Vol. II]
		479	Sure Steps to God-Realization
		481	Way to Divine Bliss

Code	Code
482 What is Dharma? What is God?	473 Art of Living
480 Instructive Eleven Stories	487 Gītā Mādhurya
1285 Moral Stories	1101 The Drops of Nectar (Amṛta Bindu)
1284 Some Ideal Characters of Rāmāyaṇa	1523 Is Salvation Not Possible without a Guru?
1245 Some Exemplary Characters of the Mahābhārata	472 How to Lead A Household Life
694 Dialogue with the Lord During Meditation	570 Let Us Know the Truth
1125 Five Divine Abodes	638 Sahaja Sādhana
520 Secret of Jñānayoga	634 God is Everything
521 „ „ Premayoga	621 Invaluable Advice
522 „ „ Karmayoga	474 Be Good
523 „ „ Bhaktiyoga	497 Truthfulness of Life
658 „ „ Gītā	669 The Divine Name
1013 Gems of Satsaṅga	476 How to be Self-Reliant
1501 Real Love	552 Way to Attain the Supreme Bliss
	562 Ancient Idealism for Modern day Living
	SPECIAL EDITIONS
By Hanuman Prasad Poddar	1411 Gītā Roman (Sanskrit text, Transliteration & English Translation) Book Size
484 Look Beyond the Veil	1584 „ (Pocket Size)
622 How to Attain Eternal Happiness ?	1407 The Drops of Nectar (By Swami Ramsukhdas)
483 Turn to God	1406 Gītā Mādhurya („)
485 Path to Divinity	1438 Discovery of Truth and Immortality (By Swami Ramsukhdas)
847 Gopis' Love for Śrī Kṛṣṇa	1413 All is God („)
620 The Divine Name and Its Practice	1414 The Story of Mīrā Bāī (Bankey Behari)
486 Wavelets of Bliss & the Divine Message	
By Swami Ramsukhdas	
1470 For Salvation of Mankind	
619 Ease in God-Realization	
471 Benedictory Discourses	